

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

INTEGRAAL VERSLAG
MET
VERTAALD BEKNOPT VERSLAG
VAN DE TOESPRAKEN

COMPTE RENDU INTÉGRAL
AVEC
COMPTE RENDU ANALYTIQUE TRADUIT
DES INTERVENTIONS

COMMISSIE VOOR DE BINNENLANDSE ZAKEN,
DE ALGEMENE ZAKEN EN HET OPENBAAR AMBT

COMMISSION DE L'INTÉRIEUR, DES AFFAIRES
GÉNÉRALES ET DE LA FONCTION PUBLIQUE

woensdag

12-03-2003

14:30 uur

mercredi

12-03-2003

14:30 heures

AGALEV-ECOLO	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CD&V	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
FN	<i>Front National</i>
MR	<i>Mouvement réformateur</i>
PS	<i>Parti socialiste</i>
cdH	<i>centre démocrate Humaniste</i>
SP.A	<i>Socialistische Partij Anders</i>
VLAAMS BLOK	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	<i>Volksunie&ID21</i>

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>	
DOC 50 0000/000	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>	DOC 50 0000/000	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>
QRVA	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>	QRVA	<i>Questions et Réponses écrites</i>
CRIV	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (op wit papier, bevat ook de bijlagen)</i>	CRIV	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral définitif et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (sur papier blanc, avec les annexes)</i>
CRIV	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)</i>	CRIV	<i>Version Provisoire du Compte Rendu Intégral (sur papier vert)</i>
CRABV	<i>Beknopt Verslag (op blauw papier)</i>	CRABV	<i>Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)</i>
PLEN	<i>Plenum (witte kaft)</i>	PLEN	<i>Séance plénière (couverture blanche)</i>
COM	<i>Commissievergadering (beige kaft)</i>	COM	<i>Réunion de commission (couverture beige)</i>

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>	<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>
<i>Bestellingen :</i>	<i>Commandes :</i>
<i>Natieplein 2</i>	<i>Place de la Nation 2</i>
<i>1008 Brussel</i>	<i>1008 Bruxelles</i>
<i>Tel. : 02/ 549 81 60</i>	<i>Tél. : 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax : 02/549 82 74</i>	<i>Fax : 02/549 82 74</i>
<i>www.deKamer.be</i>	<i>www.laChambre.be</i>
<i>e-mail : publicaties@deKamer.be</i>	<i>e-mail : publications@laChambre.be</i>

INHOUD

Vraag van de heer Jo Vandeurzen aan de minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen over "de competentiemeting van de ambtenaren betreffende het gebruik van computers" (nr. B152)

Sprekers: **Jo Vandeurzen, Luc Van den Bossche**, minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen

Vraag van de heer Servais Verherstraeten aan de minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen over "de PC-actie van FED+" (nr. B154)

Sprekers: **Servais Verherstraeten, Luc Van den Bossche**, minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen

Vraag van mevrouw Karine Lalieux aan de minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen over "het niet langer verspreiden van de papieren versie van de lijst met vacatures van Selor" (nr. B116)

Sprekers: **Karine Lalieux, Luc Van den Bossche**, minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen

Vraag van mevrouw Karine Lalieux aan de minister van Binnenlandse Zaken over "het terugsturen van asielzoekers naar risicolanden" (nr. B086)

Sprekers: **Karine Lalieux, Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Vraag van mevrouw Karine Lalieux aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de niet-begeleide minderjarige asielzoekers" (nr. B119)

Sprekers: **Karine Lalieux, Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Vraag van mevrouw Géraldine Pelzer-Salandra aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de verplichting bij aankomst in een opvanghuis een kaart in te vullen" (nr. A978)

Sprekers: **Géraldine Pelzer-Salandra, Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Vraag van de heer Marcel Hendrickx aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de marseenheden" (nr. B060)

Sprekers: **Marcel Hendrickx, Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Vraag van de heer Marcel Hendrickx aan de minister van Binnenlandse Zaken over "het project Astrid" (nr. B061)

SOMMAIRE

Question de M. Jo Vandeurzen au ministre de la Fonction publique et de la Modernisation de l'administration sur "l'évaluation des compétences des agents de l'Etat concernant l'utilisation d'ordinateurs" (n° B152)

Orateurs: **Jo Vandeurzen, Luc Van den Bossche**, ministre de la Fonction publique et de la Modernisation de l'administration

Question de M. Servais Verherstraeten au ministre de la Fonction publique et de la Modernisation de l'administration sur "l'action PC menée par FED+" (n° B154)

Orateurs: **Servais Verherstraeten, Luc Van den Bossche**, ministre de la Fonction publique et de la Modernisation de l'administration

Question de Mme Karine Lalieux au ministre de la Fonction publique et de la Modernisation de l'administration sur "la suppression de la diffusion du bulletin de Selor sous forme de papier" (n° B116)

Orateurs: **Karine Lalieux, Luc Van den Bossche**, ministre de la Fonction publique et de la Modernisation de l'administration

Question de Mme Karine Lalieux au ministre de l'Intérieur sur "le renvoi de demandeurs d'asile dans des pays à risque" (n° B086)

Orateurs: **Karine Lalieux, Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Question de Mme Karine Lalieux au ministre de l'Intérieur sur "les demandeurs d'asile mineurs non-accompagnés" (n° B119)

Orateurs: **Karine Lalieux, Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Question de Mme Géraldine Pelzer-Salandra au ministre de l'Intérieur sur "l'obligation de remplir une fiche à l'entrée d'une maison d'accueil" (n° A978)

Orateurs: **Géraldine Pelzer-Salandra, Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Question de M. Marcel Hendrickx au ministre de l'Intérieur sur "les unités de marche" (n° B060)

Orateurs: **Marcel Hendrickx, Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Question de M. Marcel Hendrickx au ministre de l'Intérieur sur "le projet Astrid" (n° B061)

Sprekers: Marcel Hendrickx, Antoine Duquesne , minister van Binnenlandse Zaken		Orateurs: Marcel Hendrickx, Antoine Duquesne , ministre de l'Intérieur	
Vraag van mevrouw Joke Schauvliege aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de bewaking van het koninklijk paleis in Brussel" (nr. B079)	18	Question de Mme Joke Schauvliege au ministre de l'Intérieur sur "la surveillance du palais royal à Bruxelles" (n° B079)	18
Sprekers: Joke Schauvliege, Antoine Duquesne , minister van Binnenlandse Zaken		Orateurs: Joke Schauvliege, Antoine Duquesne , ministre de l'Intérieur	
Vraag van de heer Vincent Decroly aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de aanhoudende arrestaties van buitenlandse kinderen in de scholen, het toezicht op de niet begeleide buitenlandse minderjarigen en de reglementering inzake de gesloten centra" (nr. B127)	20	Question de M. Vincent Decroly au ministre de l'Intérieur sur "la persistance de pratiques d'arrestations d'enfants étrangers dans les écoles, la tutelle sur les mineurs étrangers non accompagnés et la réglementation des centres fermés" (n° B127)	20
Sprekers: Vincent Decroly, Antoine Duquesne , minister van Binnenlandse Zaken		Orateurs: Vincent Decroly, Antoine Duquesne , ministre de l'Intérieur	
Vraag van mevrouw Claudine Drion aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de kostprijs van de gesloten centra" (nr. B131)	23	Question de Mme Claudine Drion au ministre de l'Intérieur sur "le coût des centres fermés" (n° B131)	23
Sprekers: Claudine Drion, Antoine Duquesne , minister van Binnenlandse Zaken		Orateurs: Claudine Drion, Antoine Duquesne , ministre de l'Intérieur	
Vraag van de heer Marcel Hendrickx aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de gemeentelijke reglementen betreffende de organisatie van de gemeentelijke brandweerdiensten" (nr. B135)	23	Question de M. Marcel Hendrickx au ministre de l'Intérieur sur "les règlements communaux relatifs à l'organisation des services d'incendie communaux" (n° B135)	23
Sprekers: Marcel Hendrickx, Antoine Duquesne , minister van Binnenlandse Zaken		Orateurs: Marcel Hendrickx, Antoine Duquesne , ministre de l'Intérieur	
Samengevoegde interpellaties en vragen van	25	Interpellations et questions jointes de	25
- mevrouw Leen Laenens tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de circulaire aan de politie met betrekking tot vredesacties" (nr. 1608)	25	- Mme Leen Laenens au ministre de l'Intérieur sur "la circulaire adressée aux services de police concernant les actions en faveur de la paix" (n° 1608)	25
- de heer Pieter De Crem aan de minister van Binnenlandse Zaken over "het politieoptreden in Melsele tijdens het weekend van 1 maart 2003" (nr. B160)	25	- M. Pieter De Crem au ministre de l'Intérieur sur "l'intervention des services de police à Melsele le week-end du 1er mars 2003" (n° B160)	25
- de heer Francis Van den Eynde aan de minister van Binnenlandse Zaken over "het politieoptreden in Melsele tijdens het weekend van 1 maart 2003" (nr. B161)	25	- M. Francis Van den Eynde au ministre de l'Intérieur sur "l'intervention des services de police le week-end du 1er mars 2003" (n° B161)	25
- de heer Jan Peeters aan de minister van Binnenlandse Zaken over "het manifestatieverbod voor de ganse provincie Antwerpen, uitgevaardigd door de gouverneur van Antwerpen" (nr. B190)	25	- M. Jan Peeters au ministre de l'Intérieur sur "l'interdiction de manifester dans l'ensemble de la province d'Anvers, décidée par le gouverneur de la province" (n° B190)	25
- mevrouw Magda De Meyer aan de minister van Binnenlandse Zaken over "het onredelijk politieoptreden bij acties van vredesactivisten in het Waasland" (nr. B205)	25	- Mme Magda De Meyer au ministre de l'Intérieur sur "l'intervention injustifiée de la police dans le cadre d'actions menées par des manifestants pacifistes dans le Pays de Waes" (n° B205)	25
- mevrouw Els Van Weert aan de minister van Binnenlandse Zaken over "het politieoptreden in Melsele tijdens het weekend van 1 maart 2003" (nr. B230)	25	- Mme Els Van Weert au ministre de l'Intérieur sur "l'intervention policière à Melsele pendant le week-end du 1er mars 2003" (n° B230)	25
- de heer Karel Van Hoorebeke tot de minister van Binnenlandse Zaken over "het preventief oppakken van vredesactivisten" (nr. 1612)	25	- M. Karel Van Hoorebeke au ministre de l'Intérieur sur "l'arrestation préventive d'activistes de la paix" (n° 1612)	25

- mevrouw Zoé Genot aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de aanhouding van pacifistische actievoerders in Melsele" (nr. B244)	25	- Mme Zoé Genot au ministre de l'Intérieur sur "les arrestations de militants pacifistes à Melsele" (n° B244)	25
<i>Sprekers:</i> Leen Laenens, Pieter De Crem, Francis Van den Eynde, Jan Peeters, Magda De Meyer, Els Van Weert, Karel Van Hoorebeke, Zoé Genot, Antoine Duquesne , minister van Binnenlandse Zaken		<i>Orateurs:</i> Leen Laenens, Pieter De Crem, Francis Van den Eynde, Jan Peeters, Magda De Meyer, Els Van Weert, Karel Van Hoorebeke, Zoé Genot, Antoine Duquesne , ministre de l'Intérieur	
<i>Moties</i>	52	<i>Motions</i>	52
<i>Sprekers:</i> Francis Van den Eynde, Jan Peeters, Magda De Meyer, Els Van Weert, Pieter De Crem, Karel Van Hoorebeke, Antoine Duquesne , minister van Binnenlandse Zaken		<i>Orateurs:</i> Francis Van den Eynde, Jan Peeters, Magda De Meyer, Els Van Weert, Pieter De Crem, Karel Van Hoorebeke, Antoine Duquesne , ministre de l'Intérieur	
Vraag van mevrouw Trees Pieters aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de techno-preventieadviseurs van de lokale politiezones" (nr. B162)	54	Question de Mme Trees Pieters au ministre de l'Intérieur sur "les conseillers en technique de prévention des zones de police locale" (n° B162)	54
<i>Sprekers:</i> Trees Pieters, Antoine Duquesne , minister van Binnenlandse Zaken		<i>Orateurs:</i> Trees Pieters, Antoine Duquesne , ministre de l'Intérieur	
Vraag van de heer Pieter De Crem aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de achterstand bij de asioldossiers" (nr. B165)	56	Question de M. Pieter De Crem au ministre de l'Intérieur sur "l'arriéré enregistré en ce qui concerne le traitement des dossiers d'asile" (n° B165)	56
<i>Sprekers:</i> Pieter De Crem, Antoine Duquesne , minister van Binnenlandse Zaken		<i>Orateurs:</i> Pieter De Crem, Antoine Duquesne , ministre de l'Intérieur	
Vraag van de heer Jean-Marc Delizée aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de terugbetaling van de lonen van voormalige rijkswachters die vrijgesteld zijn van dienst ingevolge een arbeidsongeval van vóór de oprichting van de politiezone" (nr. B168)	58	Question de M. Jean-Marc Delizée au ministre de l'Intérieur sur "le remboursement des salaires des ex-gendarmes lors de l'exemption de service due à un accident de travail antérieur à la constitution de la zone de police" (n° B168)	58
<i>Sprekers:</i> Jean-Marc Delizée, Antoine Duquesne , minister van Binnenlandse Zaken		<i>Orateurs:</i> Jean-Marc Delizée, Antoine Duquesne , ministre de l'Intérieur	
Vraag van de heer Hagen Goyvaerts aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de problematiek van radioactieve bliksemafleiders" (nr. B170)	59	Question de M. Hagen Goyvaerts au ministre de l'Intérieur sur "les problèmes liés aux paratonnerres à base de substances radioactives" (n° B170)	59
<i>Sprekers:</i> Hagen Goyvaerts, Antoine Duquesne , minister van Binnenlandse Zaken		<i>Orateurs:</i> Hagen Goyvaerts, Antoine Duquesne , ministre de l'Intérieur	
Vraag van mevrouw Els Haegeman aan de minister van Binnenlandse Zaken over "het ophalen van textiel voor het goede doel" (nr. B178)	63	Question de Mme Els Haegeman au ministre de l'Intérieur sur "la collecte à des fins caritatives de textiles" (n° B178)	63
<i>Sprekers:</i> Els Haegeman, Antoine Duquesne , minister van Binnenlandse Zaken		<i>Orateurs:</i> Els Haegeman, Antoine Duquesne , ministre de l'Intérieur	
Vraag van mevrouw Greta D'hondt aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de rijkswachtkazerne in Lokeren" (nr. B221)	66	Question de Mme Greta D'hondt au ministre de l'Intérieur sur "la caserne de la gendarmerie de Lokeren" (n° B221)	66
<i>Sprekers:</i> Greta D'hondt, Antoine Duquesne , minister van Binnenlandse Zaken		<i>Orateurs:</i> Greta D'hondt, Antoine Duquesne , ministre de l'Intérieur	
Vraag van de heer Olivier Maingain aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de problematiek van de inschrijving op de kiezerslijsten voor de parlementsverkiezingen van	67	Question de M. Olivier Maingain au ministre de l'Intérieur sur "la problématique de l'enregistrement comme électeurs pour les élections législatives du 18 mai 2003 de Belges	67

18 mei 2003 van in het buitenland verblijvende Belgen die zich in een randgemeente willen laten inschrijven" (nr. B236)

Sprekers: **Olivier Maingain, Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

Vraag van de heer Jean-Jacques Viseur aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de gevolgen van het arrest van het Arbitragehof dat een aantal bepalingen van de kieswet voor de kieskringen Leuven en Brussel-Halle-Vilvoorde schorst" (nr. B237)

Sprekers: **Jean-Jacques Viseur, Antoine Duquesne**, minister van Binnenlandse Zaken

résidant à l'étranger ayant choisi une commune périphérique pour y être inscrit comme électeur" (n° B236)

Orateurs: **Olivier Maingain, Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

Question de M. Jean-Jacques Viseur au ministre de l'Intérieur sur "les conséquences de l'arrêt de la Cour d'arbitrage suspendant certaines dispositions de la loi électorale pour les circonscriptions de Leuven et Bruxelles-Hal-Vilvorde" (n° B237)

Orateurs: **Jean-Jacques Viseur, Antoine Duquesne**, ministre de l'Intérieur

COMMISSIE VOOR DE
BINNENLANDSE ZAKEN, DE
ALGEMENE ZAKEN EN HET
OPENBAAR AMBT

van

WOENSDAG 12 MAART 2003

14:30 uur

COMMISSION DE L'INTERIEUR,
DES AFFAIRES GENERALES ET
DE LA FONCTION PUBLIQUE

du

MERCREDI 12 MARS 2003

14:30 heures

De vergadering wordt geopend om 14.31 uur door de heer Paul Tant, voorzitter.
La séance est ouverte à 14.31 heures par M. Paul Tant, président.

01 Vraag van de heer Jo Vandeurzen aan de minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen over "de competentiemeting van de ambtenaren betreffende het gebruik van computers" (nr. B152)

01 Question de M. Jo Vandeurzen au ministre de la Fonction publique et de la Modernisation de l'administration sur "l'évaluation des compétences des agents de l'Etat concernant l'utilisation d'ordinateurs" (n° B152)

01.01 Jo Vandeurzen (CD&V): Mijnheer de voorzitter, het gebeurt niet vaak dat ik in deze commissie verschijn en het is dus met enige schroom dat ik deze vraag stel. Ik wil natuurlijk niet suggereren dat ik de hele Copernicus-hervorming en alle wat daarmee te maken heeft kan doorgronden. Niettemin durf ik toch de minister te ondervragen in verband met een situatie die mij is gesignaleerd en die betrekking heeft op de competentiemeting binnen het ministerie van Financiën, meer bepaald wat betreft de ambtenaren van niveau C.

Blijkbaar worden zij uitgenodigd om deel te nemen aan die competentiemeting. Ik heb er uiteraard al heel wat over gelezen en u heeft hierover al verklaringen afgelegd in het Parlement. Deze meting is erop gericht de competentie in het gebruik van computers te meten. Nu laat ik mij vertellen dat, wanneer het gaat over de ambtenaren op niveau B en C, maar vooral het niveau C...

01.01 Jo Vandeurzen (CD&V): Je ne prétends pas comprendre tous les arcanes de la réforme Copernic et de tous ses corollaires. Mais je voudrais obtenir plus de clarté au sujet du test de compétence que doivent subir les fonctionnaires de niveau C du ministère des Finances. Ce test vise à vérifier leur aptitude à se servir d'un ordinateur. Or, certains fonctionnaires travaillent depuis vingt ou même trente ans pour le ministère sans avoir jamais utilisé les programmes testés si bien qu'on peut s'interroger sur l'utilité de vérifier leur compétence sur ce plan.

De **voorzitter**: Collega's, stilte alstublieft. Op de duur hoort de spreker zichzelf niet meer. Hij zou uw aandacht op prijs stellen. Wie wil confereren kan dat buiten doen, niet hier.

01.02 Jo Vandeurzen (CD&V): Dank u voor uw krachtadig optreden, mijnheer de voorzitter.

Het gaat hier over ambtenaren die toch al 20 tot 30 jaar anciënniteit kunnen hebben en die uiteraard in heel België op het terrein actief zijn. Blijkbaar zijn er een deel van die ambtenaren die zelfs tot nu toe niet eens in hun activiteiten echt gewerkt hebben met computers, laat

01.02 Jo Vandeurzen (CD&V): Car ces fonctionnaires n'ont jamais eu l'occasion de se former à l'informatique. Certains n'avaient pas d'ordinateur parce qu'aucun PC n'était disponible sur leur lieu de travail. D'autres

staan met de type computers en programma's waarvan men nu de competentie wil meten.

Dat roept de volgende vragen op, mijnheer de minister.

Ten eerste, bent u zich ervan bewust dat er – althans naar verluidt – competenties worden gemeten waarvan de ambtenaren nooit de gelegenheid kregen om zich daarin te bekwamen of te vormen, ofwel omdat er op het terrein helemaal geen computer beschikbaar was, ofwel omdat het verouderde modellen of programma's zijn waarvan men nu niet de competentie meet, ofwel omdat men niet de kans kreeg om deel te nemen aan de beperkte vorming die jaren geleden zou zijn georganiseerd?

Ten tweede, hoe kan men competenties meten van zaken die men niet op het terrein gebruikt of waarover men niet kan beschikken? Zou het niet logischer zijn geweest om eerst massaal een vorming aan te bieden en de informatica uniform aan te passen en ter beschikking te stellen, alvorens tot deze competentiemeting over te gaan?

01.03 Minister **Luc Van den Bossche**: Mijnheer de voorzitter, ik kan in grote mate de analyse van de heer Vandeurzen volgen. Hij stelt vast dat er wel degelijk heel veel ambtenaren zijn die tot op heden, ten gevolge van de jarenlange austeriteit van de overheid inzake het investeren in informatica, niet hebben kunnen werken met een informaticageheel. Dit is duidelijk en onbetwistbaar.

Een tweede element dat ik vaststel is dat het Parlement de ambitie heeft om te evolueren tot een situatie van e-gov. Dat betekent, zoals wij het hebben gedefinieerd en dat trouwens nu in Europa navolging krijgt, from frontoffice till backoffice. Dat betekent dat ook de verwerking moet gebeuren in informatica. In de realiteit betekent dat, ten eerste, dat er verder moet worden geïnvesteerd in hardware en software en, ten tweede, dat de ambtenaren ermee moeten kunnen werken. Dat is de uitdaging. Maar de toestand is onbetwistbaar zoals u het beschrijft. Uiteraard ben ik mij daarvan bewust.

In feite kan ik uw twee vragen in een keer beantwoorden. Hoe gebeurt het nu? Welnu, de competentietest is in twee delen verdeeld. Het ene element gaat over de pc; het tweede is een test "in basket" die voornamelijk het omgaan met informatie omvat.

Wat doen wij tijdens de pc-test? Er zijn twee mogelijke pistes: ten eerste, iemand biedt zich onmiddellijk bij SELOR aan voor de test. Wat indien hij mislukt voor een van de drie modules voor niveau C of vier modules voor niveau B? Zodra iemand mislukt is voor een of meer delen krijgt hij automatisch opleiding aangeboden via ofwel OVO, ofwel via zijn eigen departement. Gebeurt het via OVO dan betaalt het ministerie PNO, in de andere gevallen betaalt het eigen departement. Op het einde van de opleiding komt er een nieuwe test over pc-vaardigheid.

De tweede mogelijkheid is dat iemand beweert niet vertrouwd te zijn met de technologie en onmiddellijk ingaat op het vormingsaanbod. Dan kan hij bij OVO gaan ofwel bij zijn eigen departement of parastatale. Deze opleidingen zijn ook gecertificeerd en eindigen met de test. Met andere woorden, al wie het niet kan krijgt gegarandeerd

travaillent avec des programmes obsolètes qui n'ont pas été inclus dans la batterie de tests. Une dernière catégorie n'a jamais eu l'occasion de prendre part à la formation restreinte qui avait été offerte voici quelques années.

Ne devrait-on pas offrir d'abord une formation aux fonctionnaires pour qu'ils se familiarisent avec l'utilisation d'ordinateurs et de programmes et appliquer ceux-ci uniformément aux différents services avant de tester leur compétence en la matière?

01.03 **Luc Van den Bossche**, ministre: Je partage votre analyse dans les grandes lignes. Il est exact que de nombreux fonctionnaires n'ont pas encore pu travailler sur la base d'un ensemble informatique en raison de l'opposition qui a toujours été manifestée à l'égard de cet outil au sein des services publics et du manque d'investissements dans les nouvelles technologies. Le défi que nous devons relever aujourd'hui est double: il faut poursuivre les investissements en matière de matériel et de logiciels, d'une part, et former suffisamment les fonctionnaires pour qu'ils puissent s'en servir, d'autre part. Tout ceci s'inscrit dans la tendance privilégiant le *back office* plutôt que le *front office*. Les données doivent être traitées de plus en plus souvent par le biais de l'informatique. Le test de compétence comprend deux parties. La première permet d'éprouver les connaissances informatiques, la deuxième porte plus en détail sur le traitement de l'information. Deux possibilités existent lors des tests avec un PC. Soit le fonctionnaire se présente immédiatement au SELOR pour présenter le test, soit il accepte une offre de formation parce que la technologie ne lui est pas

en gratis opleiding aangeboden per module waarvoor hij of zij niet is geslaagd. Op het einde van die opleiding volgt een gecertificeerde test waarmee men naar een volgend niveau kan.

Wat zijn de resultaten voor de eerste 8.000 deelnemers? Ik geef ze uit het hoofd, want ik heb de cijfers hier niet bij mij. Ik denk dat zo'n 50% slaagt voor de pretest door SELOR. Van de niet-geslaagden mislukt een derde voor drie modules, een derde voor twee modules en een derde voor een module.

We hebben tot nu toe enkel ervaring met vorming die werd aangeboden door het OFO, maar bij degenen die zich daar aanboden, slaagde 90% van de gebuisden op het einde in de test. Het resultaat is dat in feite 95% van degenen die beginnen op het einde een attest krijgen. Dat is een attest van – wat ik zou noemen – alfabetisering op het niveau van het lager onderwijs, waardoor ze dus kunnen omgaan met computers. Dat is natuurlijk een enorme winst voor de organisatie, daar moeten we eerlijk in zijn.

Dat betekent ook dat ik niet meer zal tegenkomen wat ik nu tegenkom. Op een bepaald moment hadden wij, met geld van de Copernicus-hervorming, Financiën meegeholpen om PC's te kopen. Een aantal PC's zitten nog steeds in de doos, omdat men er niet mee kan werken. Op die manier kan ik zoiets in de toekomst verhinderen. We hebben uw twee bekommernissen onmiddellijk in het proces opgenomen, vandaar dat we die 2 filières hebben, met telkens de vorming die voor elkeen gegarandeerd is. Ik realiseer me natuurlijk dat het wel degelijk een probleem is, als je de vorming niet in de werksituatie noch thuis hebt.

familière. Si le fonctionnaire se présente au SELOR et ne réussit pas le test pour un des trois modules de niveau C, il se voit automatiquement offrir une formation par l'Institut de formation de l'administration fédérale (IFA) ou par son propre département. Si la formation est dispensée par l'IFA, les coûts sont à charge du SPF Personnel et Organisation mais, dans l'autre cas, c'est le département qui les prend en charge. Au terme de la formation, un nouveau test est organisé. Une personne peut accepter immédiatement une offre de test par le biais de l'IFA ou de son propre département. La formation est sanctionnée par un test certifié qui permet de passer au module suivant. Une personne qui ne réussit pas se voit offrir une formation gratuite pour chaque module où elle a échoué. A l'examen des résultats des 8.000 premiers participants, on observe qu'environ 50% d'entre eux réussissent les tests du SELOR. Le groupe des personnes en échec se répartit proportionnellement entre les personnes qui échouent pour un, deux ou les trois modules. A ce jour, notre seule expérience concerne la formation dispensée par l'IFA. Parmi les fonctionnaires qui se sont présentés, 90% de ceux qui avaient échoué ont réussi le test au terme de la formation. Environ 95% du nombre total de participants ont réussi à obtenir une attestation. Un fonctionnaire qui possède une attestation représente une plus-value importante pour son service. Nous pourrions ainsi éviter des situations comparables par exemple à ce qui s'est produit récemment au sein du ministère des Finances, où de nouveaux ordinateurs n'ont pas été déballés, faute de personnel capable de les utiliser.

01.04 Jo Vandeurzen (CD&V): Mijnheer de minister, is het waar dat de resultaten van het slagen ook variëren in functie van de leeftijd en de anciënniteit van de ambtenaren? Dat zou misschien betekenen

01.04 Jo Vandeurzen (CD&V): Est-il exact que les résultats du test varient en fonction de

dat men daar een specifieke strategie moet tegenover plaatsen.

l'ancienneté des fonctionnaires? Il conviendrait peut-être d'adopter une stratégie spécifique pour pallier ces différences.

01.05 Minister **Luc Van den Bossche**: Als je bij de PC-test – en dat was trouwens voorspelbaar – de indeling maakt in drie categorieën, een categorie beneden de 35, een categorie van 35 tot 45 en een categorie boven de 45, was het bij de eerste test – dus voor vorming – duidelijk dat er een vrij mooi percentage geslaagden was beneden de 35. Er waren minder geslaagden tussen de 35 en de 45 en de slechtste resultaten waren die van boven de 45. Dat is onbetwistbaar en sociologisch perfect uitlegbaar, maar dat is nu het probleem niet. Ik heb gevraagd om me de beoordeling per leeftijd te geven van de 90% die lukt en de 10% die buist na vorming, maar ik heb ze nog niet.

Ik kan u dus niet antwoorden op de vraag of er op het einde nog een restant is met een oververtegenwoordiging van de categorie boven de 45. Ik weet het echt niet, ik heb de vraag maandag nog gesteld. Ik zie de vakbonden op wekelijkse basis over de problemen die er kunnen zijn met de testen en opleidingen, verspreid over vele centra en over de verschillende provincies. Ik heb op die vergadering van maandag, toen men mij de cijfers gaf, die specifieke vraag gesteld. Ik denk dat ik u het vervolg van mijn antwoord zal kunnen geven binnen de 14 dagen.

01.05 **Luc Van den Bossche**, ministre: Si nous répartissons les participants au test informatique en trois groupes, à savoir les moins de 35 ans, les 35-45 ans et les plus de 45 ans, nous constatons que lors du premier test que nous avons fait passer pour la formation, le premier groupe se distinguait par un taux considérable de réussite. Le deuxième groupe présentait un taux de réussite nettement moins élevé et les plus mauvais résultats étaient réalisés par les fonctionnaires de plus de 45 ans. Sociologiquement, ce phénomène s'explique parfaitement mais il ne nous pose pas de problème dans l'immédiat. J'attends encore l'évaluation par tranche d'âge des 90% de participants qui ont réussi et des 10% qui ont échoué au terme de la formation. Je ne suis pas encore en mesure de vous indiquer si, à la fin du test organisé après la formation, les fonctionnaires appartenant au groupe des plus de 45 ans seront encore surreprésentés. J'ai moi-même posé cette question lors de la réunion organisée lundi dernier avec les syndicats. Je pense que je ne pourrai vous fournir une réponse que d'ici à quinze jours.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

02 Vraag van de heer Servais Verherstraeten aan de minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen over "de PC-actie van FED+" (nr. B154)

02 Question de M. Servais Verherstraeten au ministre de la Fonction publique et de la Modernisation de l'administration sur "l'action PC menée par FED+" (n° B154)

02.01 **Servais Verherstraeten** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik zou aan het einde van deze legislatuur gaan denken dat de PS "een pik" op u heeft. Ze hebben het u niet gemakkelijk gemaakt met Copernicus en nu willen ze blijikbaar bij de pc-actie van FED+ weer stokken in de wielen steken.

Momenteel loopt voor de federale ambtenaren een goede actie van de dienst FED+ onder de noemer de grote pc-actie, waardoor

02.01 **Servais Verherstraeten** (CD&V): Le service FED+ organise actuellement une action PC qui permet aux fonctionnaires fédéraux d'acquiescer à des conditions avantageuses un ordinateur à usage privé. Le ministre Picqué demande

federale ambtenaren de kans krijgen een pc aan te kopen voor eigen gebruik en dit aan voordelige voorwaarden, wat trouwens ook in privé-ondernemingen soms gebeurt. Nu lezen we in de pers dat uw collega, de heer Picqué, u zou hebben verzocht om dit aanbod en deze actie op te schorten wegens het feit dat ze strijdig zou zijn met het consumentenkrediet en de wet op de handelspraktijken.

Mijnheer de minister, mijn vragen aan u zijn de volgende. Is de kredietformule die wordt voorgesteld niet in tegenspraak met de inspanningen die de regering doet in verband met de bovenmatige schuldenlast? Waarom werd deze formule gekozen? Treedt FED+ in deze niet op als tussenpersoon bij het verlenen van krediet en mag deze dienst dat? Hebt u vooraf overleg gepleegd met het Ministerie van Economische Zaken? Bent u van plan op het verzoek van uw collega Picqué in te gaan om de actie op te schorten of gaat u gewoon door?

02.02 Minister **Luc Van den Bossche**: Mijnheer de voorzitter, ziehier in volgorde, mijn antwoorden op de vier vragen.

Ten eerste, de vraag over de al dan niet tegenstrijdige inspanningen om de overdreven schuldenlast tegen te gaan. Er waren twee mogelijke pistes, namelijk ofwel onmiddellijk het bedrag betalen, ofwel opteren voor een kredietformule. Naar verluidt zouden 60% van de betrokkenen de dag zelf betalen. Dit wil zeggen dat 40% opteert voor de kredietformule.

Alles is een kwestie van appreciatie. Is dit tegenstrijdig? Ik vind van niet. Als men vindt van wel, dan moeten alle kredietformules worden stopgezet. Ik heb de indruk dat het een overdreven en verkeerde inschatting is, maar het blijft een persoonlijke inschatting. Ik heb dit in geen geval als tegenstrijdig beschouwd met de regeringspolitiek.

Over degenen die optreden als tussenpersoon geef ik u een juridisch antwoord. Een tussenpersoon bij het verlenen van een krediet of een kredietbemiddelaar is volgens artikel 1 paragraaf 3 van de wet van 12 juni 1991 op het consumentenkrediet "de natuurlijke persoon of de rechtspersoon die bijdraagt tot het sluiten of tot het uitvoeren van een kredietovereenkomst binnen het kader van zijn handels-of beroepsactiviteiten".

Ten eerste hebben wij met FED+ geen enkele bemiddelende of contractuele rol gespeeld in het sluiten of uitvoeren van die kredietovereenkomst met de betrokken ambtenaren. FED+ heeft enkel reclame gemaakt, zoals ze ook reclame maken voor andere zaken, zoals bijvoorbeeld kortingen voor de opera. OMOB is in deze de kredietbemiddelaar, Fedixis is de kredietverstrekker van de kredietovereenkomst en de ambtenaar doet rechtstreeks beroep op die twee zonder dat wij daar tussen komen. Hoogstens hebben wij een communicatieplatform aangeboden, zonder meer en zonder invloed op het financiële aanbod.

Ten tweede, binnen het kader van zijn handels-of beroepsactiviteiten - gaat het hier om een eenmalig optreden van FED+, waarbij kredietbemiddeling uiteraard geen handels- of beroepsactiviteit kan zijn van FED+.

cependant de suspendre à présent cette action car elle serait contraire aux règles du crédit à la consommation et à la loi sur les pratiques commerciales. Cette formule de crédit n'est-elle pas contraire aux efforts consentis par ce gouvernement en matière de surendettement? Pour quelle raison a-t-on privilégié cette formule? Le service FED+ peut-il faire office d'intermédiaire en ce qui concerne l'octroi de crédit? Avez-vous préalablement organisé une concertation avec le ministre de l'Economie? Cette action sera-t-elle suspendue?

02.02 **Luc Van den Bossche**, ministre: Que cette action PC soit ou non contraire à la politique gouvernementale en matière d'endettement est une question d'appréciation. Personnellement, je pense que non. Du reste, 40% seulement des candidats font usage de la formule de crédit. Selon la loi sur le crédit à la consommation, un intermédiaire dans une procédure d'octroi d'un crédit est la personne physique ou morale qui contribue à la conclusion ou à l'exécution d'un contrat de crédit dans le cadre de ses activités commerciales ou professionnelles. Le service FED+ ne joue aucun rôle médiateur ni contractuel dans ces contrats de crédit. La SMAP est le médiateur du crédit et FedExis est le créancier. Le service FED+ se borne à promouvoir le projet. De plus, la médiation en matière de crédit ne constitue pas une activité commerciale ou professionnelle de FED+. Le créancier FedExis a mené une concertation préalable avec le ministère des Affaires économiques mais ces accords n'ont pas été confirmés par écrit. Il s'agit à mes yeux d'une erreur. FED+ n'a pas consulté le ministère des Affaires économiques, ce qui était en tout cas imprudent. Un abandon éventuel du projet ne ressortit pas à ma compétence car il est

Is er voorafgaand genoeg overleg gepleegd met Economische Zaken? Ik stel vast dat de kredietverlener Fedixis blijkbaar voordien wel contact heeft gehad met de administratie - zo zegt men mij bij Fedixis - betreffende de aard van de financiering, maar Fedixis heeft wat afgesproken is niet schriftelijk bevestigd, dus ik wens u niet te bevestigen wat ze zelf inroepen, namelijk dat ze gedekt zijn. Ik vind dat ze in de fout zijn gegaan. Als je een telefonische afspraak maakt moet je die bevestigen en dat is niet gebeurd. Ze hebben het pas op 24 februari gedaan, dus laattijdig.

Ten tweede, ik heb vastgesteld dat FED+ geen overleg heeft gepleegd met Economische Zaken, uitgaande van de juridische stelling dat ze er voor de rest niks mee te maken hebben. Ik moet u voorzichtig zeggen dat ik denk dat uw vraag juist is. Ze hadden naar mijn mening uit voorzichtigheid toch beter enig contact opgenomen. Wat dat betreft is het misschien begrijpelijk, maar alleszins niet voorzichtig. Het zijn tenslotte collega's, ze hadden kunnen gebruik maken van de expertise die ze hebben.

Het plan stopzetten? Het is vandaag op 12 maart afgelopen zoals aangekondigd. Ik heb ook niet veel te zeggen over de stopzetting, want het zijn contractuele relaties tussen derden waar ik niks mee te zien heb. Iemand die ingeschreven heeft kan nu, op basis van de theorie van het aanbod, terecht eisen van Ifaros, Fedixis en Omob dat ze hun woord dat ze gegeven hebben ook nakomen. Tenzij de Inspectie van Financiën zou beslissen dat het niet legaal is, moet Economische Zaken zijn verantwoordelijkheid opnemen, tussenbeide komen en zeggen dat het niet meer kan doorgaan. Dat is de enige mogelijkheid, voor de rest gaat het gewoon door. Het is nu afgelopen, maar wat besteld is gaat normaal door, behalve indien Economische Zaken echt van zijn bevoegdheid gebruik maakt. Dat zal dan niet naar mij toe zijn, maar naar de anderen.

02.03 Servais Verherstraeten (CD&V): Mijnheer de minister, het ministerie van Economische Zaken kan nu de facto natuurlijk niet meer ageren, vermits het voorbij is.

02.04 Minister Luc Van den Bossche: Er heeft geen levering plaatsgevonden. Persoonlijk ben ik van mening dat zulks op zo'n moment extra legem of para legem vergemakkelijkt moet worden. Indien het ministerie van Economisch Zaken vindt dat het echt niet kan, vind ik dat die maatschappijen zich daarnaar moeten schikken.

02.05 Servais Verherstraeten (CD&V): Op dat laatste punt wil ik even inpikken. Dan sluit ik af. Ik wil immers geen misbruik maken. In de veronderstelling dat Omob kredietbemiddelaar was, werd de wet op de overheidsopdrachten gerespecteerd?

02.06 Minister Luc Van den Bossche: De wet op de overheidsopdrachten is niet van toepassing. Ik heb dat door professor D'Hooge laten onderzoeken. Ik kreeg het formele advies dat de wet niet van toepassing was. Niettemin heb ik daarover met

aujour'hui terminé et parce qu'il s'agit de relations contractuelles entre tiers. Tout contractant a le droit d'exiger que le contrat soit exécuté conformément aux accords initiaux. Ce n'est que si l'Inspection des Finances décrète que ce projet n'est pas légal que les Affaires économiques devront prendre leurs responsabilités.

02.03 Servais Verherstraeten (CD&V): Le ministère des Affaires économiques n'est plus en mesure d'intervenir, à présent que le projet a pris fin.

02.04 Luc Van den Bossche, ministre: Aucune livraison n'a encore eu lieu. Si le ministère des Affaires économiques estime que ce n'est vraiment pas possible, toutes les parties doivent s'y conformer.

02.05 Servais Verherstraeten (CD&V): Si la SMAP était l'intermédiaire de crédit, la loi relative aux marchés publics a-t-elle été respectée?

02.06 Luc Van den Bossche, ministre: La loi sur les marchés publics n'est pas d'application. J'ai fait examiner cette question

professor D'Hooge zelf vergaderd. Wij hebben besloten om toch een publieke marktbevraging te organiseren. Het is niet verplicht, maar wij hebben het toch gedaan. In december 2002 hebben wij een publieke marktbevraging gepubliceerd in het Bulletin der Aanbestedingen. Ook via het bekende Agoria en Datanews werd die marktbevraging bekendgemaakt. Het ging om een één en ondeelbaar perceel, bestaande uit hardware, software, leveringsmodaliteiten, betalingsmodaliteiten, service na verkoop, garantie, begeleiding en vorming. Elke geïnteresseerd firma kon zich kandidaat stellen voor 20 december 2002. Die procedure hebben wij gevolgd. Uiteindelijk hebben drie firma's op de marktbevraging gereageerd: Amster, Systemat en Ifaros. Het aanbod van Ifaros was duidelijk het meest in overeenstemming met de vraag. Wij moesten dat zelfs niet op die manier doen, maar ik vond dat iedereen de kans moest hebben om zijn interesse te uiten.

formellement par le professeur D'Hooge. Nous avons tout de même fait publier une étude de marché, en décembre 2002, dans le *Bulletin des adjudications*, de même que dans *Agoria* et *Datanews*. Toute société intéressée pouvait poser sa candidature pour le 20 décembre 2002. Les sociétés Amster, Systemat et Ifaros ont réagi, et c'est l'offre d'Ifaros qui était la plus intéressante. Bien qu'elle n'était pas obligatoire, cette procédure n'en a pas moins été suivie.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

03 Question de Mme Karine Lalieux au ministre de la Fonction publique et de la Modernisation de l'administration sur "la suppression de la diffusion du bulletin de Selor sous forme de papier" (n B116)

03 Vraag van mevrouw Karine Lalieux aan de minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen over "het niet langer verspreiden van de papieren versie van de lijst met vacatures van Selor" (nr. B116)

03.01 Karine Lalieux (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, la réforme Copernic a déjà fait couler beaucoup d'encre. Aujourd'hui, nous pouvons en mesurer concrètement un des premiers effets. Ainsi, les offres d'emploi diffusées par le Selor ne sont plus accessibles en version papier. Je trouve que mettre les offres d'emploi de l'administration sur les seuls sites du Selor, du Moniteur, du FOREM ou encore sur le télétexte de la RTBF s'inscrit à la fois dans une politique d'information discriminatoire et dans une négation de la fracture numérique.

Même s'il est prévu que, pour certaines offres, le Selor pourra publier celles-ci dans les périodiques spécialisés, voire dans le supplément "Emploi" de certains quotidiens, il faut regretter que le bulletin papier du Selor soit passé à la trappe.

En effet, réserver cette information aux adeptes d'internet, c'est manquer aux devoirs d'information d'une administration fédérale qui doit rester accessible à l'ensemble des citoyens. Or, l'accès à l'internet est tout sauf généralisé. Je vise par les termes d'accès, tant avoir la possibilité de se connecter que de savoir utiliser un ordinateur et accéder à internet.

Monsieur le ministre, voici quelques questions très simples.

1. Pouvez-vous me rappeler les motivations qui ont poussé à ne diffuser les offres d'emploi dans l'administration fédérale que par le biais d'internet et priver ainsi chaque personne intéressée par un emploi dans l'administration de recevoir par la poste son bulletin du Selor?

2. Comment concilier l'obligation, pour l'administration fédérale,

03.01 Karine Lalieux (PS): Een van de eerste gevolgen van de Copernicus-hervorming laat zich gevoelen: nu het blad van Selor tot het verleden behoort, verschijnen de werkaanbiedingen van Selor niet meer op papier. Op die manier wordt een informatiebeleid ingesteld dat mijns inziens discriminerend is en ontkent dat er wel degelijk een digitale breuk is. De toegang tot het Internet is nog verre van algemeen. Waarom werd het blad van Selor afgeschaft? Hoe valt dat te rijmen met de verplichting van de federale administratie om voor iedereen toegankelijk te zijn zonder discriminatie?

d'être accessible à tous, de ne pas pratiquer de discrimination et de ne proposer les offres d'emploi qu'aux seuls usagers d'internet?

3. Enfin et surtout, est-il imaginable, monsieur le ministre, de revenir en arrière et de proposer à nouveau un bulletin papier du Selor?

Je vous remercie.

03.02 Luc Van den Bossche, ministre: Monsieur le président, madame Lalieux, je précise d'abord que le bulletin papier n'avait plus tellement de succès.

Dans le cadre de la réforme Copernic, l'administration fédérale veut proposer à ses utilisateurs de meilleurs services. Cette approche plus moderne s'est, il est vrai, traduite notamment par la suppression de l'agenda des examens en format papier qui ne rassemblait, voici trois ou quatre ans, plus que 12.000 abonnés. Le succès n'était donc plus au rendez-vous. Cette approche s'est avérée désuète et non conforme à une politique de communication et de recrutement professionnelle.

Une des conséquences directes du remplacement de l'agenda par la "mailing list" a été l'obtention de délais plus courts pour la publication des sélections. Ce nouveau système d'envoi des annonces par courrier électronique permet la publication d'un plus grand nombre de sélections.

Les délais d'inscription pour les candidats sont beaucoup plus courts: en moyenne, la procédure dure quinze jours. Tout un chacun peut solliciter son inscription via le site web du Selor, mais aussi par téléphone, par courrier ou par fax.

Outre le fait que chaque citoyen peut trouver les informations concernant les nouvelles sélections organisées par le Selor sur le site internet www.selor.be - chaque samedi, de nouvelles sélections sont publiées -, il peut aussi se tenir informé de la publication des sélections via le télétexte de la RTBF (pages 738 et 739), via le système d'information du FOREM, de l'ORBEM, dans les journaux du week-end qui sont "Le Soir", "La Libre Belgique", l'hebdomadaire "Le Vif l'Express", le journal "Métro" et dans le Moniteur belge.

Pour l'information générale, la ligne info du Selor est accessible de 9 heures à 17 heures. Les citoyens peuvent s'inscrire 24 heures sur 24, via la ligne 070/66 66 20 pour les néerlandophones, 070/66 66 30 pour les francophones et 070/66 66 40 pour les germanophones. Nous ciblons certaines publications, nous publions dans les journaux régionaux distribués gratuitement et dans la presse spécialisée.

Etant donné le succès du système, il n'est pas prévu à l'avenir d'imprimer à nouveau les annonces sur papier. Madame Lalieux, je vais vous remettre des tableaux représentant les statistiques générales du site web du Selor. Je pense que les chiffres parlent d'eux-mêmes et prouvent clairement que l'accessibilité aux citoyens est plus large qu'avec le seul outil de l'agenda papier.

Monsieur le président, ces statistiques sont illustrées par des courbes concernant les inscriptions à la "mailing list" et concernant le site web lui-même: nombre de visiteurs par mois, par jour, etc. Toutes ces

03.02 Minister **Luc Van den Bossche**: Het papieren blad van Selor had niet zo veel succes meer. Een van de doelstellingen van de Copernicus-hervorming was de dienstverlening te verbeteren door een modernere aanpak. Een van de resultaten van de opstelling van de *mailing list* was dat de selecties en inschrijvingen van de kandidaten sneller konden worden gepubliceerd. Het is ook mogelijk via de telefoon, de post en de fax contact op te nemen. Elke burger kan informatie inwinnen via de website, maar ook via teletekst op de RTBF, het informatiesysteem van Forem en BGDA, in de weekendedities van *Le Soir*, *Le Vif*, *Metro* en in het *Belgisch Staatsblad*. Via de infolijn van Selor kunnen van 9 tot 17 uur inlichtingen worden ingewonnen. Kandidaten kunnen zich online inschrijven. De informatie voor bepaalde doelgroepen wordt ook in plaatselijke kranten of gespecialiseerde tijdschriften gepubliceerd. Gezien het succes van dit systeem wordt er niet aan gedacht de papieren versie van het Selor-blad weer in te voeren. De statistieken betreffende het aantal bezoekers van de website tonen aan dat de elektronische agenda veel meer wordt geraadpleegd dan de papieren versie.

informations seront de nature à vous prouver le succès de ce système.

03.03 Karine Lalieux (PS): Merci, monsieur le ministre, pour cette réponse très précise et très complète.

Ce n'est pas moi qui vais remettre en cause un moyen de communication moderne. Ce n'est pas moi qui vais critiquer le développement de l'e-government et du travail direct avec les citoyens via internet. Ce n'est pas moi non plus qui vais vous rappeler qu'il y avait un projet de loi du gouvernement pour essayer de diminuer la fracture numérique, projet qui n'est d'ailleurs pas passé, alors que cette fracture numérique existe bel et bien dans notre société. Il s'agissait d'un petit carnet qui ne devait pas coûter très cher. Je regrette qu'on n'en parle plus, même si tous les autres systèmes doivent exister en parallèle. Tant mieux s'ils ont beaucoup de succès, c'est un créneau qu'il fallait certainement développer.

Je ne remets pas en cause ce qui est développé, je regrette simplement qu'on ait peut-être omis une certaine catégorie de la population, la plus fragilisée.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

Le **président**: J'ai pu persuader les autres collègues, madame Lalieux, de vous laisser poser votre dernière question, à condition que vous soyez très brève.

03.04 Karine Lalieux (PS): Monsieur le président, je suis toujours très brève. Je respecte le temps de parole donné aux commissaires par rapport aux questions et M. le ministre le sait très bien aussi.

04 Question de Mme Karine Lalieux au ministre de l'Intérieur sur "le renvoi de demandeurs d'asile dans des pays à risque" (n° B086)

04 Vraag van mevrouw Karine Lalieux aan de minister van Binnenlandse Zaken over "het terugsturen van asielzoekers naar risicoland" (nr. B086)

04.01 Karine Lalieux (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, régulièrement, des candidats demandeurs d'asile reçoivent de l'Office des étrangers, des ordres de quitter le territoire non-exécutables parce que ces personnes proviennent de pays à risques et, si l'Etat belge les renvoie, leur vie serait mise en danger. Sur la base de l'article 3 de la Convention européenne des droits de l'homme, ces personnes ne sont pas refoulées et heureusement pour leur vie. L'Etat belge fait bien évidemment son devoir.

Ces personnes entrent alors sur notre territoire dans une situation de non-droit puisqu'elles ont un ordre de quitter le territoire et que, par ailleurs, elles sont souvent déboutées de la procédure d'asile. Elles n'ont droit ni à l'aide sociale ni à être hébergées dans des centres ouverts. Elles errent ainsi dans nos quartiers et créent parfois pour la population, un certain sentiment d'insécurité.

Monsieur le ministre, ma question est brève et simple.

Combien d'ordres de quitter le territoire non-exécutables ont-ils déjà été délivrés en 2003 et en 2002? L'Etat ne devrait-il pas prendre en

03.03 Karine Lalieux (PS): Dat blaadje kan toch niet erg duur zijn geweest. Ik vind het jammer dat het niet meer bestaat, al moesten ook de andere middelen ter beschikking worden gesteld.

04.01 Karine Lalieux (PS): Sommige asielzoekers krijgen een niet-uitvoerbaar bevel het grondgebied te verlaten omdat ze uit een risicoland komen. Die mensen worden niet uitgewezen, maar ze bevinden zich in een toestand van rechteloosheid op ons grondgebied. Bovendien geven zij onze burgers een gevoel van onveiligheid. Hoeveel niet-uitvoerbare bevelschriften het grondgebied te verlaten werden in 2002 en 2003 uitgevaardigd? Zou de overheid deze mensen niet ten laste moeten nemen? Deze problematiek zou uiteraard bij voorkeur op Europees niveau moeten worden aangepakt.

charge ces personnes pendant le laps de temps durant lequel cet ordre de quitter le territoire n'est pas exécuté? Je crois qu'il faudrait sans doute plutôt une discussion au niveau européen, afin de déterminer une position européenne permettant de régler la problématique de ces personnes qui ne peuvent pas être refoulées dans leur pays.

04.02 Antoine Duquesne, ministre: Monsieur le président, madame Lalieux, à ma connaissance, la pratique consistant pour l'Office des Etrangers à délivrer des ordres de quitter le territoire "non-exécutables" n'existe pas.

Ces ordres de quitter le territoire sont toujours exécutoires. Un laps de temps de cinq, voire de 30 jours est cependant laissé aux étrangers concernés pour respecter volontairement cette mesure d'éloignement. Ce n'est que passé le délai qui leur est imparti que les ordres de quitter sont susceptibles d'être exécutés par la contrainte, et qu'un maintien peut être ordonné à cette fin.

Par contre, ce qui existe, et c'est peut-être à cela que vous pensez et non aux ordres de quitter le territoire non exécutables que prendrait l'Office, ce sont les clauses de non-reconduite dont le Commissaire général aux réfugiés assortit parfois ses décisions de refus.

Lorsque le Commissaire général confirme un refus d'accès ou de séjour à un candidat réfugié, la loi l'oblige à se prononcer formellement sur la compatibilité d'une reconduite éventuelle à la frontière du pays fui, avec l'article 3 de la Convention européenne des droits de l'homme et avec la Convention ONU sur la torture.

C'est ce que l'on appelle la clause de non-reconduite du Commissaire général. Cette clause bénéficie à des étrangers ne répondant pas aux critères de la Convention de Genève sur les réfugiés, mais dont une reconduite vers le pays fui les exposerait néanmoins à des traitements inhumains ou dégradants.

Le 23 juillet 2002, le gouvernement a décidé qu'à partir de cette date, les ordres de quitter le territoire que reçoivent ces bénéficiaires au moment du rejet de leur demande d'asile seraient prorogés mensuellement.

Le droit de séjour légal de ces personnes est donc prolongé de plein droit, tant que subsistent les raisons s'opposant à une reconduite à la frontière. Ces étrangers ne sont donc plus dans une situation de non-droit comme elles l'étaient avant que j'intervienne. Les personnes qu'un éloignement exposerait à des risques pour leur vie ou leur liberté, ne sont plus dans une situation de séjour illégal. Le séjour dont elles ont bénéficié en qualité de candidats réfugiés pendant leur procédure d'asile se prolonge tant que la clause de non-reconduite du Commissaire général reste d'actualité. Le fait que leur droit au séjour se prolonge signifie, entre autres, que ces personnes continuent à bénéficier des droits sociaux dont elles jouissaient dans la procédure d'asile.

Comme la grande majorité des demandeurs d'asile est désormais hébergée dans des centres ouverts, elles peuvent continuer à y recevoir toute l'aide matérielle, sociale et médicale dont elles pourraient avoir besoin.

04.02 Minister **Antoine Duquesne**: Dergelijke bevelschriften worden niet uitgevaardigd. Een bevel om het grondgebied te verlaten is altijd uitvoerbaar, maar er kan een termijn aan worden gekoppeld waardoor de betrokkene er vrijwillig aan kan voldoen. Wat daarentegen wel bestaat, zijn niet-terugleidingsclausules die de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen aan zijn weigering kan toevoegen voor vreemdelingen die niet aan de criteria van de Conventie van Genève beantwoorden, maar voor wie de terugleiding een onmenselijke of menonwaardige behandeling tot gevolg kan hebben. Dit document wordt maandelijks verlengd zolang er redenen toe bestaan. Die vreemdelingen verblijven hier niet illegaal. Door de verlenging van hun verblijfsrecht genieten ze dezelfde sociale rechten als tijdens hun asielpprocedure. Ze kunnen dus materiële steun krijgen bij de open centra, maar mogen niet werken.

Il est cependant vrai que ces personnes, dans l'état actuel de la réglementation, ne peuvent pas travailler.

04.03 Karine Lalieux (PS): Je vous remercie, monsieur le ministre. Mon information n'était pas correcte et vous me rassurez en me disant que ces personnes ont un droit de séjour et, en conséquence, ont droit à l'aide sociale ou à être hébergées dans les centres ouverts.

Ce sont des bourgmestres qui m'ont interpellée. Il y a sans doute parfois, dans nos communes, une certaine désinformation ou une non-information de la situation de ces personnes.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

05 Question de Mme Karine Lalieux au ministre de l'Intérieur sur "les demandeurs d'asile mineurs non-accompagnés" (n° B119)

05 Vraag van mevrouw Karine Lalieux aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de niet-begeleide minderjarige asielzoekers" (nr. B119)

05.01 Karine Lalieux (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, de nombreuses décisions de justice, comme des ordonnances de la chambre du conseil ou encore du tribunal civil ou des juges des référés, constatent la violation apparente des droits fondamentaux garantis aux articles 3 et 5 de la Convention européenne des droits de l'homme et à l'article 3 de la Convention internationale des droits de l'enfant, dans le cadre soit d'expulsions soit d'enfermement de mineurs non accompagnés. Les pratiques de l'Office des étrangers sont remises en cause dans le cadre de ces jugements.

Mes questions sont très simples.

Où en est-on concernant l'enfermement des mineurs non accompagnés? Je connais votre réponse mais à la suite du vote de la loi-programme relatif à l'organisation de l'accueil de ces mineurs non accompagnés, y a-t-il encore aujourd'hui des mineurs non accompagnés dans nos centres fermés?

Est-il vrai que lorsque les tribunaux exigent une libération de ces mineurs, ceux-ci reçoivent un ordre de quitter le territoire et sont ainsi, par la suite, laissés dans la zone de transit?

Où en est-on dans la mise en place de la commission des plaintes, c'est-à-dire la commission qui devrait contrôler les centres fermés – tel que vous l'avez prévu dans un arrêté?

Et enfin, où en est-on par rapport à l'accord de coopération pour l'accueil de ces mineurs non accompagnés puisque le gouvernement a fait son travail au niveau des tutelles?

05.02 Antoine Duquesne, ministre: Monsieur le président, mise à part une ordonnance de la chambre du conseil de Bruxelles remontant à l'année dernière et concernant la petite Tabita dont nous

04.03 Karine Lalieux (PS): Ik was inderdaad niet goed ingelicht. Enkele burgemeesters hebben mij van dit probleem op de hoogte gebracht. Zij waren blijkbaar slecht geïnformeerd.

05.01 Karine Lalieux (PS): Uit talrijke rechterlijke beslissingen betreffende niet-vergezelde buitenlandse minderjarigen blijkt dat bij hun opsluiting of uitwijzing hun fundamentele rechten worden geschonden.

Wat is de stand van zaken op het stuk van de opsluiting van niet-vergezelde buitenlandse minderjarigen? Zijn er nog in de gesloten centra?

Als de rechtbanken de vrijlating van minderjarigen eisen, krijgen die dan een bevel het grondgebied te verlaten en worden zij dan in de transitzone gelaten?

Hoe ver staat het met de oprichting van de klachtencommissie die de gesloten centra moest controleren?

Hoe ver staat het met het samenwerkingsakkoord voor de opvang van de niet-vergezelde minderjarigen?

05.02 Minister Antoine Duquesne: Behalve het geval Tabita heb ik geen weet van

avons longuement parlé à l'époque, je n'ai pas connaissance d'autres ordonnances de la chambre du conseil ou d'ordonnances rendues en référé concernant des mineurs d'âge étrangers. Je serais intéressé de prendre connaissance de ces nombreuses ordonnances auxquelles vous faites allusion. Cette information m'intéresse.

Je suis d'autant plus intéressé de voir ces ordonnances que les décisions de maintien de l'éloignement s'agissant de mineurs sont très rares. L'éloignement et le maintien du mineur en centre fermé est et demeure très exceptionnel. Les mineurs ne sont, d'une part, jamais écroués s'ils ont accédé au territoire et, d'autre part, lorsqu'à défaut des documents requis à leur entrée, ils sont retenus à la frontière, ils n'y sont maintenus que le temps de l'examen des os. Lorsque ce test des os confirme l'état de minorité allégué, ils y restent le temps qu'une solution durable soit trouvée. La plupart du temps, cette solution est trouvée sur le territoire via un placement. Elle l'est parfois aussi à l'étranger mais plus rarement. En cas de départ du mineur vers l'étranger, j'ai demandé à mon administration de veiller à ce que celui-ci soit accompagné pendant le voyage mais aussi qu'un accueil soit en outre organisé sur place. J'ai également demandé que les autorités consulaires et diplomatiques, l'Office des étrangers et les Affaires étrangères discutent d'un protocole en ce sens.

Je n'ai pas le souvenir de mineurs dont une chambre du conseil ou un juge des référés aurait ordonné la remise en liberté et que l'on aurait ensuite acheminé en zone de transit ou à qui on aurait donné un ordre de quitter le territoire. Mais là aussi, j'aimerais pouvoir prendre connaissance des informations en votre possession. Je ne peux tabler que sur les renseignements que l'on me donne. Je suis donc très intéressé par le contradictoire.

La commission des plaintes pour les centres fermés sur laquelle vous m'interpellez également est en voie de constitution. Un appel aux candidatures a été lancé mais je dois vous dire que très peu de réponses ont été reçues. Mon administration se prépare à relancer un appel aux candidats, notamment via une publication au Moniteur belge. Je ne peux pas inventer des candidatures que je ne reçois pas.

05.03 Karine Lalieux (PS): (...)

05.04 Antoine Duquesne, ministre: Tout à fait, je ne demanderais pas mieux.

Vous avez raison de dire que la conclusion de l'accord de coopération entre le gouvernement fédéral et les Communautés concernant l'accueil des mineurs étrangers ne relève pas de mes compétences. Je puis toutefois vous dire que mon collègue Vande Lanotte a déjà organisé une réunion à ce sujet avec les Communautés et que les choses avancent bien. Je puis également vous dire que les discussions concernant l'arrêté d'exécution de la loi sur la tutelle des mineurs touchent, quant à elles, à leur fin. Plusieurs réunions inter-cabinets fructueuses y ont déjà été consacrées et le texte définitif de l'arrêté royal doit être soumis dans les tout prochains jours aux différents cabinets concernés, à l'occasion d'une ultime réunion qui se déroulera au SPF Justice. L'arrêté va pouvoir être pris

beschikkingen van de raadkamer of in kort geding betreffende de niet-vergezelde buitenlandse minderjarigen. Ik wil daar graag meer over weten. Minderjarigen worden zelden verwijderd of in gesloten centra opgesloten. Als ze zich op het grondgebied bevinden worden ze nooit opgesloten. Als ze aan de grens worden aangehouden, duurt de opsluiting maar net zo lang als nodig voor het botonderzoek en tot er eventueel een duurzame oplossing – meestal een plaatsing – werd gevonden. Als de minderjarige naar het buitenland vertrekt, heb ik aan mijn administratie gevraagd ervoor te zorgen dat hij tijdens de reis wordt vergezeld en dat hij bij aankomst wordt opgevangen. Hieromtrent moet nog een protocol worden ondertekend. Ik herinner mij niet dat een raadkamer of een kortgedingrechter een beschikking heeft uitgevaardigd om een minderjarige vrij te laten en naar de transitzone te brengen of een bevel zou hebben gegeven het grondgebied te verlaten. Maar eens te meer zou ik graag vernemen wat u hierover weet. De klachtencommissie voor de gesloten centra is in oprichting. Er was een oproep tot kandidatuurstelling, maar daar zijn niet veel reacties op gekomen. Er zal een nieuwe oproep tot kandidaten worden gepubliceerd.

05.04 Minister **Antoine Duquesne:** De ondertekening van het samenwerkingsakkoord tussen de federale regering en de Gemeenschappen betreffende de opvang van buitenlandse minderjarigen behoort tot de bevoegdheid van mijn collega Vande Lanotte die hiervoor reeds een vergadering heeft belegd. De besprekingen betreffende het uitvoeringsbesluit van de wet inzake de voogdij over de minderjarigen zijn bijna afgerond. Het besluit zal weldra

incessamment.

05.05 Karine Lalieux (PS): Monsieur le président, je remercie le ministre pour sa réponse détaillée.

J'ai vu ces arrêts, je ne les ai pas sur moi mais je vais les communiquer à vos services.

Si, au niveau de la tutelle, on parvient à publier les arrêtés et ainsi organiser un accueil et une tutelle pour les mineurs non accompagnés, j'estime que ce gouvernement aura fait un grand pas en la matière.

En ce qui concerne la commission des plaintes, on va diffuser l'information selon laquelle le nombre de candidatures est insuffisant.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

06 Vraag van mevrouw Géraldine Pelzer-Salandra aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de verplichting bij aankomst in een opvanghuis een kaart in te vullen" (nr. A978)

06 Question de Mme Géraldine Pelzer-Salandra au ministre de l'Intérieur sur "l'obligation de remplir une fiche à l'entrée d'une maison d'accueil" (n° A978)

06.01 Géraldine Pelzer-Salandra (ECOLO-AGALEV): Monsieur le président, je serai aussi brève que Mme Lalieux.

La loi du 17 décembre 1963 organisant le contrôle des voyageurs dans les maisons d'hébergement instaure l'obligation pour les hôteliers, les aubergistes ou autres logeurs, d'inscrire sur une fiche des renseignements sur toute personne passant une nuit dans leur établissement.

Une circulaire ministérielle relative à la loi du 5 août 1992 sur la fonction de police précise qu'il faut entendre par établissements de logement, les établissements qui, comme les établissements hôteliers, peuvent faire l'objet d'une visite policière. Sont visés les gîtes ruraux, les gîtes à la ferme, les meublés de tourisme, les chambres d'hôtel, les exploitations commerciales touristiques, les terrains de camping et les parcs résidentiels de camping.

Dans cette liste, les maisons d'accueil ne sont pas citées mais elles ne sont pas expressément exclues non plus.

Dans les faits, il apparaît que dans certaines communes, on applique, par analogie, la loi du 17 décembre 1963 aux maisons d'accueil alors que dans d'autres communes, on ne le fait pas.

Sachant que les maisons d'accueil pour personnes adultes ont une vie collective, que les personnes y séjournent rarement une seule nuit et que, de plus, ces maisons sont obligées de tenir des documents d'identification consultables en cas d'enquête sur ordre d'un juge d'instruction, il semble qu'il ne soit pas réellement utile de remplir de telles fiches.

Il serait donc intéressant de préciser le champ d'application de cette

afggerond. Het besluit zal weldra kunnen worden uitgevaardigd.

05.05 Karine Lalieux (PS): Ik zal de arresten aan uw diensten bezorgen. De publicatie van een besluit inzake voorgedij, zou een grote stap voorwaarts betekenen. Daardoor zou de opvang kunnen worden georganiseerd.

Aangaande de klachtencommissie zullen wij de informatie betreffende het gebrek aan kandidaten verspreiden.

06.01 Géraldine Pelzer-Salandra (ECOLO-AGALEV): De wet van 17 december 1963 tot inrichting van de controle op reizigers in logementhuizen verplicht de hotelhouder, herbergier of logementhouder de inlichtingen van elke persoon die in hun inrichting de nacht doorbrengt op een kaart te schrijven.

Een ministeriële omzendbrief preciseert in een lijst waarin de opvanghuizen niet voorkomen, wat moet worden verstaan onder 'logiesverstrekkende inrichting'.

In de praktijk passen sommige gemeenten de wet van 1963 toe op de opvanghuizen en andere niet.

Het zou nuttig zijn het toepassingsgebied van deze wet nader te omschrijven. Is zij van toepassing op de opvanghuizen?

loi. M. le ministre pourrait-il préciser si elle s'applique ou non aux maisons d'accueil?

06.02 Antoine Duquesne, ministre: Monsieur le président, je puis informer Mme Pelzer que l'exécution de la loi du 17 décembre 1963 organisant le contrôle des voyageurs dans les maisons d'hébergement, et donc la détermination de son champ d'application, relèvent des compétences de mon collègue de la Justice, que je vous invite à interroger.

La définition des établissements de logement dans la circulaire du 2 février 1993 que vous évoquez n'a de portée que pour le droit d'accès à certains lieux autorisés par la loi sur la fonction de police dans le cadre du contrôle de police administrative générale et ne peut avoir comme telle d'incidences immédiates pour le champ d'application de la loi du 17 décembre 1963.

Sans présumer de la réponse que vous apportera mon collègue de la Justice, je puis vous préciser que la doctrine s'accorde à exclure du champ d'application de cette loi les associations qui offrent le logement à certaines personnes dans le besoin et dont l'activité ne consiste pas à fournir seulement le logis mais à y adjoindre un soutien social ou matériel.

06.03 Géraldine Pelzer-Salandra (ECOLO-AGALEV): Je vous remercie, monsieur le ministre.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

07 Vraag van de heer Marcel Hendrickx aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de marseenheden" (nr. B060)

07 Question de M. Marcel Hendrickx au ministre de l'Intérieur sur "les unités de marche" (n° B060)

07.01 Marcel Hendrickx (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, u weet dat voor grootschalige activiteiten de politie een beroep kan doen op andere politiezones, wat men de "marseenheden" noemt, of ook wel "gehypothekeerde capaciteit". De federale politie coördineert dat, met name onder meer de directeur-coördinator.

Wij hebben de cijfers gezien van 2002. Daaruit blijkt dat er toch wel enorme verschillen bestaan tussen de inzet in de verschillende arrondissementen. Ik geef twee voorbeelden. Het arrondissement Eupen heeft procentueel gezien het hoogste inzetcijfer. Het arrondissement Turnhout volgt vlak daarop, met name in totaal met 10.000 manuren of ongeveer 62% van de kredietlijn. Het arrondissement Antwerpen daarentegen heeft, met zoveel meer manschappen, slechts 17.305 manuren geleverd of 25% van zijn kredietlijn.

Op zich is het systeem van dergelijke versterkingen tussen de politiezones goed en naar ik denk ook noodzakelijk om de pieken inzake personeelsinzet naar aanleiding van grootschalige gebeurtenissen te kunnen opvangen. De voorwaarde is dan natuurlijk wel dat er een billijke spreiding is tussen de verschillende arrondissementen en tussen de politiezones in ieder arrondissement.

06.02 Minister Antoine Duquesne: De toepassing van de wet van 1963 behoort tot de bevoegdheid van mijn collega van Justitie. De definitie van 'logiesverstreckende inrichting' in de omzendbrief is enkel van toepassing voor het recht van toegang tot bepaalde door de wet op het politieambt toegelaten plaatsen in het kader van de administratieve controle. Die definitie heeft geen invloed op het toepassingsgebied van de wet van 1963. Volgens de rechtsleer is de wet niet van toepassing op de verenigingen die mensen in nood nit alleen onderdak verschaffen, maar ook hulp verlenen.

07.01 Marcel Hendrickx (CD&V): La police peut faire appel aux services d'autres zones de police pour mener des actions à grande échelle. Il s'agit de la "capacité hypothéquée" dont la coordination est assurée par la police fédérale. Il faut se féliciter de l'existence d'un tel système pour pallier les importantes pénuries de personnel lors d'événements d'envergure, pour autant que les services fournis soient équitablement répartis entre les différents arrondissements et entre les zones de police au sein de chaque arrondissement. Il ressort des chiffres de 2002 que ce n'est absolument pas le cas.

Pour quelle raison certains arrondissements ont-ils dû dégager en 2002 une capacité

Mijnheer de minister, daarom wil ik de volgende twee vragen stellen.

Ten eerste, hoe komt het dat in 2002 bepaalde arrondissementen beduidend veel meer capaciteit hebben moeten leveren dan andere arrondissementen?

Ten tweede, denkt u maatregelen te nemen om voortaan toch een meer evenwichtige inzet te kunnen verkrijgen?

07.02 Minister **Antoine Duquesne**: Mijnheer de voorzitter, collega Hendrickx, de evenredige verdeling van kredietlijnen is niet verenigbaar met andere criteria, zoals de geografische nabijheid, het taalregime en de operationele meerwaarde. Bij een voetbalmatch vindt een interventie plaats van de politie van de bezoekende ploeg.

Men moet zich evenwel niet tevredenstellen met het eenvoudig lezen van de kredietlijn. De vergelijking tussen de gepresteerde uren en de ontvangen uren hycap laat toe om vast te stellen dat bepaalde zones die weinig versterking hycap leverden, er eveneens weinig ontvingen.

Om uw voorbeelden te vernoemen: Antwerpen leverde 17.289 uren hycap en ontving er 10.100. Turnhout leverde 10.000 uren hycap en ontving er 11.276.

Dat onderscheid tussen de cijfers kan worden verklaard door het feit dat bepaalde politiezones aan de gebeurtenissen van openbare orde hoofdzakelijk het hoofd bieden met eigen middelen overeenkomstig de principes van de MFO-2bis.

Betreffende de maatregelen die genomen zouden moeten worden om voortaan een evenwichtige inzet per arrondissement te realiseren, opteren de prioriteiten bepaald door de MFO-2bis en onderschreven door de Adviesraad van Burgemeesters voor een toekenning van versterking binnen de grenzen van de provincie.

Behalve voor de operationele meerwaarde of een toestand van strikte noodzaak, werd overeengekomen dat de versterking hycap, toegekend aan een politiezone, bij voorkeur diende te komen vanuit hetzelfde arrondissement en bij voorkeur uit dezelfde provincie.

Aangezien die principes a priori onverenigbaar zijn met een evenredige verdeling van de inzet, zal dit jaar nog een evaluatie van de stand van de kredietlijnen van de politiezones van het rijk gebeuren.

Ondertussen zullen de gerechtelijke arrondissementen of de provincies waar de afname van gehypothekeerde capaciteit bij toepassing van die territoriale beperking minder omvangrijk zijn, bij voorrang worden aangesproken wanneer een versterking zal moeten worden verschaft buiten de provincie naar aanleiding van buitengewone omstandigheden.

07.03 **Marcel Hendrickx** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik dank de

bien plus importante de leur ligne de crédit que d'autres arrondissements? Le ministre prendra-t-il des mesures pour que la contribution soit équilibrée?

07.02 **Antoine Duquesne**, ministre: La répartition proportionnelle des lignes de crédit n'est pas compatible avec des critères tels que la proximité géographique, le régime linguistique et la plus-value opérationnelle. Nous ne pouvons pas non plus nous limiter à la simple lecture de la ligne de crédit. Une comparaison entre le nombre d'heures fournies et le nombre d'heures HYCAP enregistrées établit clairement que les zones qui ont fourni peu de services de renfort en ont également peu bénéficié. Conformément aux principes de la directive ministérielle MFO-2bis, certaines zones de police assurent principalement elles-mêmes et par leurs propres moyens la surveillance d'événements qui se déroulent sur la voie publique, ce qui peut expliquer la différence entre les chiffres. Les principes de cette circulaire privilégient l'envoi de renforts dans les limites de la province, sauf si une plus-value opérationnelle ou la nécessité absolue d'une autre solution sont démontrées. Étant donné que ces principes sont incompatibles avec la répartition proportionnelle des moyens, les lignes de crédit des zones de police feront l'objet d'une évaluation cette année encore. Dans l'intervalle, il sera prioritairement fait appel aux arrondissements judiciaires ou aux provinces où la diminution de la capacité hypothéquée est moins importante lorsque des renforts doivent être envoyés en dehors de la province en cas d'événement exceptionnel.

07.03 **Marcel Hendrickx** (CD&V):

minister voor zijn antwoord, waarin toch een aantal positieve elementen voor de toekomst zitten.

Mijnheer de minister, ik zou er toch voor willen pleiten dat er in die verdeling ook veel aandacht is voor de politiezones binnen een arrondissement.

Ik ben een beetje verbaasd over de cijfers die u voor het arrondissement Turnhout geeft. Ik geloof dat een ploeg uit eerste klasse, die in een andere politiezone zit dan de onze, daar heel veel van zal opnemen, wat betekent dat de andere politiezones in verhouding heel veel moeten leveren. U zou die zaken toch ook eens nader moeten bekijken.

07.04 Minister **Antoine Duquesne**: U hebt gelijk.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

08 **Vraag van de heer Marcel Hendrickx aan de minister van Binnenlandse Zaken over "het project Astrid" (nr. B061)**

08 **Question de M. Marcel Hendrickx au ministre de l'Intérieur sur "le projet Astrid" (n° B061)**

08.01 **Marcel Hendrickx** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het koninklijk besluit terzake is al een tijdje verschenen.

Op het veld nochtans bestaan er nog heel wat twijfels en onduidelijkheden. Het koninklijk besluit legt een gemengde bezetting op van de provinciale dispatchingcentra. Bovendien zullen de arrondissementele communicatiecentra van de federale politie verdwijnen en de politie heeft hier heel wat vragen over. Ik ga u een aantal vragen opsommen en ik zal mij beperken tot de voornaamste, want er zijn er heel wat.

Waarom blijft u vasthouden aan het concept van een provinciale dispatching, niettegenstaande de geïntegreerde politie nu toch federaal, arrondissementeel en zonaal is georganiseerd?

Kunnen de zones alleen of in samenwerking met buurzones nog steeds opteren voor een zonale of bovenzonale dispatching?

Zouden de politiezones nog kunnen opteren voor een opsplitsing tussen de call takingfunctie en dispatchingfunctie, waarbij de call taking provinciaal wordt georganiseerd en de dispatchingfunctie zonaal of bovenzonaal zou worden georganiseerd?

Kunnen de lokale beleidsverantwoordelijken nog opteren voor een zonale of bovenzonale dispatching, tezamen met politie en brandweer? Dat zou een personeelsbesparend effect opleveren en niet onbelangrijk zijn voor de werking.

Bent u er zich van bewust dat slechts één op drie oproepen tot dringende interventie via het noodnummer 101 gebeurt? Wie zal de andere oproepen, die niet via de 101 komen, afhandelen? Het gaat hier toch om tweederde van het aantal oproepen.

Wat gebeurt er met het doorschakelen van de telefoon vanuit de

Il faut également prêter suffisamment d'attention aux zones de police au sein d'un arrondissement.

08.01 **Marcel Hendrickx** (CD&V): J'ai encore quelques questions à poser au ministre concernant le projet Astrid. Pourquoi vous obstinez-vous à imposer le concept d'un dispatching provincial alors que la police intégrée est aujourd'hui organisée en corps fédéral, arrondissemental et zonal? Les zones peuvent-elles toujours opter, seules ou en collaboration avec des zones voisines, pour un dispatching zonal ou suprazonal? Peuvent-elles encore opter pour une scission des fonctions "call taking" et "dispatching"? Les responsables politiques locaux peuvent-ils encore opter pour un dispatching zonal ou suprazonal valant à la fois pour les services de police et d'incendie?

Le ministre a-t-il conscience qu'une demande d'intervention urgente sur trois seulement aboutit au numéro d'urgence 101? Qui traitera les autres appels? Qu'en est-il du transfert des appels depuis les postes de police? Qui assurera la mise en œuvre des réseaux d'information de quartier? Qu'advient-il de la consultation manuelle des

politieposten? U weet dat er heel wat politieposten op een bepaald uur sluiten en doorschakelen. Hoe gaat dit worden verwerkt?

Wat gaat gebeuren met het aansturen van de BIN's – buurtinformatienetwerken -, wat thans in het arrondissement vanuit de bovenzonale dispatching gebeurt? Gaat het CIC ook dit kunnen overnemen?

Wat met de consultatie van de manuele informatie op het AIK, die thans in vele arrondissementen naast het communicatiecentrum beschikbaar is?

Zal dit allemaal – wat wij vrezen - geen dubbele inzet vragen van mankracht, zowel op provinciaal, lokaal als arrondissementeel niveau?

08.02 Minister **Antoine Duquesne**: Mijnheer de voorzitter, collega Hendrickx, het project ASTRID en de geïntegreerde dispatching zijn bedoeld om alle hulp- en reddingsdiensten, dus ook de politiediensten, te kunnen laten gebruik maken van de modernste informatie- en communicatietechnologie, ter ondersteuning van de operaties. Het ASTRID-concept is ontworpen om de informatie- en communicatieorganisatie onafhankelijk te kunnen ondersteunen. Het concept blijft ook werkzaam voor de werking van de geïntegreerde politie.

La manière avec laquelle le concept Astrid est utilisé doit être défini en accord avec tous les utilisateurs. La flexibilité des solutions offre même la possibilité d'accentuer certains aspects régionaux et locaux sans porter atteinte au fonctionnement intégré. Pour réussir ce défi, j'ai demandé au gouverneur de province d'analyser, en collaboration avec les experts en la matière et avec les utilisateurs, comment Astrid pouvait maximaliser l'emploi de sa technologie. L'arrêté royal du 26 juin 2002 résulte, entre autres, des discussions qu'ont eues les spécialistes de terrain dans la province-pilote de Flandre orientale.

Lors de l'organisation du centre d'appel et de dispatching provincial de Flandre orientale, il a été tenu compte du fonctionnement intégré de la police. Ainsi, des protocoles ont été conclus pour ce qui concerne les services qui devraient être fournis à chaque niveau policier: fédéral, arrondissement et zone.

Le choix de la province comme site d'implantation des centres d'appel et de dispatching offre en plus certains avantages. En premier lieu, c'est à ce niveau que sont coordonnées les mesures relatives aux catastrophes à grande échelle. Il s'agit donc d'un emplacement idéal pour réunir les différents services de secours et de sécurité, éléments que vous mentionnez d'ailleurs dans votre question.

C'est au niveau provincial que l'on peut optimiser plus facilement la coopération entre les services 100 et 101. Cependant, d'autres

informations au CIA? Tout ceci ne nécessitera-t-il pas de nombreux effectifs supplémentaires?

08.02 **Antoine Duquesne**, ministre: Le projet ASTRID et le dispatching intégré ont pour objectif de permettre à tous les services d'urgence et de sauvetage d'utiliser les technologies de l'information et de la communication les plus avancées. Le projet a été conçu pour pouvoir gérer en toute indépendance l'information et la communication. Le concept reste d'application dans le fonctionnement de la police intégrée.

Alle gebruikers moeten samen beslissen hoe ASTRID zal worden gebruikt. Dankzij de flexibiliteit van het systeem is het zelfs mogelijk regionale en lokale aspecten te benadrukken. Om die uitdaging aan te gaan, heb ik de provinciegouverneurs gevraagd na te gaan hoe de technologie van ASTRID maximaal kan worden aangewend.

Het KB van 26 juni 2002 is onder meer het gevolg van de besprekingen die specialisten uit de praktijk in de proefprovincie Oost-Vlaanderen hadden.

Bij de organisatie van het provinciale oproep- en dispatchingcentrum van Oost-Vlaanderen werd rekening gehouden met de geïntegreerde werking van de politie.

Er werd voor de inplanting van de

possibilités sont prévues pour, par exemple, favoriser la collaboration entre les services d'incendie et de police sur le plan régional ou local.

Par ailleurs, lors du démarrage du projet Astrid, une étude approfondie a montré que, du point de vue économique, le niveau de la province était le meilleur choix aussi bien dans le domaine technique que pour l'économie d'échelle que l'on peut atteindre pour la mise en œuvre du personnel. Ce choix est donc également indépendant des structures.

In fine, nous constatons que nos partenaires européens préparent également l'implantation de leur centre d'appel et de dispatching au niveau régional, ce qui nous conforte dans ce choix.

Indépendamment des discussions avec les gouverneurs de province, je vous informe qu'il existe une marge de manœuvre suffisante pour pouvoir, lors de la mise en œuvre, organiser les dispatchings Astrid avec soit plus de tâches allouées au niveau provincial, soit plus de tâches allouées au niveau zonal. Chaque zone devra donc déterminer la meilleure méthode compte tenu de ses spécificités.

Lorsque je recommande une franche collaboration entre les zones, ce n'est pas tant que je souhaite décourager la mise sur pied d'un dispatching supralocal à un autre niveau que la province, mais bien parce que je veux éviter les problèmes de coordination entre les différents dispatchings. En tout cas, les zones peuvent conclure entre elles des accords de collaboration opérationnels qui peuvent être appuyés à partir du centre de dispatching provincial. Une autre solution entraînerait de plus des coûts importants.

Pour les questions plus techniques, je souhaite faire référence aux discussions qui ont déjà été entamées dans six provinces et avec la Région de Bruxelles-Capitale. Les solutions élaborées en Flandre orientale dans le concept d'une police de proximité pour répondre aux différents appels reçus, provinciaux 101, locaux, transferts, etc., seront abordés dans ce cadre. Ceci vaut également pour la collaboration avec les réseaux d'information de quartier et avec les carrefours d'information d'arrondissement.

De toute façon, les solutions élaborées doivent éviter tout double emploi en déterminant entre les différents partenaires des accords clairs sur les différentes tâches.

08.03 Marcel Hendrickx (CD&V): Mijnheer de voorzitter, het antwoord van de minister is interessant. Indien wij heel veel tijd hadden, zouden wij daarover kunnen discussiëren. Mijnheer de minister, ik ben blij dat het ook uw bekommernis is dat er geen dubbel gebruik mag zijn en dat er een zo efficiënt mogelijke personeelsinzet moet zijn. Ik wil dit echter graag rustig bestuderen. Wij hebben nog één maand de tijd in deze legislatuur. Misschien kom ik er nog op terug.

08.04 Minister Antoine Duquesne: Ik dacht dat ik u dit antwoord al had gegeven.

oproep- en dispatchingcentra gekozen voor de provincie, wat een aantal voordelen biedt. Op het provinciale niveau kan immers worden gezorgd voor een zo vlot mogelijke samenwerking met de diensten 100 en 101. Anderzijds heeft een studie, die bij het opstarten van het ASTRID-project werd gevoerd, uitgewezen dat de provincie ook vanuit economisch oogpunt de beste keuze was. Tot slot stellen we vast dat ook onze Europese partners hun oproep- en dispatchingcentrales willen inplanteren op het regionale niveau. De speelruimte is voldoende groot om, bij het opstarten en het organiseren van de ASTRID-dispatchings, meer taken te geven aan het provinciale dan wel aan het zonale niveau. Elke zone moet zelf nagaan wat de meest aangewezen werkwijze is. Ik dring aan op een nauwe samenwerking tussen de zones om coördinatieproblemen tussen de verschillende zones te vermijden. De zones kunnen onderling operationele samenwerkingsakkoorden afsluiten, die vanuit de provinciale dispatching kunnen worden begeleid. Voor de meer technische vragen verwijs ik naar de besprekingen die aan de gang zijn in de zes provincies en met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Bij het uitwerken van oplossingen moeten overlappingsen worden vermeden, door met de partners duidelijke afspraken te maken over de verschillende opdrachten.

08.03 Marcel Hendrickx (CD&V): J'examinerai la réponse intéressante du ministre à tête reposée.

08.04 Antoine Duquesne, ministre: J'avais déjà fourni cette réponse précédemment.

De **voorzitter**: Mijnheer de minister, dit is wel een problematiek die leeft, niet in het minst bij brandweerdiensten, maar ook bij de politie. Ik denk dat het goed is ten nuttigen tijde erover te dialogeren.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

09 Vraag van mevrouw Joke Schauvliege aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de bewaking van het koninklijk paleis in Brussel" (nr. B079)

09 Question de Mme Joke Schauvliege au ministre de l'Intérieur sur "la surveillance du palais royal à Bruxelles" (n° B079)

09.01 Joke Schauvliege (CD&V): Mijnheer de voorzitter, eind januari heb ik de minister in plenaire vergadering vragen gesteld over de bewaking van het koninklijk paleis.

Mijnheer de minister, in de loop van januari is een jongeman erin geslaagd onopgemerkt – u beweerde dat hij wel was opgemerkt - de tuinen van het koninklijk paleis binnen te dringen en daar een tijdje rond te lopen. Hij had daar ook bewijsmateriaal van. In plenaire vergadering heb ik u gevraagd of dat inderdaad was gebeurd en hoe het mogelijk was dat iemand de tuin van het paleis kon binnendringen zonder te worden opgemerkt. U heeft mij toen geantwoord dat die persoonesignaleerd was, maar u gaf toe dat zoiets niet mag kunnen en dat daar normaal gezien in bewaking moet worden voorzien. Ook de woordvoester van het koninklijk paleis gaf toe dat er problemen geweest waren met de bewaking.

Nu zijn er nieuwe feiten. Twee weken nadat ik u ondervroeg in plenaire vergadering, is diezelfde jongeman op 14 februari opnieuw binnengedrongen in de tuin van het koninklijk paleis en hij beweert zelfs dat hij heeft geprobeerd er een boompje te planten. Bovendien zou hij erin geslaagd zijn om bij de ramen van het koninklijk paleis te komen en zelfs eventjes op het raam te tikken. Die jongeman beweert er opnieuw niemand te hebben gezien, hoewel hij tot tiental minuten zou rondgelopen hebben in die tuin.

Mijnheer de minister, heeft u, zoals u beloofde na 30 januari, onderzocht wat de problemen zijn en hoe zij kunnen worden verholpen? Nam u al bijkomende maatregel om het koninklijk paleis te beveiligen? In bevestigend geval, vraag ik mij af hoe het dan mogelijk is dat iemand er toch nog in slaagde om dichtbij het koninklijk paleis te komen zonder dat dit enige reactie uitlokte. Als er nog geen maatregelen genomen zijn, zou ik graag van u vernemen waarom het probleem nog altijd niet is opgelost.

De **voorzitter**: Mevrouw Schauvliege, op 14 februari is het Sint-Valentijn. Misschien kan dat een verklaring zijn voor het bezoek van die jonge man of voor de verminderde bewaking van het koninklijk paleis.

09.02 Minister **Antoine Duquesne**: Mijnheer de voorzitter, mevrouw Schauvliege, de beveiliging van het koninklijk paleis maakt het voorwerp uit van een permanente beoordeling. Het in plaats gestelde dispositief wordt aangepast in functie van de dreiging.

Niettegenstaande de door een persoon aangekondigde tweede binnendringing in de tuinen van het paleis, werden noch de koninklijke familie, noch het koninklijk domein bedreigd. De federale

09.01 Joke Schauvliege (CD&V): En janvier, un homme est parvenu à s'introduire sans être remarqué dans les jardins du palais royal. Il y avait donc des problèmes de surveillance. Le 14 février, le même jeune homme s'est à nouveau introduit dans les jardins royaux.

Le problème de la surveillance a-t-il été examiné? Des mesures supplémentaires ont-elles été prises pour protéger le palais? Comment expliquer cet incident?

09.02 **Antoine Duquesne**, ministre: La protection du palais fait l'objet d'une évaluation permanente, et le dispositif est adapté sur la base de la menace. A aucun moment, la famille royale n'a été mise en danger ni le domaine menacé. Selon la police

politie heeft trouwens laten weten dat er geen binnendringing geweest is, dat het alarmsysteem gefunctioneerd heeft en dat op het ogenblik van de aankomst van een interventieploeg niemand in de tuinen was. In die omstandigheden was er geen specifieke dreiging op de koninklijk domeinen. De getroffen maatregelen beantwoorden aan de verwachtingen en maken, zoals reeds eerder gemeld, het voorwerp uit van een studie teneinde een verhoging van de passieve bescherming te bereiken.

Gezien de beperkte hoogte van het bouwwerk dat de tuinen van het koninklijk paleis omringt en het feit dat er niet permanent veiligheidspersoneel aanwezig is ter hoogte van de tuinen, is het inderdaad mogelijk om in de tuinen binnen te dringen. Er geruime tijd verblijven is daarentegen uitgesloten omdat het afgaan van een alarm tot gevolg heeft dat er onmiddellijk een interventieploeg ter plaatse komt.

09.03 Joke Schauvliege (CD&V): Mijnheer de minister, u blijft herhalen dat u bestudeert hoe u het probleem kunt oplossen.

Op 30 januari zei ik al dat als er iemand met slechte bedoelingen de tuin binnendringt, het lang duurt alvorens het alarmsignaal afgaat en er een interventieploeg ter plaatse komt. Inderdaad, die persoon beweerde daar gedurende tien minuten rondgelopen te hebben. Voor iemand die een aanslag wil plegen op onze democratie of op ons land is dat de plaats bij uitstek.

Ik verzoek u dan ook met aandrang om terzake iets te ondernemen. Dit behoort tot uw verantwoordelijkheid, maar blijkbaar gaat u er licht overheen. U zegt dat het muurtje een beetje laag is en dat iedereen daar kan rondlopen. Ik vind dat u ondragelijk licht met deze problematiek omgaat. U blijft dat maar bestuderen.

Trouwens, ook in andere dossiers gaat u er licht overheen. Ik vraag u nogmaals met aandrang om dit probleem aan te pakken. Hopelijk moet er niet iets gebeuren – ik denk bijvoorbeeld aan volksvertegenwoordigers van andere strekkingen die over afsluitingen van asielcentra klauteren of zich vastketenen aan treinen en sporen – alvorens u ernstige maatregelen neemt.

09.04 Antoine Duquesne, ministre: Je ne suis pas un grand sportif mais je pourrais le franchir sans difficulté. Et je dois dire que se promener dans le jardin pendant dix minutes sans tenter de s'approcher des murs, je ne crois pas que cela représente un très grand danger et une volonté de s'attaquer aux biens ou aux personnes. D'ailleurs, au fur et à mesure qu'on s'approche des murs, le dispositif de défense passive est de plus en plus important bien entendu.

fédérale, il n'y a d'ailleurs pas eu d'intrus, le système d'alarme a fonctionné continuellement et personne n'a été découvert dans les jardins. Les mesures de sécurité répondent donc aux attentes. Il est effectivement possible de s'introduire brièvement dans les jardins mais, lorsqu'un intrus s'attarde, l'alarme se déclenche et une équipe d'intervention arrive.

09.03 Joke Schauvliege (CD&V): Le problème n'est donc toujours pas résolu. Si une personne animée de mauvaises intentions pénètre dans les jardins, il faut beaucoup de temps avant qu'une alarme soit déclenchée et qu'une équipe d'intervention arrive. Le ministre traite le problème particulièrement à la légère. Je demande avec insistance que le ministre s'attaque sérieusement à ce problème.

09.04 Minister **Antoine Duquesne**: Het is maar een laag muurtje! Hoewel ik geen sportieveling ben, zou zelfs ik erover geraken. Iemand die gedurende tien minuten in de tuin zou wandelen zou geen groot gevaar vormen. Naarmate hij echter dichterbij de muren zou komen, zouden de "passieve verdedigingssystemen" in werking treden.

Le **président**: Monsieur le ministre, si vous vous sentez capable de franchir le mur, vous pouvez peut-être accompagner madame.

09.05 Antoine Duquesne, ministre: Dans le jardin? Volontiers!

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

10 Question de M. Vincent Decroly au ministre de l'Intérieur sur "la persistance de pratiques d'arrestations d'enfants étrangers dans les écoles, la tutelle sur les mineurs étrangers non accompagnés et la réglementation des centres fermés" (n° B127)

10 Vraag van de heer Vincent Decroly aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de aanhoudende arrestaties van buitenlandse kinderen in de scholen, het toezicht op de niet begeleide buitenlandse minderjarigen en de reglementering inzake de gesloten centra" (nr. B127)

10.01 Vincent Decroly (indépendant): Monsieur le président, monsieur le ministre, ma question se divise en trois points.

1. De contacts récents pris dans les centres fermés où une collègue et moi avons été très correctement accueillis dans le cadre d'une visite parlementaire récente et de certains témoignages que nous avons pu recueillir, il me revient qu'en dépit de l'arrêt Conka de la Cour européenne des droits de l'homme qui a condamné la Belgique, notamment pour ses techniques d'arrestations et de déportations collectives, la police et l'Office des étrangers continuent apparemment à organiser des arrestations d'enfants dans les établissements scolaires ou à la sortie immédiate des écoles, pour les faire incarcérer ensuite avec leurs familles dans des centres fermés, en vue de leur expulsion.

Il me semble que cette question, lors de débats précédents dans cette commission ou en séance plénière, avait reçu en réponse l'annonce de directives ministérielles ou d'instructions précises qui allaient être diffusées ou qui venaient de l'être, notamment à la suite de protestations de plusieurs directions d'écoles pour prévenir ce type d'opération.

Les instructions ou directives diffusées par vous laissent-elles une marge d'appréciation à ceux qui sont censés les exécuter ou se trouverait-on face à des formes d'insoumission administrative aux ordres que vous donnez?

2. Fin décembre 2002, le parlement adoptait, dans le cadre de la loi-programme, des dispositions sur les mineurs étrangers non accompagnés. En vertu de ce texte, il revient au gouvernement de mettre concrètement en place un service de tutelle spécifique dont on peut notamment espérer que l'intervention pourrait réduire le nombre d'enfants enfermés. Où en est la mise en œuvre de cette réforme?

Sur ce point, ayant écouté votre réponse à Mme Lalieux il y a demi-heure et à moins que vous ayez des éléments spécifiques à apporter complémentirement à cette réponse, j'ai bien entendu que vous expliquiez que les arrêtés étaient en cours d'ultime négociation avec le service du ministère de la Justice. Dès lors, je ne vous demande pas de répéter ce que vous venez de dire à ma collègue.

3. Ma dernière question porte sur l'arrêté royal relatif aux centres fermés. Je sais qu'il a fait l'objet de contestations et d'une annulation par la Cour d'arbitrage. Aujourd'hui, est-ce que quelque chose a été fait à la suite de cette décision de la Cour d'arbitrage? Quelle est la

10.01 Vincent Decroly (onafhankelijke): Volgens

getuigenissen van mensen in de gesloten centra zouden er nog steeds kinderen in de scholen of aan de schoolpoort opgepakt worden, ondanks de veroordeling door het Europese Hof voor de rechten van de mens. Ging daar geen paal en perk aan gesteld worden via ministeriële omzendbrieven? Wordt er nog een zekere speelruimte gelaten bij de uitvoering ervan? Gaat het om administratieve insubordinatie?

Hoe ver is men inmiddels gevorderd met de hervorming van de regeling inzake de voogdij over niet-begeleide minderjarigen?

Is er door de vernietiging van het koninklijk besluit betreffende de gesloten centra door het Arbitragehof geen juridisch vacuüm ontstaan? Welke rechtsnorm is er thans van toepassing?

norme juridique en vigueur actuellement du point de vue de la réglementation de la vie dans les centres fermés?

10.02 Antoine Duquesne, ministre: Monsieur le président, cher collègue, depuis un certain temps déjà, la police ne procède plus à l'arrestation d'enfants de parents en séjour illégal dans les établissements scolaires, ni même à proximité immédiate de ceux-ci. Lorsque l'Office des étrangers demande à la police locale ou au bourgmestre d'intercepter des enfants de parents en séjour illégal dans le but de les éloigner, cette administration insiste expressément sur ce point. Entre autres choses, l'Office précise ainsi chaque fois que ces interceptions ne peuvent intervenir qu'avant ou après les heures de cours et en dehors de la proximité immédiate de l'établissement scolaire fréquenté.

Vous savez sans doute que mes services mettent actuellement la dernière main à une circulaire relative à l'éloignement de familles avec enfants soumis à l'obligation scolaire. Cette circulaire qui s'adressera aux services de police tend à définir très exactement comment peuvent s'opérer les interceptions de mineurs fréquentant des établissements scolaires.

Cette circulaire officialisera, par ailleurs, la pratique selon laquelle les mesures d'éloignement prises au cours du troisième trimestre de l'année scolaire ne seront pas exécutées avant la fin de l'année scolaire en cours. Cette circulaire est, bien entendu, élaborée en concertation avec les Communautés française et flamande.

Je n'ai pas connaissance de cas où le mode opératoire que je viens de vous expliquer n'aurait pas été observé. Mais si vous avez connaissance d'interceptions de mineurs qui se seraient déroulées au sein même d'une école ou dans ses environs immédiats, je vous saurais gré de me les faire connaître et je ferai examiner les informations que vous pourriez me fournir.

L'arrêté royal d'exécution de la législation sur la tutelle pour les mineurs non accompagnés est en voie de finalisation. Je m'en réjouis car ce n'est vraiment pas la tâche de l'Office des étrangers de jouer au tuteur. Ils font ce qu'ils peuvent avec beaucoup de dévouement.

Il vaut beaucoup mieux qu'il y ait des tuteurs pour prendre en charge la responsabilité de ces mineurs.

En ce qui concerne votre dernière question, je vous informe que le 2 août dernier, le Roi a promulgué un nouvel arrêté royal fixant avec précision le régime et les règles de fonctionnement applicables dans les centres fermés. Dès lors, on ne peut plus parler de vide juridique en cette matière.

10.03 Vincent Decroly (indépendant): Monsieur le président, je remercie le ministre pour ces précisions. J'ai évidemment des témoignages mais je connais l'administration, la façon dont elle se justifie et la manière dont la police travaille vis-à-vis de vous. Si je vous les apporte, elle va répondre qu'il n'en a rien été. Donc, à ce point de vue, je pense qu'on peut en rester là.

10.02 Minister Antoine Duquesne: De dienst Vreemdelingenzaken herinnert de politie of de burgemeester er telkens aan dat arrestaties enkel voor of na schooltijd verricht mogen worden, en niet in de onmiddellijke nabijheid van de school.

Momenteel wordt samen met de Gemeenschappen de laatste hand gelegd aan een circulaire die ertoe strekt de precieze omstandigheden van die aanhoudingen te omschrijven; zij zal de praktijk waarbij de uitvoering van de tijdens het derde trimester genomen maatregelen tot verwijdering tot na het einde van het schooljaar wordt uitgesteld, officialiseren.

Ik heb geen kennis van feiten zoals die waarvan hier melding werd gemaakt. Als de heer Decroly mij de gegevens waarover hij beschikt meedeelt, zal ik ze laten onderzoeken.

De minister van Justitie legt de laatste hand aan de uitvoeringsbesluiten van de wet tot instelling van een ad hoc toezicht voor niet-begeleide minderjarigen.

Een op 2 augustus uitgevaardigd koninklijk besluit stelt het regime en de werkingsregels van de gesloten centra vast.

10.03 Vincent Decroly (onafhankelijke): Als ik melding maak van bepaalde getuigenissen, zal de politie eens te meer ontkennen. Er worden nog steeds mensen in de val gelokt en die technieken worden zelfs schering en inslag.

10.04 Antoine Duquesne, ministre: Je ne me contente pas de réponses comme celle-là, il faut que l'on me fasse un rapport circonstancié.

10.04 Minister **Antoine Duquesne**: Ik neem daar geen genoegen mee en vraag telkens een uitgebreid verslag.

10.05 Vincent Decroly (indépendant): Oui, que vous lisez docilement à la Chambre quand on vous interroge une fois de plus à ce sujet. C'est ce que j'ai pu constater au cours des quatre dernières années. J'ai aussi pu constater que les techniques de piégeage vis-à-vis des adultes qui consistent – alors qu'elles avaient été condamnées par la Cour européenne des droits de l'homme dans le cadre de la fameuse affaire des Roms – à inviter des personnes à se présenter à l'administration communale ou dans les locaux d'une des instances en charge de l'examen de leur demande de séjour, au titre d'une forme banale de la suite de la procédure ou d'une régularisation anodine de documents, et à les arrêter avant même que cela se soit produit, ces façons de procéder se poursuivent. Et je crains même, au vu des témoignages que je recueille en centres fermés quand je demande aux gens comment ils ont été arrêtés, que ces techniques soient en train de se généraliser.

10.06 Antoine Duquesne, ministre: Monsieur le président, je ne demande pas à M. Decroly de croire toujours les services de police mais il doit faire le même effort critique de ne pas croire toujours nécessairement ce qu'on lui rapporte.

10.06 **Antoine Duquesne**, ministre: Ik vraag de heer Decroly niet om alles te geloven wat de politie zegt, maar wel om even kritisch te zijn ten aanzien van de getuigenissen die hem worden gemeld.

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

11 Question de Mme Claudine Drion au ministre de l'Intérieur sur "le coût des centres fermés" (n° B131)

11 Vraag van mevrouw Claudine Drion aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de kostprijs van de gesloten centra" (nr. B131)

11.01 Claudine Drion (ECOLO-AGALEV): Monsieur le président, tout d'abord, monsieur le ministre, veuillez m'excuser de vous poser oralement cette question que j'aurais préféré vous poser par écrit en raison des détails qu'elle nécessite mais, dans la mesure où nous sommes à trois semaines de la fin de cette législature, il me semblait plus efficace de vous la poser oralement pour être sûre d'obtenir une réponse.

11.01 Claudine Drion (ECOLO-AGALEV): Het koninklijk besluit van 2 augustus 2002 bepaalt dat elk gesloten centrum een jaarverslag opstelt dat wordt overgemaakt aan de minister van Binnenlandse Zaken.

L'arrêté royal du 2 août 2002 fixant les règles des centres fermés précise, en son article 135, que chaque centre établit un rapport annuel qui doit vous être transmis. Ce même article précise le contenu minimum de ce rapport.

Hoeveel bedraagt voor het gesloten centrum van Vottem de gemiddelde kostprijs per bewoner en per dag en wat dekt hij?

J'aimerais connaître le coût moyen, par habitant et par jour, au centre fermé de Vottem et ce que ce coût comprend. S'agit-il de l'hébergement, des coûts de personnel, service médical ou autres?

11.02 Antoine Duquesne, ministre: Monsieur le président, madame Drion, je vous confirme que chaque centre fermé établit un rapport

11.02 Minister **Antoine Duquesne**: Ik heb het verslag van

annuel à mon intention.

Le rapport annuel du centre fermé de Vottem pour l'année 2002 ne m'a pas encore été transmis de manière officielle – cela ne saurait tarder – mais je peux déjà vous informer que le coût moyen par résident et par jour pour ce centre en 2002 est estimé à 25,91 €.

Cette somme comprend tous les frais relatifs au résident, à l'exception des coûts du personnel et de l'amortissement du bâtiment, supportés respectivement par le SPF Intérieur et la Régie des bâtiments.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

Vottem voor 2002 nog niet officieel ontvangen, maar ik kan u zeggen dat de gemiddelde kostprijs 25,91 euro bedraagt. In dat bedrag zijn alle kosten begrepen behalve de personeelskosten en de afschrijving van het gebouw, die respectievelijk ten laste van de FOD Binnenlandse Zaken en de Regie der Gebouwen zijn.

12 **Vraag van de heer Marcel Hendrickx aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de gemeentelijke reglementen betreffende de organisatie van de gemeentelijke brandweerdiensten" (nr. B135)**

12 **Question de M. Marcel Hendrickx au ministre de l'Intérieur sur "les règlements communaux relatifs à l'organisation des services d'incendie communaux" (n° B135)**

12.01 **Marcel Hendrickx** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, bij een koninklijk besluit van 1971 is de inhoud en de opmaak bepaald van wat men bij de brandweer de grondreglementen voor de gemeentelijke brandweerdiensten noemt. Ik heb het gevoel dat dit nog geïnspireerd is door de periode dat er bijzonder weinig steden of gemeenten waren met beroepsbrandweerpersoneel. Intussen is dit toch wel sterk geëvolueerd. Zelfs in kleine korpsen behoren de officieren meestal tot het beroepspersoneel. Deze tendens zal in de nabije toekomst ongetwijfeld nog toenemen.

Dat was allemaal geen probleem tot de komst van het Lambermont-akkoord. Inzake personeel van de brandweer bestaat er nu een bevoegdheidsprobleem tussen het federale en het gewestelijke niveau. Totnogtoe was het zo dat men in het grondreglement voor het beroepspersoneel verwees naar het gemeentelijk statuut voor alle personeelsleden. Nu is het zo dat de inspectie van de brandweerdiensten blijkbaar de houding aanneemt dat er geen verwijzing naar het statuut meer zou gebeuren. Indien men alle bepalingen van het gemeentelijk personeel moet opnemen in het grondreglement zal men tot een zeer omvangrijk boek komen. Bovendien vrees ik dat het gevaar zal bestaan dat men op bepaald ogenblik toch eens vergeet om beide documenten op mekaar af te stemmen. Dat zou toch wel heel wat moeilijkheden met zich meebrengen.

Ik verneem dat tal van gemeenten worstelen met dit probleem. Ze weten niet goed hoe ze daarmee moeten omgaan. Daarom had ik toch eens graag uw visie hierover gekend. Ik had ook willen vragen om daar een stuk duidelijkheid in te creëren zodat men weet of het allemaal in het grondreglement moet staan of nog mag verwijzen naar het statuut van het gemeentelijk personeel.

12.02 **Minister Antoine Duquesne:** Mijnheer de voorzitter, collega Hendrickx, het koninklijk besluit van 6 mei 1971 tot vaststelling van de modellen van gemeentelijke reglementen betreffende de organisatie van de gemeentelijke brandweerdiensten bevat talrijke

12.01 **Marcel Hendrickx** (CD&V): La teneur et la conception des règlements applicables aux services d'incendie communaux ont été fixées par un arrêté royal de 1971, c'est-à-dire à une époque où il n'y avait pas encore de personnel professionnel chargé de la lutte contre le feu. Aujourd'hui, même dans les petits corps, la plupart des officiers font partie du personnel professionnel.

Depuis les accords du Lambermont, un conflit de compétences oppose le niveau fédéral et le niveau régional. Jusqu'à ce jour, le règlement de base faisait référence au statut communal mais l'inspection des services d'incendie ne l'accepte plus.

Faut-il intégrer les dispositions du statut communal dans le règlement de base ou peut-on encore faire référence au statut communal?

12.02 **Antoine Duquesne,** ministre: L'arrêté royal du 6 mai 1971 règle les conditions de recrutement, de nomination et de

bepalingen betreffende de beroepsleden van de openbare brandweerdiensten, in het bijzonder inzake de aanwervings-, de benoemings- en de bevorderingsvoorwaarden en de plichten van deze leden.

Het is inderdaad zo dat de gemeentelijke overheden voor andere zaken die behandeld worden door het vermelde koninklijk besluit zoals de tuchtprocedure of de beëdiging van het ambt verwijzen naar het statuut dat van toepassing is op de andere gemeentepersoneelsleden. Het beroepspersoneel heeft immers de hoedanigheid van gemeentepersoneel. Dit betekent dat, indien bepaalde kwesties niet geregeld zijn door het vermelde koninklijk besluit van 6 mei 1971 of door een andere specifieke federale reglementering, de reglementering over de andere gemeentepersoneelsleden van toepassing is. De algemene gemeentereglementering is met andere woorden bijkomend van toepassing als de betrokken kwestie niet het voorwerp uitmaakt van een specifieke reglementering voor de brandweer.

Ik heb aan mijn diensten gevraagd om een enkele tekst op te stellen die alle bepalingen die van toepassing zijn op de beroepsbrandweermannen zal bevatten en ook een tekst voor de vrijwillige brandweermannen. Dit voldoet trouwens aan een aanvraag van de leden van de brandweerdiensten om te kunnen beschikken over een homogeen statuut dat rekening houdt met hun specificiteiten. Een volledige tekst zal geen bijkomende moeilijkheden met zich meebrengen. Deze tekst zal echter zorgen voor een betere leesbaarheid en derhalve ook voor een betere begrijpelijkheid van de toe te passen teksten.

12.03 Marcel Hendrickx (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik wil toch even reageren.

Mijnheer de minister, ik ben blij dat u het probleem erkent en dat u daarover een tekst wilt leveren die duidelijkheid gaat geven. Mijnheer de minister, versta ik u nu goed dat u wilt zeggen dat er in het grondreglement nog verwezen mag worden naar het statuut? Uw dienst Inspectie van Brandweer van Binnenlandse Zaken zegt dat het niet zo is. Ik heb uit uw antwoord begrepen dat u in feite ja zegt.

12.04 Antoine Duquesne, ministre: Soit, ce sont des dispositions spécifiques qui sont, bien entendu, applicables, soit ce sont des dispositions applicables au personnel communal qui sont d'application.

L'incident est clos.
Het incident is gesloten.

13 **Samengevoegde interpellaties en vragen van**

- mevrouw Leen Laenens tot de minister van Binnenlandse Zaken over "de circulaire aan de politie met betrekking tot vredesacties" (nr. 1608)
- de heer Pieter De Crem aan de minister van Binnenlandse Zaken over "het politieoptreden in Melsele tijdens het weekend van 1 maart 2003" (nr. B160)
- de heer Francis Van den Eynde aan de minister van Binnenlandse Zaken over "het politieoptreden in Melsele tijdens het weekend van 1 maart 2003" (nr. B161)
- de heer Jan Peeters aan de minister van Binnenlandse Zaken over "het manifestatieverbod voor

promotion du personnel des services d'incendie. Pour les questions telles que la procédure disciplinaire ou la prestation de serment, il est fait référence au statut du personnel communal. Les dispositions de ce statut sont en effet applicables en l'absence de réglementation spécifique pour une question particulière concernant les services d'incendie. Mes services préparent actuellement un texte comportant toutes les dispositions applicables aux pompiers ainsi qu'un texte distinct applicable aux pompiers bénévoles.

12.03 Marcel Hendrickx (CD&V): Je me réjouis que le ministre ne nie pas l'existence de ce problème et que nous puissions disposer sous peu de textes clairs. Je comprends par ailleurs que, dans le règlement de base, il peut toujours être fait référence au statut communal. Vous ai-je bien compris?

de ganse provincie Antwerpen, uitgevaardigd door de gouverneur van Antwerpen" (nr. B190)

- mevrouw Magda De Meyer aan de minister van Binnenlandse Zaken over "het onredelijk politieoptreden bij acties van vredesactivisten in het Waasland" (nr. B205)
- mevrouw Els Van Weert aan de minister van Binnenlandse Zaken over "het politieoptreden in Melsele tijdens het weekend van 1 maart 2003" (nr. B230)
- de heer Karel Van Hoorebeke tot de minister van Binnenlandse Zaken over "het preventief oppakken van vredesactivisten" (nr. 1612)
- mevrouw Zoé Genot aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de aanhouding van pacifistische actievoerders in Melsele" (nr. B244)

13 Interpellations et questions jointes de

- Mme Leen Laenens au ministre de l'Intérieur sur "la circulaire adressée aux services de police concernant les actions en faveur de la paix" (n° 1608)
- M. Pieter De Crem au ministre de l'Intérieur sur "l'intervention des services de police à Melsele le week-end du 1er mars 2003" (n° B160)
- M. Francis Van den Eynde au ministre de l'Intérieur sur "l'intervention des services de police le week-end du 1er mars 2003" (n° B161)
- M. Jan Peeters au ministre de l'Intérieur sur "l'interdiction de manifester dans l'ensemble de la province d'Anvers, décidée par le gouverneur de la province" (n° B190)
- Mme Magda De Meyer au ministre de l'Intérieur sur "l'intervention injustifiée de la police dans le cadre d'actions menées par des manifestants pacifistes dans le Pays de Waes" (n° B205)
- Mme Els Van Weert au ministre de l'Intérieur sur "l'intervention policière à Melsele pendant le week-end du 1er mars 2003" (n° B230)
- M. Karel Van Hoorebeke au ministre de l'Intérieur sur "l'arrestation préventive d'activistes de la paix" (n° 1612)
- Mme Zoé Genot au ministre de l'Intérieur sur "les arrestations de militants pacifistes à Melsele" (n° B244)

13.01 Leen Laenens (AGALEV-ECOLO): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, naar aanleiding van mijn vraag op donderdag 27 februari hebt u in uw naam het volgende laten antwoorden door mevrouw Onkelinx: "...dat er geen bijzondere maatregelen getroffen zijn in verband met de pacifistische actie in Melsele. Natuurlijk kan een burgemeester altijd lokale maatregelen uitvaardigen. Op 22 februari werd er wel een circulaire rondgestuurd met richtlijnen voor de politie bij dergelijke acties. De circulaire heeft een tijdelijk karakter en is uitsluitend bedoeld voor acties in verband met de Irakcrisis". Een telefoontje naar het crisiscentrum maakte me niet veel wijzer, want het laconieke antwoord daar luidde dat voor de circulaire een strikte geheimhouding gold, ook voor parlementsleden.

Ik vond het toch mijn plicht om ervoor te zorgen dat ik de inhoud van die rondzendbrief kende, omdat ik mij ten aanzien van de organisatoren had geëngageerd om er mee over te kunnen waken dat alles geweldloos en democratisch zou verlopen. Dan kennen we allemaal de actie op zaterdag 1 maart, die geleid heeft tot het feit dat een honderdvijftigtal actievoerders werd aangehouden en dit tijdens een volkomen geweldloze en vreedzame bijeenkomst.

In uw circulaire zegt u duidelijk in het algemeen kader: "Het mag bij de bevolking het ontstaan van een algemeen onveiligheidsgevoel niet teweegbrengen". Ik moet eerlijk zeggen dat de circulaire en vooral de manier waarop ze door de burgemeester van Beveren werd toegepast, bij mij en mijn fractie en ik denk ook bij vele burgers, een gevoel van onveiligheid - of zou ik het misschien een zeer ongemakkelijk gevoel noemen - teweegbrengt, vooral inzake de toepassing van onze Grondwet. Het is toch vanzelfsprekend dat we mogen verwachten in onze rechtsstaat dat vooral de vrijheid van meningsuiting en de vrijheid van vergaderen vooropstaat. Ik wil u

13.01 Leen Laenens (AGALEV-ECOLO): Dans le cadre de la question que j'ai posée le 27 février, Mme Onkelinx m'a indiqué au nom du ministre Duquesne qu'aucune mesure particulière n'avait été prise en ce qui concerne l'action pacifique menée à Melsele. Elle a affirmé que les bourgmestres étaient libres d'adopter des mesures locales propres et que des directives avaient été données à la police en ce qui concerne les actions menées dans le cadre de la crise irakienne. Je n'ai cependant pas pu prendre connaissance du contenu de cette circulaire. J'aurais souhaité en prendre connaissance car je m'étais engagée à veiller à ce que tout se déroule pacifiquement et démocratiquement. Le 1er mars, 150 activistes ont été arrêtés lors d'une manifestation totalement pacifique. Alors que la circulaire stipule clairement qu'aucune action de la police ne doit attiser le sentiment d'insécurité de la population, j'estime que l'intervention du bourgmestre de

toch even in herinnering brengen dat de Tweede Wereldoorlog een aanval was op de veiligheid van Europa en dat precies na die oorlog, om verdere oorlogen te kunnen vermijden, de democratie versterkt werd en de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens en de Europese Verklaring van de Rechten van de Mens werden opgesteld. Dat gevoel van onveiligheid kwam bij mij nog meer op als ik zag op welke manier de vredesbeweging gediscrediteerd werd. Zij probeert met geweldloze middelen uiting te geven aan de vredeswil van toch meer dan 90% van onze bevolking. Ook had ik een gevoel van onveiligheid bij de manier waarop geëngageerde mensen, waaronder een meerderheid jongeren zonder meer – ik benadruk: zonder meer –, administratief werden aangehouden en dit voor de maximum toegelaten duur van 12 uur.

U verwijst in uw circulaire naar de NAVO-strategie. Daar moet ik toch een schrille tegenstelling vaststellen tussen de houding van de regering op internationaal diplomatiek vlak en de houding in eigen land. We weten dat alle internationale verdragen bij de VN moeten geregistreerd worden om legaal te zijn. Ook volgens de Belgische Grondwet moeten alle internationale verdragen, ook de defensieve, aan ons Parlement voorgelegd worden ter goedkeuring. De premier zelf zei tijdens het debat op 17 januari dat het wereldgebeuren geen far west is en dat regels moeten gerespecteerd worden. Zou het dan niet getuigen van meer politieke moed en eerlijkheid als regering maximaal de manifestanten te steunen die er op wijzen dat de Amerikanen zich niet houden aan de internationale regels zoals het Handvest van de VN hen voorschrijft? Of ook nog het respecteren van de principes van Nürenberg die bepalen dat elke burger de plicht heeft alles in het werk te stellen een oorlog te voorkomen of mogelijke medeplichtigheid uit te schakelen? Op die manier had de regering een krachtig signaal kunnen geven aan de vredesbeweging.

De richtlijn zelf nu. Daar staat een zeer merkwaardige zin in: "Deze toelating tot doorvoer is permanent en onafhankelijk van de houding van de Belgische regering in het kader van deze crisis". Daar staat ook in dat het transport een uitvoering is van verdragen, afgesloten in het kader van de NAVO. Doch in hetzelfde debat hier op 17 januari heeft de premier ons geantwoord dat het op basis is van bilaterale verdragen tussen Amerika en België.

Dat is manifest onjuist. In dezelfde circulaire lezen we dat de algemene houding is dat men bij de manifestaties van enigerlei aard die in de hiervoor geschetste context worden georganiseerd slechts mag optreden wanneer ze de grens van symbolische of ludieke acties overschrijden.

Mijnheer de minister, u moet weten dat bij de acties waartegen is opgetreden nooit op enige manier het symbolische of het ludieke werd overschreden. Meer nog, de politie was er zaterdagmiddag al van op de hoogte dat er dat weekend geen enkel transport door Melsele zou komen. Wat dat betreft is men werkelijk preventief te werk gegaan. Het is ook duidelijk in strijd met de vrijheid van vergaderen dat de politie binnenvalt in een zaal. Na de aanhouding heb ik daarover met zowel de korpschef als de burgemeester van gedachten gewisseld. Zij gingen ervan uit dat, als er een aankondiging op de website komt, die zaal tot publieke ruimte kan worden omgetoverd. Dit is toch wel een merkwaardige interpretatie van publieke ruimte. Nogmaals, de vrijheid van vergaderen is

Beveren a précisément eu l'effet contraire. Nous pourrions tout de même espérer que la liberté d'expression et de rassemblement priment dans notre Etat de droit, conformément aux principes de la Constitution. Après la Deuxième guerre mondiale, la Déclaration des droits de l'homme a été élaborée dans le but de renforcer la démocratie et d'éviter les conflits. Le mouvement pacifiste a tenté d'exprimer par la non-violence la volonté de paix manifestée par 90% de notre population. Le sentiment d'insécurité est attisé lorsque des jeunes gens engagés sont arrêtés administrativement pour la période maximale autorisée. Dans sa circulaire, le ministre renvoie à la stratégie de l'OTAN mais je ne puis que constater dans ce cadre une contradiction flagrante entre l'attitude du gouvernement sur la scène diplomatique internationale et celle adoptée sur le plan national. Pour être valides, tous les traités internationaux doivent être enregistrés auprès de l'ONU. Notre Constitution dispose également que ces traités doivent être adoptés par le Parlement. Je pense que le gouvernement ferait montre de courage s'il soutenait le mouvement pacifiste qui souligne que les Américains ne respectent pas les règles internationales inscrites dans la Charte de l'ONU. Le gouvernement devrait également respecter les principes de Nuremberg selon lesquels tout citoyen a le devoir de tout mettre en oeuvre pour éviter une guerre ou d'en être complice. La circulaire que le ministre a envoyée aux services de police comporte des passages très étonnants. Elle indique par exemple que l'autorisation de traverser le territoire est permanente et indépendante de l'attitude du gouvernement belge dans le cadre de la crise irakienne. Elle stipule également que le transport découle de l'exécution des traités conclus au sein de l'OTAN. Le 17 janvier, le

daarmee geschonden. Er werd een einde gesteld - en de uitvoeringsrichtlijnen zijn daarin ook duidelijk - aan die actie door de politie door de administratieve aanhouding. Ook daar wil ik u wijzen op het feit dat er van alle aangehoudenen, of van de meeste toch, foto's werden genomen. Mijn vraag is, waartoe gebeurt dat en op basis waarvan?

Een ander punt in uw circulaire zegt dat er een gemeentebesluit moet worden uitgevaardigd om een veiligheidsperimeter af te bakenen. Het gemeentebesluit van Beveren stelt dat buiten de veiligheidsperimeter en in de buurt ervan mensen mogen worden aangehouden. Ik wil u erop wijzen dat mensen die nog op 1 kilometer van de zaal waren verwijderd gewoon van hun fiets werden geplukt, alleen op basis van het feit dat ze jong waren. Ik kan geen andere kenmerken tussen die jongeren zien dan het feit dat ze jong waren en inderdaad op weg waren naar die zaal. Ook die mensen werden administratief aangehouden.

Een andere onduidelijkheid in de richtlijn is, onder het hoofdstuk 'behoefte aan inlichtingen', dat alle informatie zal worden meegedeeld aan de federale politie en aan de algemene directie van het crisiscentrum van de regering. De burgemeester van Mortsel wacht nog steeds op de noodzakelijke info van Dirco omtrent het feit wat nu in haar gemeente als punctuele bescherming moet gelden. Met andere woorden, al de noodzakelijke info valt ook onder strikte geheimhouding zoals we hier al in het verleden in het Parlement hebben kunnen vaststellen. Ik vraag mij af op welke manier een burgemeester zich daarop kan beroepen.

U hebt dan ook gevraagd aan de gouverneur van Antwerpen om een eigen besluit uit te vaardigen. Uit goede bron heb ik vernomen dat de reden daarvan zou zijn dat er burgemeesters en meer bepaald de burgemeesters van Zwijndrecht, Mortsel en Boechout weigerden gemeentelijke besluiten uit te vaardigen. Mijnheer de minister, we mogen toch niet verwachten dat een hele provincie kan worden gezien als één veiligheidsperimeter?

Een ander punt in de circulaire is de inzet van de beschikbare middelen. Aan politiekorpsen wordt gevraagd hun patrouilles te oriënteren naar de stopplaatsen, de reizen en de verplichte doorgangspunten van de transporten. In welke mate hebben lokale verantwoordelijken nog het recht om zelf te oordelen wanneer openbare handhaving dit vereist of niet? U zegt dat de dwingende richtlijn is gebaseerd op de artikelen 61 en 62 van de wet op de politie. Dat artikel bepaalt ook dat een dwingende richtlijn die geldt in het ganse land moet worden voorgelegd aan de adviesraad van burgemeesters.

Ik had dan ook graag geweten of dit is gebeurd en wat het advies was van de burgemeesters. Tot slot wil ik wijzen op het belang van mijn vraag.

Mijnheer de minister, er is namelijk gebleken dat de circulaire die naar alle burgemeesters is gestuurd op een verschillende manier is geïnterpreteerd. Mijn vraag is dan ook zeer duidelijk en concreet: wil u de circulaire waarvan sprake opnieuw overwegen, precies in functie van de grondrechten van het individu? Ik denk dat dit in een rechtsstaat moet primeren en de openbare ordehandhaving moet

premier ministre avait pourtant encore indiqué que les transports se déroulaient sur la base de traités bilatéraux conclus avec les Etats-Unis. La circulaire prévoit également que l'on ne peut intervenir que si les actions dépassent les limites du ludique et du symbolique. L'action dont il est question n'a à aucun moment franchi ces limites et la police a été prévenue longtemps à l'avance. Le corps de police et le bourgmestre de Beveren ont estimé qu'une annonce sur un site internet suffisait pour déclarer un espace public. Ce raisonnement et les arrestations qui ont suivi sont contraires au droit de s'assembler. La plupart des personnes interpellées ont été photographiées par la police. Je voudrais connaître l'utilité de cette démarche et le sort qui sera réservé à ces photos. Aux termes de la circulaire, un arrêté communal doit être promulgué afin de délimiter un périmètre de sécurité. Cette disposition a toutefois été interprétée très librement à Beveren, car même les personnes qui se trouvaient encore à un kilomètre de la salle ont fait l'objet d'une arrestation administrative sur une base subjective. Un chapitre de la directive concerne la communication d'informations, qui seraient immédiatement transmises à la police fédérale et à la direction générale du centre de crise du gouvernement. Force est toutefois de constater que les informations requises sont communiquées avec beaucoup de parcimonie, de sorte que les bourgmestres ne peuvent les exploiter. Le ministre a par conséquent demandé au gouverneur de la province d'Anvers de prendre lui-même un arrêté, dans la mesure où les bourgmestres de Zwijndrecht, de Mortsel et de Boechout refusaient de le faire au niveau communal. J'espère qu'il ne faut pas en déduire que l'ensemble de la province est considéré comme un

hieraan ondergeschikt worden.

Ten tweede, wil u nieuwe instructies opstellen die een meer consequente vertolking zijn van het Irakbeleid van de Belgische regering en wil u daarbij rekening houden met de basisprincipes van het internationaal recht, vervat in het Handvest van de Verenigde Naties en in de principes van Nürnberg?

périmètre de sécurité. La circulaire demande aux corps de police de concentrer leurs patrouilles aux arrêts, le long du trajet ou aux points de passage des convois. Cette disposition ne limite-t-elle pas la liberté des autorités locales dans leur choix de l'endroit et du moment auxquels des opérations de maintien de l'ordre sont nécessaires? Si la directive se fonde sur les articles 61 et 62 de la loi relative à la police, elle doit au préalable être soumise au Conseil consultatif des bourgmestres avant de devenir contraignante. J'aurais souhaité savoir si cela a vraiment eu lieu et quel était l'avis des bourgmestres. Le ministre souhaite-t-il adapter la directive qui a été prise dans sa circulaire en tenant compte des droits fondamentaux de l'individu? Est-il également possible de l'harmoniser avec la politique du gouvernement belge concernant l'Irak et les principes de base du droit international contenus dans la Charte des Nations Unies et les principes de Nuremberg?

13.02 Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik ben verrast dat collega Vanhoutte zich heeft vermomd in collega Laenens, want collega Vanhoutte had aangekondigd – nadat hij de Amerikaanse diplomaten van het grondgebied had verwijderd – de regering hier ten val te brengen.

Zelden heb ik zo'n zware aanval van de groenen gehoord op de regering en ik heb kennis genomen van de vele gevoelens die deel zijn van mevrouw Laenens. Mevrouw, het enige gevoel dat uw deel kan zijn, moet een reuzegroot schaamtegevoel zijn dat u hier vandaag, als lid van de regeringsmeerderheid, een dergelijk hypocriet verhaal brengt. U bent bedrogen en belogen door regeringspartners waarmee u samen in de regering zit en u probeert dat een beetje te vergulden om hier de gevoelens van burgemeesters Minnebo en Pira, respectievelijk van Zwijndrecht en Mortsel te vertalen.

Mevrouw, wees gerust, deze burgemeesters voelen zich evenzeer verlaten door Binnenlandse Zaken als alle andere burgemeesters van dit kleine koninkrijk bij de Noordzee. Maakt u zich daar alstublieft geen zorgen over.

13.03 Leen Laenens (AGALEV-ECOLO): Collega, ik maak geen deel uit van de regering, wel van de meerderheid.

13.02 Pieter De Crem (CD&V): Il m'étonne que M. Vanhoutte et Mme Laenens soient sur la même longueur d'onde. J'ai entendu aujourd'hui une attaque des verts à l'adresse du gouvernement, et la seule chose dont je m'aperçois en l'occurrence, c'est qu'ils devraient avoir honte, en tant que partenaires gouvernementaux, de tenir ici un discours d'une telle hypocrisie. Mme Laenens tente de rapporter les sentiments des bourgmestres de Zwijndrecht et de Mortsel, mais ils ne sont certainement pas les seuls à se sentir complètement abandonnés par le ministre de l'Intérieur.

13.04 Pieter De Crem (CD&V): Collega Laenens, u bent daar al ver mee gekomen en ik denk dat u dat op 18 mei vanaf 20.01 uur zult zien.

Mijnheer de minister, als burgemeester heb ik uw rondschrĳven van 23 februari 2003 goed ontvangen en ik heb het met bijzonder veel aandacht gelezen, want ik dacht opnieuw dat het ons veel geld zou kosten. Dat is trouwens gebruikelijk met rondschrĳvens van uw hand. Dit keer was het geen aansporing voor meer geld, het was geen brief, het was eigenlijk een aansporing voor een bepaalde houding. Het was een duw in de rug, een por om "een algemene houding" aan te nemen. Het was de Nederlandse vertaling voor "garde à vous": burgemeesters in België, sta vanaf nu in de houding. U hebt daar een bijzonder mooie uitleg aan gegeven die ik aan de collega's kond doe. "Het is deze context" - hij bedoelt de context waarin de circulaire tot stand is gekomen - "dat het transport in uitvoering van internationale verdragen afgesloten in het kader van de Nato van Amerikaans militair materieel en personeel, in het bijzonder van Duitsland naar de Antwerpse haven, om er ingescheept te worden, dient bekeken te worden.

Mevrouw Laenens, deze toelating tot doorvoer, in weerwil van wat de regeringsleider u meermaals heeft verteld, is permanent. Ze is onafhankelijk van de houding van de Belgische regering in het kader van deze crisis. Het was dus eigenlijk - hoe moet ik het zeggen - de inleiding van dit stuk.

Dan komen we tot deel 1, de algemene houding die de burgemeesters geacht worden aan te nemen. Ik heb nog maar zelden zo'n rondzendbrief weten binnenkomen als burgemeester. We moeten een bepaalde houding aannemen omdat de belangen die in de hierboven omschreven context op het spel staan, de veiligheid van de verbindingswegen en het internationale politieke klimaat, niet toelaten dat manifestaties van enigerlei aard die in de hierboven geschetste context worden georganiseerd, de grens van symbolische of ludieke acties overschrijden. Dat is de algemene houding die moest aangenomen worden.

Nu komt eigenlijk, in het tweede deel van dit stuk, de kat op de koord. Er zijn richtlijnen en premier Verhofstadt spreekt over een algemene rondzendbrief, wat zoveel wil zeggen als 'trek uw plan'. Wat staat er echter in de rondzendbrief? Ten eerste: "Zonder afbreuk te willen doe aan bepalingen is het bijgevolg noodzakelijk te voorkomen dat er een einde wordt gesteld aan, ten eerste, activiteiten van groepen of enkelingen die de betrokken transporten aanzienlijk kunnen beschadigen of vertragen". Was het in Melsele anders? Dat is een vraag die ik stel aan de minister. Verder staat er ook: "Activiteiten die de vrije doorgang op de eerder aangehaalde verbindingswegen in het gedrang kunnen brengen". Was Melsele iets anders? Dat is een vraag voor de minister. En dan, en dat begrijpt u zelfs niet, mijnheer de minister: "Activiteiten ter voorbereiding van deze die hiervoor beoogd worden, voor zover ze deze duidelijk tot doel hebben." Er is natuurlijk niemand die begrijpt waarover het gaat.

Dan komt het tussenspel dat begint met "De nodige gemeentebesluiten...". Ik geef u gelijk mevrouw Laenens, burgemeester Pira en burgemeester Minnebo kennen dat ook niet, een gemeentebesluit. Je hebt een gemeenteraadsbesluit en een

13.04 Pieter De Crem (CD&V): En tant que bourgmestre, j'ai lu attentivement la circulaire du ministre et je m'attendais à ce que ce courrier coûte très cher à notre commune, comme c'est généralement le cas. En réalité, cette circulaire constitue un encouragement à adopter une attitude spécifique.

Les transports de troupes et de matériel militaire sont bel et bien prévus par les traités internationaux conclus au sein de l'OTAN. Ils sont autorisés en permanence, indépendamment de l'attitude du gouvernement.

La circulaire exhorte les bourgmestres à interdire que des manifestations de quelque nature que ce soit dépassent le cadre ludique ou symbolique. En outre, les manifestations ne peuvent pas retarder les transports de troupes ou de matériel militaire ou être à l'origine de dégradations. La circulaire demande également aux bourgmestres de mettre un terme à de telles actions menées par des individus ou des groupes. Je me demande en quoi l'intervention du bourgmestre de Melsele diffère de la mission qui lui a été confiée.

Une deuxième partie de la circulaire évoque la question des 'décisions communales'. Je partage les critiques exprimées par Mme Laenens en la matière car ce terme nous est inconnu. Les seuls instruments dont nous disposons sont les délibérations du conseil communal et les délibérations du conseil de police.

Les manifestations doivent donc être empêchées conformément à la circulaire et les personnes qui y contreviennent doivent être arrêtées.

Par qui ces mesures ont-elle été suivies? Qui ne les a pas respectées? Le bourgmestre de Beveren est discrédité pour avoir respecté les dispositions en

politieraadsbesluit en een reglement, maar een gemeentebesluit kent niemand. "De nodige gemeentebesluiten zullen uitgevaardigd worden om de toegang tot en het manifesteren in en in de nabijheid van door een veiligheidsperimeter beschermde zones te verbieden". Dus na dit voorspel en na dit tussenspel komt de rauwe realiteit en dat is dat de burgemeesters gemeenteraadsbesluiten moeten nemen. Dan wordt vervolgd dat "de administratieve aanhouding en inbeslagneming van aangetroffen materiaal wordt overwogen" en dat "de voorwaarden van artikel 28, paragraaf 1 en artikel 29 van het WPA zijn verenigd", zo zegt de minister, "om over te gaan tot het fouilleren van personen of voertuigen in de onmiddellijke omgeving van de geïsoleerde kritieke punten".

Dat is dus wat ministers sturen aan burgemeesters, in een rondzendbrief die gestempeld is op 22 februari. De vraag is dan wat een burgemeester moet doen. Eigenlijk heeft de minister voor één keer het antwoord gegeven, want hij zegt onder de titel 'rol van de lokale overheden': "In het kader van hun bevoegdheden inzake administratieve politie zullen de lokale overheden" – lees: de burgemeester - "zich richten naar paragraaf 3 en paragraaf 4 van onderhavige richtlijn". Met andere woorden, paragraaf 3 betekent zoveel als 'garde à vous', ga in houding staan. Paragraaf 4 over de uitvoeringsbesluiten betekent zoveel als 'Befehl ist Befehl', als er gemanifesteerd wordt dan ga je over tot het voorkomen van die manifestatie en ga je degenen die er zich niet bij neerleggen aanhouden.

Dat is wat gebeurt. Nu komen de vragen, de ontknoping. Wie heeft uw maatregelen opgevolgd? Wie heeft uw maatregelen niet opgevolgd en waarom? De burgemeester die in het kader van uw rondzendbrief deze maatregelen heeft genomen, is immers nu de slechterik. De eerste minister zegt in De Zevende Dag dat het om een CD&V-burgemeester ging en dat hij niets had moeten doen omdat het om een algemene richtlijn ging. Dat is flagrant in tegenspraak met uw rondzendbrief. U doet niets. Eigenlijk speelt iedereen hier een rol in een bijzonder smerig stuk. De drijfveer is een verdeelde regering, met als rekvisiet mevrouw Laenens, die als kapstok dient voor de heer Vanhoute. De regering is verdeeld en weet niet wat te doen. Ze zegt dat ze tegen de oorlog is, maar moet wel toelaten dat er transporten via de Antwerpse haven plaatsvinden. Dat is het motief voor de rondzendbrief. Die brief is het wapen. Daarmee zal het gebeuren. De list is dat er een zondebok wordt gezocht. De zondebok was de burgemeester van Melsele, Beveren. Die burgemeester doet wat hij geacht wordt te doen, met name de wetten, de reglementen en de decreten respecteren. Hij is de slechte. De burgemeester van Sint-Niklaas, minister van Staat, zegt dat hij de wet niet zal respecteren, dat hij de rondzendbrief niet zal uitvoeren. Hij is de goede. Wat doet u daarmee? Wat is uw houding tegenover die burgemeesters, die u heeft benoemd en over wie u gedeeltelijk de voogdij uitoefent? Zal u optreden tegen de burgemeesters die de wet niet hebben toegepast? Vindt u dat de politiediensten van Beveren hun boekje te buiten zijn gegaan? Dat is belangrijk. Vindt u dat ze hun werk hebben gedaan, of vindt u dat ze hun werk niet hebben gedaan? Als zij hun werk niet hebben gedaan, betekent dat eigenlijk dat er een gigantisch probleem is met uw rondzendbrief.

Is de interpretatie van de eerste minister correct? Heeft de eerste minister zomaar losjes uit de pols, op de hoek van de tafel, op een

vigueur. Le premier ministre affirme qu'il n'aurait pas dû intervenir, ce qui va à l'encontre de la circulaire. Cette circulaire émane d'un gouvernement divisé qui ne sait trop comment agir dans la situation actuelle. Le gouvernement affirme être opposé à la guerre, mais il ne peut pas mettre fin aux transports. Le bourgmestre de Beveren sert de bouc émissaire, alors que les bourgmestres qui déclarent ne pas respecter les dispositions de la circulaire et qui bafouent dès lors les décrets et la loi sont présentés sous un jour favorable.

zondagvoormiddag gezegd dat het om een algemene rondzendbrief ging en dat wie hem anders interpreteert, fout zit? Of ging het eigenlijk om een manoeuvre om de zaak te redden? Heeft u tot slot al een brief ontvangen of een telefonisch contact gehad met de Vlaamse groene minister en de federale staatssecretaris, die gezegd hebben dat zij u onmiddellijk tot de orde zouden roepen?

13.05 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik zal u bekennen dat ik deze vraag ingediend heb uit een eerlijke bekommernis over de vrije meningsuiting en de politieke vrijheid van handelen en denken in dit land. De manifestanten die gearresteerd werden, zullen waarschijnlijk geen aanhangers zijn van mijn partij of van de politieke strekking die ik in Vlaanderen vertegenwoordig. De vrijheid is echter ondeelbaar. Het is vanuit dat eerlijk verontwaardigde standpunt dat ik heel verontwaardigd deze vraag heb ingediend.

De verontwaardiging is gebleven, maar ik moet toegeven dat het voorwerp van mijn verontwaardiging inmiddels is veranderd.

Ik heb immers wat meer informatie over de achtergrond van het verhaal gehoord. Collega De Crem heeft daarnet zeer terecht aangetoond dat mevrouw Laenens, samen met haar partij, in deze zaak dermate bedrogen is geweest door de regering en door de eerste minister, dat zij figuurlijk zulke grote horens draagt dat zij de kathedraal van Sint-Goedele niet meer frontaal binnen kan; dat is zeer terecht. Het is echter erger dat mevrouw Laenens en haar partij bewust of onbewust ook door de eigen partij zijn bedrogen.

Ik heb geprobeerd het verhaal op te zoeken zoals het zich ter plekke heeft afgespeeld. Naar aanleiding van de bewuste brief van de minister van Binnenlandse Zaken van 22 februari, die qua inhoud inderdaad nogal betwistbaar kan zijn, heeft het gemeentebestuur van Beveren, waar de feiten zich voordeden, op 27 februari de gemeenteraad samengeroepen. Op dat ogenblik weet men dankzij de webstekberichten dat er een paar dagen later een zware pacifistische betoging zal plaatsvinden, waarbij men zal proberen de treinen tot stilstand te brengen die het Amerikaans materiaal naar de haven van Antwerpen brengen.

Mijnheer De Crem, men heeft dus de tijd om zelfs de gemeenteraad te consulteren, en dat is niet altijd het geval voor een burgemeester. Ik heb hier de notulen van die gemeenteraad. In die notulen lees ik eerst en vooral een soort resumé van de brief van de minister. Dat is immers de verantwoording voor de bijeenroeping van de gemeenteraad. Ik neem er drie paragrafen uit. Ik lees letterlijk waarmee men begint, na de inleiding: "Hierbij stelt hij" – dat is de minister – "dat de transporten van het Amerikaans militair materiaal en personeel niet mogen worden verhinderd of vertraagd door allerhande manifestaties." Mevrouw Laenens, dat komt van uw regering. Dat is een eerste vaststelling. Daarnaast staat er: "Tevens stelt hij dat, uiteraard met respect voor de grondwettelijke vrijheid van recht op vrije mening, de manifestaties die de grens van symbolische of ludieke acties overschrijden een reële belemmering vormen voor de transporten en dat deze dienen te worden verboden." Dan wijst de minister nog "op de belangen die in de context van de Iraakse crisis op het spel staan, op de veiligheid van de verbindingswegen en op het algemeen internationaal politiek

13.05 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Je m'inquiète au sujet de l'évolution de la liberté d'expression et des libertés politiques d'action et de pensée. Bien que les manifestants qui ont été arrêtés ne soient sans doute pas des sympathisants de mon parti ou ne partagent pas mes opinions, je m'indigne de ce qui s'est passé.

M. De Crem vient de faire observer, à juste titre d'ailleurs, que Mme Laenens et son parti ont été trompés par le gouvernement.

Si je résume bien les faits, le conseil communal a été convoqué à Beveren le 27 février, à la suite de l'envoi de la circulaire et de rumeurs concernant une manifestation pacifique visant à entraver temporairement le transport de matériel militaire. La circulaire interdit tout barrage ralentissant les transports. Elle prévoit l'interdiction de toute manifestation excédant certaines limites, et la sécurité des voies de communication doit être assurée. Le conseil communal de Beveren a opté pour la tolérance zéro, et a décidé de refuser à tout groupe de manifestants l'accès à une zone protégée par un périmètre de sécurité.

On y inclut la rive gauche de l'Escaut. Cette décision du conseil communal a été approuvée par l'ensemble de la majorité et le Vlaams Blok. Le sp.a est le seul parti qui se soit abstenu de voter. Agalev a donc donné sa bénédiction aux mesures prises.

J'entends encore le bourgmestre de Saint-Nicolas déclarer héroïquement qu'une situation de

klimaat.” Dat is de oorzakelijke omstandigheid waarin die gemeenteraad wordt bijeengeroepen.

Die gemeenteraad treft een besluit. En van dat besluit bestaan consideransen, zoals in elk gemeenteraadsbesluit. Ik lees ze ook weer voor, ter stichting van de aanwezige leden van de zogenaamde democratische partijen van de meerderheid: “Overwegende dat in uitvoering van internationale verdragen, afgesloten in het kader van de NATO, transporten doorgaan van Amerikaans militair materiaal en personeel, in het bijzonder vanuit Duitsland naar de haven van Antwerpen, om er te worden ingescheept; overwegende dat de geciteerde transporten niet op een onredelijke wijze mogen vertraagd of verhinderd worden door allerhande manifestaties; overwegende dat in geval deze manifestaties de grens van de symbolische of ludieke acties zouden overschrijden, zij een gevaar kunnen betekenen, zowel voor de openbare orde als voor de fysieke integriteit van de burger of van de onluststokers;” Daarna komt het besluit dat men in Beveren het zerotolerantiebesluit noemt, ook in de gemeenteraad en ik lees weer voor: “Voor elke manifestatie of groep van manifestanten die acties wensen voor te bereiden en/of te ondernemen in het kader van de Irakese crisis, wordt de toegang tot het manifesteren in en in de nabijheid van de door een veiligheidsperimeter beschermde zone verboden...

... worden verstaan de linkeroever van de Schelde...” enzovoort enzovoort. “Onderhavige politieverordening geldt gedurende de ganse periode dat de Iraakse crisis actueel is”. Dat is al even onduidelijk als sommige passages van de brief van de minister.

Nu wil ik wel eens aan de geachte collega's vertellen wie dit gemeenteraadsbesluit heeft goedgekeurd, mijnheer de voorzitter. Het is eerst en vooral de meerderheid in Beveren en de meerderheid in Beveren bestaat niet alleen uit een CD&V-burgemeester, die hier tot kop van jut dient. De meerderheid bestaat ook uit de VLD, de VU, waarschijnlijk ook Spirit, want die zijn bevriend met Nelly Maes - maar dat is niet helemaal duidelijk, dat geef ik toe - en wie zit daar nog in? Agalev, de groenen! Zij hebben dat goedgekeurd. Ik geef toe dat de oppositie - ik wil correct zijn -, het Vlaams Blok dus, dit ook heeft goedgekeurd. De enige partij die niet tegen heeft gestemd, maar zich onthouden heeft - ook niet heel moedig - was de SP.A.

(...)

Dat gaan wij nog zien, dat gaan wij seffens nog zien! En dan mijnheer de voorzitter, hoor ik de burgemeester van Sint-Niklaas heroïsch doen dat het bij hem niet zou gebeuren, maar er rijden niet zulke treinen door Sint-Niklaas en in Mortsel ook niet, bij mevrouw Pira, en zelfs in Zwijndrecht doet het probleem zich niet voor. Het probleem doet zich voor in Beveren, waar enkele dagen tevoren inderdaad - dat moet men ook durven zeggen - treinen geblokkeerd werden. U moet maar eens gaan praten met het personeel dat met die treinen rijdt, bij nacht - die mensen dachten dat zij werden overvallen - in omstandigheden die de veiligheid niet garanderen. Ik verdedig in deze de regering niet en ik blijf erbij dat de vrije meningsuiting voor iedereen moet gelden, maar de vrije meningsuiting is één zaak, hypocrisie is een andere zaak. Partijen komen hier straffe uitspraken doen - zij mogen dit niet, zij moeten kunnen betogen! - maar anderzijds laten zij zonder enig

ce genre ne se présenterait pas dans sa commune. C'est logique puisque des trains convoyant du matériel militaire ne traverseront pas sa commune pas plus que Mortsel ou Zwijndrecht. Le problème s'est posé à Beveren où quelques jours avant, un train avait déjà été bloqué au grand mécontentement du personnel. La liberté d'expression est une bonne chose mais l'hypocrisie, non. Certains partis expriment leur indignation dans cette salle alors qu'ils laissent s'effectuer ces transports sans problème de conscience. Pour justifier cette attitude équivoque, le premier ministre est allé jusqu'à invoquer un arrêté du Gouvernement Provisoire qui fut pris juste après la déclaration d'indépendance de la Belgique.

gewetensbezwaar het Amerikaans militair transport door, omwille van weet ik welk verdrag! De eerste minister beriep zich zelfs op een besluit van het Voorlopig Bewind, net na de zogenaamde onafhankelijkheidsverklaring van wat later België is geworden

(...): Dat is van voor mijn tijd, collega.

13.06 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Dank zij dit besluit werden Franse troepen binnengelaten om de Nederlandse troepen te bevechten die zich terugtrokken. Dat is een eerste zaak. Als u dan zo pacifistisch bent, houdt dat dan tegen.

Ten tweede, als u zo'n pacifist bent, probeer te betogen op een wijze dat de veiligheid van de burgers niet in het gedrang komt. Voor het overige zal ik naast u blijven protesteren, maar dan in alle gevallen, tegen elke poging om de vrije meningsuiting te beknotten.

Mijnheer de voorzitter, ik heb soms de indruk - daarmee beëindig ik mijn betoog - dat bij sommigen van onze collega's de bekommernis om de vrije mening nogal selectief kan zijn. Wanneer de betrokkenen links kunnen worden genoemd, dan kan er niet hard en luid genoeg worden getierd als zij op één of andere wijze problemen hebben omwille van hun mening. Wanneer het over mensen gaat van de andere kant, dan wordt er ook getierd, namelijk "steek ze zo rap mogelijk de bak in". Dat wou ik hier vandaag ook even aanklagen.

13.07 Jan Peeters (SP.A): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik zou mijn vraag een beetje willen oriënteren naar een tweede aspect van het probleem, niet zozeer Beveren-Melsele maar wel de totaliteit van de provincie Antwerpen en het besluit dat de gouverneur van de provincie Antwerpen op 28 februari heeft genomen over het grondgebied van Antwerpen. Ik wil u artikel 1 van dat besluit letterlijk voorlezen. De gouverneur schrijft, ik citeer: "Wat betreft het grondgebied van de provincie Antwerpen, voor elke manifestant of groep van manifestanten, die acties wensen voor te bereiden of te ondernemen in het kader van de Iraakse crisis, wordt de toegang tot en het manifesteren in en in de nabijheid van de veiligheidsperimeter verboden". Artikel 2 bepaalt dat tot die veiligheidsperimeter alle spoorwegen behoren met inbegrip van alle gebouwen daarbij, alsook een strook van 50 meter langs die genoemde infrastructuur.

Mijnheer de minister, ik zit met een praktisch, persoonlijk probleem dat ik als kleine burgemeester aan u zou willen voorleggen. Ik vraag u terzake raad. Ik ga met een groep vrienden zaterdag om 14 uur manifesteren in Brussel, niet tegen uw regering maar voor uw regering. Wij gaan manifesteren voor het ondersteunen van het Irak-beleid en de vredeshouding van ons land op het internationale forum. Wij gaan ook manifesteren tegen het unilaterale Amerikaanse inzicht en de oorlogslogica. Wij doen dit per trein. Wij gaan vertrekken met een groep manifestanten in het station van Herentals. Wij gaan waarschijnlijk onze spandoeken al bij hebben. Wij gaan ons dus zeer duidelijk verzamelen in de verboden perimeter met het oog op het voorbereiden en uitvoeren van een actie in Brussel, om 14 uur aan het Noordstation, in het kader van de Iraakse crisis.

Is dit nu al dan niet verboden? Moet de burgemeester Jan Peeters de

13.06 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Les pacifistes doivent manifester sans mettre en péril la sécurité de leurs concitoyens. Mais je me battrai à leurs côtés pour le maintien de la liberté d'expression.

Cela dit, il se trouve qu'il s'agissait de manifestants de gauche. Si ces manifestants avaient appartenu à la tendance politique opposée, d'aucuns auraient prôné leur incarcération.

13.07 Jan Peeters (SP.A): Le 28 février, le gouverneur d'Anvers a décidé qu'aucune manifestation ou préparation d'une manifestation ne serait autorisée sur son territoire dans le cadre de la crise irakienne à l'intérieur et à proximité du périmètre de sécurité. Sont concernés tous les chemins de fer, en ce compris tous les bâtiments attenants et une bande de 50 mètres le long de ces infrastructures.

Samedi, je souhaite aller manifester à Bruxelles avec des amis pour soutenir la politique concernant l'Irak et l'attitude pacifiste de notre gouvernement. Nous manifesterons également contre les vues unilatérales et la logique de guerre des Américains. Nous partirons munis de nos banderoles par le train à Herentals, donc à l'intérieur du périmètre interdit. Dans ce cas, le bourgmestre Jan Peeters doit-il arrêter le militant pour la paix Jan Peeters? L'arrêté du gouverneur d'Anvers n'est-il pas une interprétation extrêmement large

vredesmilitant Jan Peeters arresteren, want de gouverneur van de provincie Antwerpen geeft ons daar letterlijk de opdracht toe. U ziet, mijnheer de minister, het besluit zoals de gouverneur van de provincie Antwerpen het heeft opgemaakt, is toch wel een zeer verregaande interpretatie en zeer verregaande uitbreiding van de circulaire die u als minister van Binnenlandse Zaken een week daarvoor aan de gemeentebesturen hebt bezorgd. Het is inderdaad ook veel verregaander dan wat premier Verhofstadt ons zondagvoormiddag in *De Zevende Dag* probeerde te doen geloven, namelijk dat het enkel verboden was om zich vast te ketenen aan de treinen of zich op het spoor te werpen. Ik begrijp dat dit verboden is, want het is trouwens zeer ongezonder, maar dit gaat toch veel verder! Ik denk dat premier Verhofstadt het verbod toch wel wat minimaliseert en dat de gouverneur van Antwerpen een veel drastischer besluit heeft genomen.

Het besluit is verregaand en wat mij betreft te verregaand, want volgens mij is het fundamenteel in strijd met de vrijheid van meningsuiting en het manifestatierecht van de burgers in dit land. Ik heb twee zeer praktische vragen aan u.

Ten eerste, mag ik zaterdag met de trein in Herentals vertrekken om met mijn vrienden te gaan manifesteren in Brussel?

Ten tweede, heeft de gouverneur van de provincie Antwerpen dit verbod geschreven op vraag van het departement Binnenlandse Zaken? Heeft Binnenlandse Zaken gevraagd om dit in die termen, die bewoordingen, die strikte interpretatie uit te schrijven?

Ten derde, staat u achter deze tekst van de gouverneur van Antwerpen, of bent u bereid hem te vragen om deze instructies te moduleren? De heer Van den Eynde had het daarstraks over selectieve verontwaardiging, vrije meningsuiting en selectieve bescherming of niet-bescherming van bepaalde groepen die een politieke mening willen uiten. Ik kan mij geen besluit van een gouverneur indenken dat ook voor extreemrechtse standpunten een totaal manifestatieverbod voor een hele provincie afkondigt op de manier waarop de gouverneur van Antwerpen dit heeft gedaan in het kader van een aantal pacifistische manifestaties die deze week plaatsvinden.

Mijnheer de minister, drie praktische vragen waarvoor ik als kleine burgemeester graag uw raad had gekregen. Ik wil horen of u een politieke bereidheid heeft om met de gouverneur van Antwerpen in dialoog te treden om zijn besluit aan te passen.

13.08 Magda De Meyer (SP.A): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ook mijn vraag handelt uiteraard over het onredelijke politieoptreden naar aanleiding van acties van vredesmanifestanten in het Waasland. Ik zou toch willen zeggen dat het hier niet gaat over goede en slechte burgemeesters of over wie of welke partij op een bepaald moment een bepaald standpunt heeft genomen. Daar gaat het absoluut niet om.

Het gaat hier over het feit dat het onaanvaardbaar is dat mensen die uit een heel oprechte overtuiging uiting willen geven aan hun terechte verontwaardiging over een onverantwoorde oorlog aangepakt worden. Ze worden aangepakt op een manier die een

de la circulaire du ministre? Le premier ministre a par contre laissé entendre lors de l'émission *De Zevende Dag*, qu'il était uniquement interdit de s'enchaîner aux voies ou de se jeter sur celles-ci. L'arrêté du gouverneur est fondamentalement en contradiction avec la liberté d'expression et le droit de manifester des citoyens dans notre pays.

Puis-je partir en train de Herentals samedi pour aller manifester à Bruxelles? Le gouverneur a-t-il pris cet arrêté en concertation avec le ministère de l'Intérieur? Le ministre soutient-il la teneur du texte ou est-il disposé à inviter le gouverneur à reformuler les instructions?

Je ne peux imaginer que le gouverneur proclame un jour une interdiction totale de manifester pour des opinions d'extrême droite.

13.08 Magda De Meyer (SP.A): Ma question concerne également l'intervention disproportionnée de la police à l'encontre de manifestants pacifistes dans le Pays de Waes. Il est inadmissible que des personnes qui expriment leur indignation légitime à l'égard d'une guerre injustifiée soient appréhendées d'une manière indigne d'une démocratie. Le problème est que l'intervention de

democratie onwaardig is. Daar gaat het debat over. Laten wij het hier en nu alstublieft over dat debat hebben. Dit politieoptreden gaat volgens ons te ver omdat het zich inderdaad baseert op uw rondzendbrief, mijnheer de minister. We hebben met uw rondzendbrief twee fundamentele problemen.

Een eerste fundamenteel probleem is de belangrijke rol die in deze rondzendbrief gegeven wordt aan de lokale politie. Het is hier reeds door verschillende andere collega's gezegd. De lokale politie wordt opgevorderd om wat men de kritieke punten noemt te beschermen naar aanleiding van de Amerikaanse wapentransporten. Wij denken dat dit een brug te ver is. We begrijpen het ook niet.

Dit is volgens ons in tegenstelling tot vroegere ingenomen standpunten. Deze werden zowel door minister Flahaut van Landsverdediging als door de eerste minister, premier Verhofstadt, ingenomen. Zij hebben naar aanleiding van het neerstrijken van de Amerikaanse soldaten op het militaire domein van Westakker duidelijk gesteld dat de lokale politie van Sint-Niklaas daar op een bepaald moment voor opgevorderd werd. Ze waren opgevorderd om te patrouilleren in de omgeving en om de veiligheid van die Amerikaanse militairen zogenaamd te verzekeren.

De stad Sint-Niklaas had zich daar bij monde van zijn burgemeester tegen verzet. De burgemeester heeft van zowel minister Flahaut als premier Verhofstadt daarin gelijk gekregen. Beiden hebben publiek verklaard dat noch de beveiliging van de Amerikanen op de Westakkers noch de beveiliging van de transporten in de haven een taak was voor de lokale politie. Het feit dat de rol van de lokale politie nu dus gehandhaafd blijft in de rondzendbrief stelt ons toch voor een fundamenteel probleem.

Ten tweede, volgens ons is de enorme repressieve taal die daarin gebruikt wordt nog een verkeerd element in de rondzendbrief. Ook daarnaar is reeds verwezen door verschillende andere collega's. Na verloop van tijd wordt door middel van die rondzendbrief eigenlijk geen manifestatie meer toegelaten. Gouverneur Paulus heeft het blijkbaar ook zo begrepen. Hij gaat nog een stapje verder. Hij heeft de zero-tolerance compleet afgekondigd.

We lezen dat inderdaad ook in uw rondzendbrief, mijnheer de minister. Het citaat is hier reeds gegeven. "Het internationale politieke klimaat laat niet toe dat manifestaties van enigerlei aard in de hierboven geschetste context georganiseerd worden die de grens van het symbolische of het ludieke overschrijden." Het is dus inderdaad zero-tolerance. Het gaat volgens ons in tegen het grondwettelijk manifestatierecht dat in ons land bestaat. Het gaat ook in tegen het VN-handvest dat zegt dat oorlog in strijd is met het internationaal recht als er geen VN-resolutie neerligt die militair optreden mogelijk maakt. Dat is tot op heden absoluut niet het geval. Dit betekent inderdaad dat deze oorlog en dus ook de voorbereiding ervan en dus ook die transporten illegaal zijn. Iedereen heeft niet alleen het recht, maar zelfs de plicht om zich hiertegen te verzetten.

Ik heb de problemen reeds verwoord. Het was zowel de rol van de lokale politie als het repressief taalgebruik in de rondzendbrief. Naast uw rondzendbrief en de twee elementen waarmee we absoluut problemen hebben in die rondzendbrief, zou ik me ook willen

la police se base sur une circulaire du ministre.

Tout d'abord, aux termes de la circulaire, la police locale peut être requise pour protéger les convois d'armements américains. Cette décision va à l'encontre des positions adoptées précédemment par le ministre Flahaut et le premier ministre Verhofstadt. Ils ont en effet soutenu l'opposition du bourgmestre de Saint-Nicolas à la réquisition de la police locale pour assurer la sécurité des Américains à la caserne Westakkers ou des convois dans le port.

Par ailleurs, le langage de la circulaire est excessivement répressif et donne l'impression qu'aucune manifestation n'est tolérée. Le gouverneur Paulus l'interprète comme une consigne de tolérance zéro. La circulaire est contraire au droit constitutionnel de manifester dans notre pays. Elle se heurte également à la Charte des Nations Unies selon laquelle la guerre est contraire au droit international si aucune résolution de l'ONU n'autorise l'intervention militaire.

Je tiens également à m'associer aux protestations concernant l'intervention de la police à Melsele. Des activistes ont été arrêtés préventivement et mis en garde à vue pendant douze heures. Certains ont même été détenus pendant une semaine. Cette détention porte préjudice à l'article 31 de la loi sur la police, qui interdit les arrestations préventives à moins qu'il ne s'agisse d'actions qui mettent en cause la sécurité publique. Il ne s'agissait en l'occurrence que d'une action symbolique destinée à ralentir un convoi militaire.

A notre estime, les arrestations préventives opérées dans le cadre de cette action n'étaient pas justifiées et la réaction des services de police était

aansluiten bij de collega's die klachten hebben over de manier van optreden van de politie in het geval van Melsele. Ik denk dus ook dat de manier van optreden van de politie daar mijns inziens een democratie onwaardig is. Het is dat door het preventief oppakken van activisten in een gesloten zaal en ze nadien 12 uur vast te houden. Sommigen hebben zelfs een week vastgezeten.

Dat is volgens ons absoluut in strijd met artikel 31 van de wet op de politie. Deze wet verbiedt arrestaties voorafgaandelijk aan elke daad die de openbare orde verbreekt, behalve indien er redelijke motieven zijn om te denken dat de personen die zouden worden opgepakt zich voorbereiden om acties te ondernemen die de publieke veiligheid zwaar in het gedrang brengen. Zo zegt de politiewet.

De vraag die zich dan opdringt is: brengt een symbolische actie om vreedzaam een militair transport te vertragen – niet op te blazen maar te vertragen – en die ertoe moet bijdragen een oorlog in Irak te vermijden, de publieke veiligheid zo zwaar in het gedrang dat preventieve aanhoudingen noodzakelijk zijn? Volgens ons is dit dus absoluut niet het geval en was de reactie van de politie compleet buiten proportie. Dit staat inderdaad in schril contrast met het optreden van de politie in talloze andere zaken. Er zijn voorbeelden gegeven waarbij voetbalhooligans na een paar uur lachend het politiebureau verlaten en waarbij in dezen vredesactivisten keihard worden aangepakt.

Het ontplooiën van de politiemacht buiten elke proportie gaat trouwens nog door. Ik verwijs naar wat er deze week nog gebeurde aan het justitiepaleis van Dendermonde. 25 vredesactivisten manifesteerden daar vreedzaam en maakten met een stukje krijt tekeningen op het voetpad. Naast hen stond een politiemacht van meer dan 35 mensen. Dat is echt buiten elke proportie. Ik wil ervoor waarschuwen dat wij niet die toer opgaan. Vandaar stel ik de volgende vraag: kan de minister uitleggen op welke richtlijnen hij zich steunt bij het uitvaardigen van zijn rondzendbrief? Waarom werd in het kader van de acties van de vredesmanifestanten het elementaire recht op vrij vergaderen evenals het recht op vrije meningsuiting - volgens ons - flagrant geschonden?

13.09 Els Van Weert (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik ga het kort houden, aangezien er door mijn collega's toch al heel wat belangrijke elementen in dit dossier zijn aangebracht. Ik wil toch benadrukken dat ik hier de minister van Binnenlandse Zaken wens te ondervragen over de circulaire en over de draagwijdte van die circulaire, en dat ik hier niet het proces ga maken van de gemeenteraad van Melsele of Beveren, als was het maar wegens het feit dat ik onvoldoende kennis heb van de precieze toedracht van de zaak. Dit is trouwens niet het forum, denk ik, om dat te bespreken. Wat wel belangrijk is, is natuurlijk de circulaire en de manier waarop die al dan niet moet worden geïnterpreteerd door de verschillende gemeentebesturen op wie ze van toepassing is.

Er zijn in dit dossier toch drie belangrijke principes in het geding. Deze principes worden toch in mindere of meerdere mate door deze regering onderschreven. Ten eerste, het streven naar – in deze dagen toch wel heel belangrijk – een vreedzame oplossing voor de Irak-crisis en de inzet van middelen die ook onze regering daartoe heeft ingezet en wenst in te zetten. Dat is een heel belangrijk principe

disproportionnée. La semaine dernière, 25 pacifistes, entourés de 35 agents de police, ont à nouveau manifesté devant le palais de justice de Termonde.

Quelles directives le ministre a-t-il appliquées en promulguant cette circulaire? Pour quelle raison les libertés de rassemblement et d'expression ont-elles été bafouées?

13.09 Els Van Weert (VU&ID): Je souhaiterais surtout évoquer la portée de la circulaire ministérielle. Trois principes importants, reconnus par notre gouvernement, sont en jeu dans ce dossier. Il y a tout d'abord la volonté de rechercher une solution pacifique à la crise en Irak. Il y a ensuite la liberté d'expression et d'action. Enfin; il y a le respect des traités internationaux qui nous obligent à autoriser les transports militaires sur notre territoire. Dans quelle mesure la circulaire respecte-t-elle l'équilibre entre ces principes?

dat in ieder geval met heel veel pathos door de meeste van onze ministers beleden wordt. Ik ga ervan uit dat dit ook met volle overtuiging gebeurt.

Ten tweede, het recht op vrije meningsuiting en het recht op actievoeren zijn ook heel belangrijke principes. Deze worden, althans met woorden, door iedereen onderschreven.

Ten derde, het respect voor internationale afspraken die gemaakt zijn en die met zich mee zouden brengen dat wij die transporten – waarmee wij absoluut niet zo gelukkig zijn, omdat ze nu eenmaal in het kader van die oorlog plaatsvinden – zouden moeten toelaten op ons grondgebied. Het is hier niet de plaats om de discussie daarover te heropenen. Wij hebben daarbij wel enige bedenkingen, maar wij staan wel achter het principe van het respect voor internationaal gemaakte afspraken.

Er blijft de vraag in welke mate de circulaire die door u, mijnheer de minister, is opgemaakt voor de gemeentebesturen, in verhouding staat tot het evenwicht van die principes die met elkaar in overeenstemming moeten worden gebracht. Ik heb de circulaire nog niet kunnen lezen, ik ben geen burgemeester en heb geen vriend burgemeester.

13.10 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): (...)

13.11 Els Van Weert (VU&ID): Volgens u. U zegt echter zelf dat u daarover twijfelt.

13.12 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Ik heb ze wel kunnen bemachtigen.

13.13 Els Van Weert (VU&ID): Mijnheer Van Hoorebeke, het is niet Nelly Maes die in het gemeentebestuur van Beveren zetelt. Het is in de buurt, maar niet daar.

Wat vindt de minister zelf van de manier waarop hij blijkbaar de burgemeesters en de gouverneur van de provincie Antwerpen instructies heeft gegeven over de wijze van omgaan met vredesactivisten? Vindt hij dit redelijk gezien het feit dat er steeds – ook in het verleden – sprake is geweest van vreedzame, geweldloze en symbolische acties en dat er tot op heden geen enkele reden is geweest om dit soort manifestaties op een vrij hardhandige of een dergelijke straffe manier aan te pakken? Dat is de kern van de vraag.

Ten eerste, werd volgens de minister de circulaire correct toegepast door – in dit geval – het bestuur van Melsele?

Ten tweede, hebt u de gouverneur van de provincie Antwerpen aangezet om voor de ganse provincie dergelijke verregaande maatregelen te treffen die totaal buiten proportie zijn met wat ik daarstraks heb gezegd. Die maatregelen kunnen inderdaad tot absurde situaties leiden zoals daarstraks ook door collega Jan Peeters werd aangehaald. Mijnheer de minister, ik mag toch aannemen dat dit niet uw bedoeling is geweest? We hebben alleen maar kunnen vaststellen dat, wat onze inschatting betreft, de manier waarop de politiediensten optraden in het geval van de vredesactie in

13.13 Els Van Weert (VU&ID): Comment le ministre évalue-t-il l'interprétation de ses propres instructions par le gouverneur d'Anvers? Estime-t-il qu'il s'agit en l'occurrence d'une attitude raisonnable vis-à-vis d'actions pacifiques, symboliques et non violentes? La circulaire a-t-elle été correctement appliquée par l'administration communale de Melsele? Le ministre a-t-il incité le gouverneur d'Anvers à une telle interprétation extrême?

Melsele – preventief oppakken op privé-terrein zonder dat er ook maar iets was gebeurd, zeer lang en in toch wel erbarmelijke omstandigheden activisten vasthouden – totaal niet strookt met wat deze regering terecht voorstaat, zowel op het vlak van het ijveren voor vrede en tegen oorlog in Irak als op het vlak van de vrijheid van meningsuiting die toch wel – terecht – heel hoog in ons vaandel staat.

13.14 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mijn interpellatie omvat twee delen. Enerzijds, wil ik het aspect van de rondzendbrief bespreken; anderzijds, wil ik het grondwettelijk aspect aankaarten dat eraan verbonden is.

Ik wil het eerst even hebben over uw rondzendbrief. Die is hier al uitvoerig ter sprake gekomen. Ik zal op het inhoudelijke ervan dus niet ingaan. Wel zou ik het volgende willen weten, dat ik in een eerste vraag formuleer.

Door wie werd die rondzendbrief u opgedragen? Ik neem aan dat het niet een eigen initiatief is geweest van u als minister van Binnenlandse Zaken, maar dat het waarschijnlijk in onderling overleg gebeurd is met een aantal regeringsverantwoordelijken. Ik wil dus van u vernemen of de eerste minister, de minister van Buitenlandse Zaken en andere ministers betrokken zijn geweest bij de inspiratie en de opmaak van die rondzendbrief. Collega's, dat is natuurlijk belangrijk om de gedragenheid van die rondzendbrief te kunnen beoordelen.

Ten tweede, wat die rondzendbrief betreft wil ik het volgende stellen. Een rondzendbrief is maar een rondzendbrief. Die rondzendbrief kan – zoals elke rondzendbrief – twee statuten hebben. Ofwel is die rondzendbrief vrijblijvend omdat hij niet gepubliceerd is in het Belgisch Staatsblad. Ofwel wordt een rondzendbrief, door het feit dat hij gepubliceerd wordt in het Belgisch Staatsblad, eigenlijk een dwingende richtlijn. Ik stel vast dat u in uw rondzendbrief het volgende vermeldt: "Onderhavig rondschriven is een tijdelijke dwingende richtlijn." Mijn vraag luidt: is die rondzendbrief in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd, zodat hij tegenstelbaar is aan elke rechtsonderhorige in dit land? Dat gaat uiteindelijk ook over een grondwettelijk principe. In welke mate konden de burgers op de hoogte zijn van die richtlijn, die via uw rondzendbrief werd verspreid?

Ten derde, nog steeds wat die rondzendbrief betreft, wil ik iets zeggen dat uw verantwoordelijkheid wat ontlast. Uw rondzendbrief is uiteindelijk gericht aan de provinciegouverneurs en aan de gemeentebesturen, aan de dames en heren burgemeesters. Het is dus uiteindelijk de verantwoordelijkheid van de provinciegouverneurs en de dames en heren burgemeesters hoe zij uw rondzendbrief interpreteren en toepassen. In die zin vind ik dat u vandaag niet echt de schietschijf bent. Wel is de provinciegouverneur van Antwerpen mijns inziens zeer ver gegaan in de toepassing van die rondzendbrief, evenals de burgemeester van Beveren, die gemeend heeft om op basis van uw richtlijn een bepaald initiatief te moeten ontwikkelen.

Concreet wil ik, wat die rondzendbrief betreft, dus op de volgende drie vragen een antwoord hebben.

13.14 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Je voulais encore demander au ministre s'il a envoyé la circulaire de sa propre initiative, et dans la négative, s'il y a eu concertation avec plusieurs responsables du gouvernement.

Par ailleurs, une circulaire peut avoir deux statuts: soit elle n'est pas publiée au *Moniteur Belge*, et dans ce cas, elle n'est pas contraignante; soit elle est publiée, ce qui lui confère le statut de directive à caractère obligatoire. Or, le ministre qualifie sa circulaire de directive à caractère obligatoire temporaire. A-t-elle été publiée ou pas? Comment les citoyens ont-ils pu s'informer de cette directive à caractère obligatoire?

En dernier ressort, l'interprétation de la circulaire relève des gouverneurs de province et des administrations communales, et il me semble que d'aucuns poussent le bouchon un peu loin. Des accords concrets ont-ils été conclus avec le gouverneur de la province d'Anvers et avec le bourgmestre de Beveren?

Je voudrais ensuite aborder l'aspect constitutionnel de ce dossier.

Je lis à l'article 19 de la Constitution que la liberté de manifester ses opinions est garantie sauf si l'on commet des délits à l'occasion de son usage. Quels délits ont légitimé cette intervention policière qui a fait couler tant d'encre? L'article 26 de notre loi fondamentale garantit le droit de s'assembler paisiblement et sans armes. Il est donc anticonstitutionnel de mener des

Ten eerste, door wie is die rondzendbrief geïnspireerd? Werd daarover gepraat in de regering?

Ten tweede, werd die rondzendbrief gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad?

Ten derde, zijn er concrete afspraken gemaakt met bijvoorbeeld de provinciegouverneur van Antwerpen en de burgemeester van Beveren om in het kader van uw rondzendbrief een bepaalde interpretatie en draagwijdte te geven aan het uitgevaardigde verbod?

Dat is het eerste luik van mijn uiteenzetting.

In het tweede luik wil ik het niet hebben over die specifieke activiteit die toen aangepakt werd. Ik zal mij ook niet beroepen op het internationaal recht en op het handvest van de Verenigde Naties en dergelijke meer. Ik zal me louter en alleen baseren op onze Grondwet.

Onze Grondwet, die weliswaar volgens bepaalde partijen op diverse manieren geïnterpreteerd en toegepast wordt, is voor mij nog altijd de basis van onze rechtsstaat. Ik lees onder artikel 19 van de Grondwet: "De vrijheid van eredienst en de vrije openbare uitoefening ervan – wat hier niet van toepassing is – alsmede de vrijheid om op elk gebied zijn mening te uiten zijn gewaarborgd behoudens bestraffing van de misdrijven die ter gelegenheid van het gebruik maken van die vrijheden worden gepleegd". Mijnheer de minister, ik confronteer u met artikel 19 van de Grondwet en ik vraag u of er misdrijven zijn gepleegd tijdens die activiteit, die vredesactiviteit, waardoor er kon opgetreden worden krachtens artikel 19 van de Grondwet.

Ik haal nog een ander artikel uit de Grondwet aan, artikel 26: "De Belgen hebben het recht vreedzaam en ongewapend te vergaderen mits zij zich gedragen naar de wetten die het uitoefenen van dit recht kunnen regelen zonder het echter aan een voorafgaand verlot te onderwerpen". Mijnheer de minister, artikel 26 van de Grondwet bepaalt duidelijk dat elke preventieve actie waardoor het bijeenkomen, vergaderen onmogelijk wordt gemaakt grondwettelijk niet mogelijk is. Dan lees ik de tweede alinea: "Deze bepaling is niet van toepassing op bijeenkomsten in de open lucht die ten volle aan de politiewetten onderworpen blijven". We onderscheiden dus enerzijds het vergaderen, vreedzaam en ongewapend. Ik kan ook alleen steunen op de beelden die ik gezien heb, maar ik heb gezien dat men daar op een bepaald ogenblik samen was en dat men, op het ogenblik dat men de briefing kreeg of dat men aan het overleggen was wat er zou gebeuren, is opgepakt. Men heeft dus een groep mensen die vreedzaam en ongewapend aan het vergaderen waren, zonder dat ze inbreuk hebben gemaakt op de wetten waarnaar artikel 26 verwijst – tenzij u vandaag aantoonde dat deze personen bepaalde wetten hebben overtreden - opgepakt terwijl artikel 26 duidelijk bepaalt dat er geen voorafgaand verlot aan ten gronde mag liggen.

De tweede alinea is wat mij betreft nog belangrijker. We hebben hier het gemeenteraadsbesluit gehoord dat door de heer Van den Eynde is voorgelezen. Alinea 2 van artikel 26 van de Grondwet stelt duidelijk dat het moet gaan over politiewetten. De politiebevoegdheid

actions préventives pour empêcher l'exercice de ce droit. Or de telles actions ont été menées. Le deuxième alinéa du même article prévoit que les rassemblements en plein air restent soumis aux lois de police. Le bourgmestre de Beveren avait-il pris un règlement de police interdisant tout rassemblement?

Je souhaite dans le cadre de ce débat aller au-delà de la question des manifestants pacifistes et me baser sur des principes constitutionnels. C'est pourquoi je demande une réponse aux deux volets de mon interpellation.

ligt bij de burgemeester. De burgemeester kan dus wel een beslissing vragen aan de gemeenteraad, maar de politieverordening moet komen van de burgemeester. Mijn vraag is of er door de burgemeester van Beveren op basis van de gemeenteraadsbeslissing een specifieke politieverordening is uitgevaardigd waarbij bijvoorbeeld een samenscholingsverbod is opgelegd en waarbij in bepaalde concrete maatregelen werd voorzien. Mijnheer de minister, dat zijn de concrete vragen in verband met het grondwettelijk aspect.

Ten eerste, hebben de personen op het ogenblik dat zij bijeenkwamen, aan het vergaderen waren, inbreuken gepleegd op de bestaande wetten waardoor zij preventief konden worden opgepakt? Ten tweede, is er een specifieke politieverordening geweest van de burgemeester van Beveren waaruit blijkt dat er een samenscholingsverbod werd uitgevaardigd in het kader van het eventueel verstoren van de openbare orde? Dit moet immers altijd de toetssteen blijven. Ik denk aan het voorbeeld van burgemeester Peeters – voor mij zijn er geen kleine en grote burgemeesters, het zijn allemaal burgervaders of burgermoeders. Mijnheer de minister, de vraag is of men, wanneer de openbare niet verstoord wordt, al een bepaalde politieverordening kan gaan uitvaardigen die het vreedzaam samenkomen gaat verhinderen.

Ik wil dus in dit debat de problematiek van Beveren en de vredesactivisten overstijgen en mij baseren op de grondwettelijke principes, mijnheer de minister, die vandaag nog altijd in dit land van toepassing zijn. Ik zou antwoord willen krijgen op de concrete vragen die ik in verband met de twee delen van mijn interpellatie aan u heb gesteld.

13.15 Zoé Genot (ECOLO-AGALEV): Monsieur le président, je rassure mes collègues, mon intervention ne sera pas longue.

Je ne reviens pas sur les faits. Je crois que tout le monde s'accorde pour dire que lors d'une réunion dans une salle paroissiale, un lieu privé, certaines personnes ont été arrêtées, retenues, fichées et photographiées pour n'avoir rien fait, mais pour avoir été pressenties comme souhaitant manifester et interrompre un convoi.

Que l'on relise la Constitution! On s'inquiète. Que l'on relise la loi sur la fonction de police! Des juristes nettement plus "calés" que moi dans le domaine l'ont fait. La loi sur la fonction de police définit très clairement les conditions dans lesquelles on peut contrôler et arrêter des gens. Rien dans cette loi ne permet de dire que ces personnes devaient être arrêtées.

Le climat général dans lequel nous nous trouvons actuellement commence à être inquiétant. Dans le même type de circonstances, d'autres manifestants ont été arrêtés ou se sont vu opposer des interdictions de fréquenter la zone de Schengen alors qu'ils n'avaient commis aucune exaction. On leur a interdit toute l'Europe! C'est totalement incroyable!

Lors du festival des résistances à Steenokkerzeel, une jeune fille du service d'ordre qui collaborait à la fin de la manifestation s'est vu abîmer un œil. Dans notre pays, il devient dangereux de s'exprimer. Les moyens policiers disproportionnés que vous encouragez

13.15 Zoé Genot (ECOLO-AGALEV): Personen die op een private plaats bijeen kwamen, werden aangehouden, vastgehouden en gefotografeerd, terwijl geen enkele bepaling in de Grondwet of in de wet op het politieambt deze arrestatie kon rechtvaardigen.

Het klimaat wordt alsmaar verontrustender: bij andere gelegenheden werd aan betogers de toegang tot de Schengenzone onzegd.

Het inzetten van disproportionele politiemiddelen vormt een bedreiging voor het recht op vrije meningsuiting van de burgers.

Ik vraag me af of uw eindbeoordeling van deze operatie eens te meer zal zijn "We hebben goed gehandeld!".

menacent les citoyens dans leurs droits fondamentaux, le droit de s'exprimer, le droit de manifester.

La semaine passée, lorsque je vous ai interrogé sur votre évaluation de l'action de vos services d'ordre lors de cette manifestation de Steenokkerzeel, vous vous êtes borné à dire: "Nous avons bien fait!"

Je suis curieuse d'entendre si, à la suite de toutes les questions très précises qui vous ont été posées aujourd'hui, votre évaluation va être identique ou si vous commencez à vous dire que l'action des policiers, lorsqu'elle n'est plus encadrée par les lois votées par le Parlement, devient clairement une amputation des droits fondamentaux.

J'écouterai avec attention vos réponses dans ce cadre.

13.16 Minister **Antoine Duquesne**: Mijnheer de voorzitter, collega's, alvorens in detail te antwoorden op de vragen, wil ik eerst een aantal valse geruchten de kop indrukken.

Ten eerste, de dringende richtlijn die ik op 22 februari 2003 heb uitgevaardigd en die de houding van de politiediensten bepaalt ter gelegenheid van gebeurtenissen zoals deze die aanleiding zijn voor uw vraag, heeft niet tot doel de correcte uitoefening van fundamentele vrijheden zoals de vrijheid om zijn mening te uiten en zich in het openbaar uit te drukken te belemmeren. Integendeel, mijn richtlijn herinnert uitdrukkelijk aan de grondwettelijke waarborg waar ze het voorwerp van uitmaken. De uitoefening van deze vrijheden moet weliswaar op vreedzame wijze gebeuren en mag geen gevaar meebrengen voor de veiligheid van derden en die van de manifestanten.

U zult het met me eens zijn dat er vanuit dit oogpunt een manifest verschil is tussen het zwaaien met een spandoek en zich vastmaken aan een sluis of aan de boeg van een schip.

Je prends ces exemples parce qu'ils se sont produits dans le port d'Anvers, quelques jours avant les faits dont nous parlons aujourd'hui. A ce moment-là, les services m'avaient d'ailleurs téléphoné parce qu'ils étaient inquiets pour les manifestants qui s'étaient enchaînés à la porte de l'écluse.

Voorts zou ik, zonder me te willen overleveren aan een cursus in elementair en administratief recht, toch de kennis van meerdere achtbare leden die mij vragen hebben gesteld met betrekking tot de notie administratieve politie, willen oprispen. De maatregelen van de administratieve politie worden door de bevoegde overheden niet alleen genomen om de orde te herstellen of om inbreuken te doen ophouden, maar ook en in de eerste plaats om te voorkomen dat de openbare orde en rust zouden worden verstoord en om te voorkomen dat die inbreuken zouden worden gepleegd.

In welke mate trouwens zou de administratieve overheid, wetende dat er onlusten zullen plaatsvinden, onverantwoordelijk zijn indien zij zou wachten met de interventies tot de onlusten hebben plaatsgevonden. Vergis u niet, het betreft hier geen juridisch steekspel; het gaat om de veiligheid en de fysieke integriteit van personen. Er is natuurlijk geen sprake van dat de preventieve

13.16 **Antoine Duquesne**, ministre: Je veux faire taire certaines fausses rumeurs. La directive du 22 février 2003 ne tend pas à limiter les droits et libertés fondamentaux, tel le droit à la liberté d'expression. L'exercice de ces droits doit toutefois se faire de façon pacifique et ne peut pas mettre en danger des manifestants ou des tiers. Il y a bel et bien une différence entre quelqu'un qui brandit un calicot et quelqu'un qui s'enchaîne à un train.

Des mesures de police administrative ne sont pas prises par les autorités compétentes pour rétablir l'ordre uniquement mais en première instance pour éviter que l'ordre public ne soit perturbé. Cela ne signifie pas que des mesures préventives peuvent être prises arbitrairement. De telles mesures ne sont légitimes que si l'on dispose d'indices sérieux d'un risque de troubles.

Cette circulaire a été promulguée pour assurer la sécurité des transports de matériel militaire

maatregelen die zouden worden getroffen, willekeurig zouden worden uitgevaardigd. De overheid moet over relevante elementen beschikken die haar in de gegeven omstandigheden toestaan om redelijkerwijze te geloven dat er zich bijna zeker onlusten zullen voordoen. Als die zekerheid bestaat dan zal de administratieve overheid alle nuttige maatregelen treffen om de veiligheid en de orde te handhaven.

Ten slotte doet mijn richtlijn enerzijds in geen enkele mate afbreuk aan de verantwoordelijkheid van de lokale overheden inzake publieke veiligheid en in het geval dat ons aanbelangt werd dit voluit opgenomen. Anderzijds, indien ze werd uitgevaardigd ter gelegenheid van de transporten van Amerikaans materiaal en personeel door ons land, draagt ze enkel bij tot het correct verloop van die transporten en dit in overeenstemming met reeds ongeveer 50 jaar geleden door België onderschreven verplichtingen in het raam van de NAVO. Daar moet niets meer achter worden gezocht. Dit soort transporten gaat reeds sedert meer dan 50 jaar doorheen ons land. Het zijn de pogingen tot versterking waarmee we sedert enkele weken worden geconfronteerd in het kader van de Iraakse crisis, die mij hebben aangezet tot de uitvaardiging van de circulaire in kwestie.

Mijnheer Van Hoorebeke, ik voeg hieraan toe dat dit initiatief werd genomen nadat de principes van de richtlijn en in het bijzonder de richtlijnen inzake de door de politiediensten aan te nemen houding, werden goedgekeurd door het college voor inlichtingen en veiligheid, waar men mij met aandrang had verzocht de nodige schikkingen te treffen gelet op de recente incidenten zowel in de haven van Antwerpen als op de spoorwegen.

Concreet heb ik dus op 22 februari 2003, in uitvoering van de artikelen 61 en 62/5 van de wet van 7 december 1998, een tijdelijke dwingende richtlijn uitgevaardigd om het algemeen kader te situeren voor het politieel optreden inzake de bescherming van de Amerikaanse transporten en de daartoe gebruikte verbindingswegen. Deze richtlijn beoogt een rechtmatig evenwicht te vinden tussen meerdere, soms tegenstrijdige, belangen, in overeenstemming met de Grondwet, namelijk de vrijheid van meningsuiting en de uitdrukking van opinies op vreedzame wijze te garanderen, de fysieke integriteit van de burgers en zelfs van de onruststokers te verzekeren en de internationale verdragen afgesloten in het kader van de NAVO na te leven.

Iedere verantwoordelijke administratieve overheid op om het even welk niveau weet in welke mate dit een moeilijke oefening is, maar moet haar verantwoordelijkheden opnemen. In die richtlijnen verduidelijk ik dat de symbolische of ludieke manifestatie of actie die erop gericht zijn een mening uit te drukken uiteraard moeten worden gedoogd. Daarentegen mag men deze grens niet overschrijden. Dit document werd niet gepubliceerd in het Staatsblad, het werd overgemaakt aan de provinciegouverneurs, aan de burgemeesters en aan de commissarissen-generaal van de federale politie. De volksvertegenwoordigers die kennis wensen te nemen van mijn richtlijn van 22 februari kunnen ze raadplegen op de internetsite van Indimedia.

Wat de inhoud betreft, bepaalt zij eerst de algemene context waarin

américain. Ces transports ont lieu depuis 50 ans sur la base des obligations que nous avons contractées dans le cadre de l'OTAN. La circulaire a été promulguée après qu'elle a été adoptée par le Collège du renseignement et de la sécurité et à la suite des récents incidents qui ont eu lieu dans le port d'Anvers et sur les lignes chemins de fer. La circulaire se fonde sur la loi du 7 décembre 1998 et tend à trouver un équilibre entre le respect des droits et des libertés constitutionnels et le respect des obligations de la Belgique dans le cadre de l'OTAN.

Il s'agit, comme toujours, d'un exercice d'équilibre difficile nécessitant que tous les partis assument leur responsabilité. La directive ne prévoit pas de sanctions pour des actions ordinaires et non violentes. Le document peut être consulté sur le site web d'Indymedia. Il présente le contexte général dans lequel la directive a été conçue, détermine l'attitude générale des services de police, répartit les tâches entre les différents niveaux policiers et définit le rôle des gouverneurs de province et des autorités locales. Toutes les activités susceptibles d'empêcher, de ralentir ou d'endommager les transports sont prohibées. Les autorités locales sont autorisées à prendre des mesures d'exécution supplémentaires.

de richtlijn kadert, legt zij de algemene houding vast van de politiediensten, somt zij de concrete uitvoeringsrichtlijnen op, verdeelt zij de taken tussen de twee politieniveaus en bepaalt zij de rol van de lokale overheden en van de provinciegouverneurs. De tekst schrijft voor dat zonder afbreuk te doen aan strengere wettelijke of reglementaire bepalingen, moet worden voorkomen - of een einde moet worden gesteld - aan activiteiten die de transporten kunnen verhinderen, vertragen, beschadigen of de vrije doorgang op de verbindingswegen in het gedrang brengen. In deze richtlijn nodig ik eveneens de lokale overheden uit om de nodige gemeentebesluiten uit te vaardigen en de administratieve aanhouding en inbeslagneming van aangetroffen materiaal, dat bestemd zou zijn om de daden die ik kom op te sommen te plegen, in overweging te nemen. De gouverneurs werden gevraagd te waken over de uniforme toepassing van de richtlijnen.

Je veux dire à Mme De Meyer que lorsqu'il s'agit de problèmes de maintien de l'ordre, c'est l'ensemble des services de la police intégrée à deux niveaux qui doivent intervenir. Il n'y a pas chez nous, heureusement d'ailleurs, une spécialisation en matière de maintien de l'ordre et nous n'avons pas, comme en France par exemple, des compagnies de CRS qui ne font que cela. C'est l'ensemble de nos services de police, avec les contrôles démocratiques dont ils sont l'objet, qui doivent intervenir et c'est bien ainsi.

J'invite le député-bourgmestre, candidat-manifestant à prendre le train sans peur, et sans reproche j'espère! Il va aller à la gare, non pas pour manifester et empêcher le train de partir, car si tel était le cas, il arriverait en retard à la manifestation. Ce n'est pas une manifestation à la gare où vous prenez le train ni pendant le trajet, vous venez manifester à Bruxelles.

Quand on applique les directives, quelles qu'elles soient, même d'un ministre de l'Intérieur, il faut les appliquer intelligemment et voir quel est l'objet poursuivi, à moins que vous n'assuriez vous-même le transport d'armes. Je ne crois pas qu'en l'espèce ce sera le cas!

Au moment où la manifestation de Melsele était annoncée, seule la bourgmestre d'Anvers avait promulgué un arrêté en ce sens. Le gouverneur de la province d'Anvers a dès lors promulgué, le 28 février, un arrêté pour tout le territoire de la province. Cet arrêté ne contient pas, comme certains l'ont prétendu, une interdiction inadmissible de manifestation contre la guerre. Nos responsables politiques ont suffisamment montré, au cours des dernières semaines, qu'ils n'étaient absolument pas favorables à la guerre. Par contre, les manifestations dans certaines zones gardées par un périmètre de sécurité sont interdites. Cela correspond à ce qui a été demandé dans la circulaire.

En outre, un nombre limité de voies de communication doivent faire l'objet d'une vigilance toute particulière. C'est l'esprit dans lequel ma directive et ses arrêtés sont conçus et appliqués qui compte. Des actions, à l'occasion des transports américains, qui ne dépassent pas la limite d'action symbolique ou ludique, sont bien sûr autorisées. En soi, des manifestations paisibles, dirigées contre une guerre possible en Irak, ne sont soumises – je le dis clairement – à aucune restriction particulière. Ainsi, par exemple, le bourgmestre de la commune de Zwijndrecht, voisine d'Anvers, a autorisé une manifestation, le 2

Alle politiediensten moeten tussenbeide komen, er bestaan immers geen gespecialiseerd ordediensten zoals in Frankrijk, waar enkel de CRS dit doen.

Een burgemeester die wil gaan betogen kan probleemloos de trein nemen. Hij zal immers niet beletten dat de trein vertrekt, zoniet mist hij nog het begin van de betoging.

Als je een rondzendbrief toepast, moet je dat op een verstandige manier doen.

Toen de betoging in Melsele werd aangekondigd, had enkel de Antwerpse burgemeester een besluit in die zin uitgevaardigd. Daarop heeft de provinciegouverneur een besluit uitgevaardigd voor de hele provincie. Dat besluit impliceert geen onaanvaardbaar verbod van betogingen tegen de oorlog. Enkel in bepaalde zones waarrond een veiligheidsperimeter geldt, mag niet worden betoogd, wat ook in de rondzendbrief staat. Vreedzame betogingen tegen een oorlog in Irak zijn niet aan bijzondere beperkingen onderworpen.

Ik kom tot de betoging die op 1 maart door het *Forum voor vredesactie* werd georganiseerd in Melsele. Het was duidelijk dat de betogers van plan waren de sporen te bezetten, zoals blijkt uit

mars 2003, lors de laquelle aucun manifestant n'a été arrêté. Tout s'est très bien passé. Une manifestation libre, conforme aux dispositions constitutionnelles, sous la surveillance des services de police et des autorités, s'est déroulée sans que cela suscite le moindre problème et la moindre difficulté.

En ce qui concerne la manifestation organisée le 1er mars 2003 par le forum "Voor vrede actie" à Melsele, il est un fait que les organisateurs de la manifestation avaient clairement fait connaître, à plusieurs occasions, leur intention de mener des actions sur la voie ferrée et il était clair que les manifestants allaient préparer à l'intérieur de la salle une occupation effective du chemin de fer. Je cite un extrait de l'appel aux participants diffusé sur internet: "Avec des signaux lumineux rouges, nous donnons aux convois militaires l'ordre de s'arrêter; nous nous mettons sur les voies et nous nous livrons à nos activités du week-end". Les risques de troubles pour l'ordre public et la sécurité des personnes étaient donc bien réels. Ils ont réitéré clairement leurs intentions, le 26 février 2003, lors d'une réunion préparatoire avec les autorités locales. Au cours de cette réunion, ils ont rejeté le choix d'une forme alternative de contestation, en affirmant que l'occupation des voies était leur seule façon de se faire entendre. Je remercie d'ailleurs les autorités locales qui, comme le ministre de l'Intérieur, souhaitent assurer la liberté de manifestation dans le respect de la paix publique.

Etant donné le caractère public de l'appel aux participants, la salle était à considérer comme un lieu accessible au public, au sens de l'article 26 de la loi sur la fonction de police. Les fonctionnaires de police pouvaient donc y pénétrer afin de veiller au maintien de l'ordre public et au respect des règlements de police. On a pris un maximum de précautions. Un contact préalable avec le procureur du Roi et avec le juge d'instruction de service confirma cette position. Quant à l'interpellation des participants, l'article 31 de la loi sur la fonction de police permet aux fonctionnaires de police de procéder à l'arrestation administrative, notamment d'une personne à l'égard de laquelle, il existe des motifs raisonnables de croire, en fonction de son comportement, d'indices matériels ou de circonstances, qu'elle se prépare à commettre une infraction qui met gravement en danger la tranquillité ou la sécurité publique, afin de l'empêcher de commettre une telle infraction, et cela de manière préventive.

Dans ce contexte général, vu les dispositions légales et réglementaires en vigueur et compte tenu des intentions clairement affichées par les organisateurs de la manifestation, il est clair que c'est dans une totale conformité avec la loi, et pour des raisons de sécurité publique, que les forces de l'ordre ont procédé à l'arrestation de potentiels auteurs de troubles. Le caractère manifeste du risque de troubles pour l'ordre public a d'ailleurs été confirmé par la saisie sur place de grandes lampes torches, de bâtons munis de drapeaux rouges, de chaînes et de plans du chemin de fer indiquant les emplacements des signaux le long des voies.

J'attire votre attention sur le fait que toutes les décisions en ce qui concerne l'intervention des forces de l'ordre ont été prises en concertation permanente avec les autorités administratives locales qui avaient été associées à la préparation de l'intervention policière.

Le 27 février 2003, le conseil communal de Beveren avait approuvé

de l'oproep aan de deelnemers die werd verspreid op internet. Er bestond dus een reëel gevaar dat de openbare orde zou worden verstoord. Op 26 februari 2003 hebben de organisatoren tijdens een voorbereidende vergadering met de lokale overheid gezegd dat een bezetting van de sporen de enige mogelijke manier was om hun stem te laten horen. Rekening houdend met het openbaar karakter van de oproep aan de deelnemers, diende de zaal te worden beschouwd als een voor het publiek toegankelijke plaats. Dat standpunt werd vooraf bevestigd door de procureur des Konings en de onderzoeksrechter.

De politieambtenaren zijn gemachtigd iemand administratief aan te houden wanneer diens gedrag doet vermoeden dat hij van plan is een strafbaar feit te plegen dat de openbare rust en veiligheid ernstig in het gedrang brengt. Het is dus conform de wet dat de ordetroepen mogelijke herrieschoppers hebben opgepakt.

Alle beslissingen werden in overleg met de plaatselijke administratieve overheden genomen. Op 27 februari heeft de gemeenteraad van Beveren een politiebepaling goedgekeurd dat betogingen tot op 50 meter aan weerskanten van de spoorweg verbiedt. De burgemeester heeft dit politiebepaling en mijn richtlijn op 1 maart doen naleven.

Geen enkele deelnemer aan de acties in Melsele werd langer dan twaalf uur in administratieve hechtenis gehouden. Nog voor de verspreiding van mijn omzendbrief op 16 februari werden daarentegen twee administratieve aanhoudingen in gerechtelijke aanhoudingen omgezet.

De aangehouden personen werden enkele dagen later vrijgelaten.

un arrêté de police interdisant toute manifestation dans un rayon de 50 mètres de part et d'autre des voies du chemin de fer. Les consignes du bourgmestre pour le 1er mars 2003 étaient claires: faire respecter l'arrêté de police et exécuter ma directive contraignante.

Je tiens aussi à préciser qu'aucun participant aux actions de Melsele n'a été maintenu en détention administrative au-delà du délai des 12 heures, légalement autorisé. Il n'y a eu, en outre, aucun incident à mentionner à l'occasion de l'intervention de la police.

Par contre, le dimanche 16 février, une semaine avant la diffusion de ma directive contraignante temporaire, les autorités judiciaires ont transformé deux arrestations administratives en arrestations judiciaires pour des personnes qui refusaient de décliner leur identité et qui avaient arrêté un train à Melsele. A ma connaissance, ces personnes ont entre-temps été remises en liberté, après avoir passé quelques jours en détention préventive.

Je veux encore réaffirmer que tout le monde dans ce pays a et conserve, bien entendu, le bonheur d'avoir le droit de manifester son opinion en public, donc également ceux qui sont opposés à une guerre en Irak et ils peuvent le faire savoir très publiquement et très bruyamment s'ils le souhaitent.

Qu'il soit clair que l'attitude du gouvernement belge en faveur de la paix ne peut être renforcée que par des manifestations paisibles. Je crois que c'est dans l'intérêt de l'objectif poursuivi qui est de montrer notre capacité d'exprimer un désaccord dans le respect de la paix publique. Il y a d'ailleurs déjà eu plusieurs manifestations autorisées dans ce cadre, et il y en aura encore probablement d'autres.

Par exemple, les syndicats ont appelé à une manifestation dans les prochaines heures. Ils demandent notamment que les pompiers puissent, s'ils le souhaitent, actionner leurs sirènes. Je n'y vois aucune objection, pour autant que toutes les précautions soient prises en matière de sécurité, pour ne pas susciter des craintes ou des émotions injustifiées dans la population.

En conclusion, je souhaiterais qu'on ramène les faits qui se sont produits à Melsele le 1e mars 2003 à de justes proportions. Il ne s'agissait, ni plus ni moins, que d'empêcher que se produisent des perturbations clairement annoncées et confirmées, avec des risques de dommages pour les personnes et la liberté du trafic ferroviaire.

L'autorité administrative locale, informée de ces risques, a eu l'attitude qui convenait en l'espèce. Si elle avait laissé faire ou si elle était intervenue trop tard avec, peut-être, des conséquences dommageables pour les personnes, vous auriez alors, à juste titre, pu lui adresser des reproches. De même, si je n'avais pas donné de directives claires en la matière, vous auriez pu condamner mon inaction. J'ai pris mes responsabilités sans attendre que des accidents aient lieu.

13.17 Leen Laenens (AGALEV-ECOLO): Mijnheer de minister, u zegt net dat u denkt dat de actie in een juiste proportie werd uitgevoerd, maar ik ben het daar niet mee eens. U hebt duidelijk gesteld dat de richtlijn een evenwicht probeert te zoeken tussen de grondwettelijke rechten, die werden vernoemd, en het handhaven

Ik wil opnieuw bevestigen dat iedereen het recht heeft te betogen. De houding van de Belgische regering om te ijveren voor de vrede wordt alleen maar versterkt door betogingen op voorwaarde dat ze vreedzaam zijn.

De gebeurtenissen die zich in Melsele hebben afgespeeld moeten tot hun juiste proporties worden herleid. Aangezien een vorm van onrustverstoring was aangekondigd en bevestigd en dit risico's inhield, moest dit worden verhinderd. De plaatselijke administratieve overheid heeft gedaan wat zij moest doen. Zowel zij als ikzelf hebben onze verantwoordelijkheid op ons genomen zonder af te wachten of er zich ongevallen zouden voordoen, wat ons achteraf had kunnen worden verweten.

13.17 Leen Laenens (AGALEV-ECOLO): Je ne suis pas d'accord avec ceux qui prétendent que cette intervention policière était proportionnée à la manifestation.

van de openbare orde. Hoe kan u dat rijmen met het feit dat alle, maar dan ook alle actievoerders die daar aanwezig waren, administratief werden aangehouden?

Collega De Crem, ik ben er toegekomen op het moment dat alle actievoerders de zaal hadden verlaten, omdat zij aangehouden waren. Ik ben dan twee uur, zowel bij de korpschef als bij de burgemeester geweest, om te achterhalen hoe het gebeurd was. Mijnheer de minister, u haalt aan dat er "intenties waren om...". Die intenties waren er misschien bij enkelen, maar hoe kan u preventief weten hoe de actievoerders hun actie gaan bepalen? Het is zo dat de organisatoren, zoals u gezegd hebt, op woensdagavond samen met de politie een voorbereidende vergadering hebben gehad. U weet ook dat met actie voeren een bepaalde deontologie gepaard gaat. Eén van de regels is dat er iemand wordt aangeduid als woordvoerder bij de politie. De persoon die het eerst is aangehouden, was precies degene die als woordvoerder was aangesteld, omdat hij zowel de politie als de actie kende. Nogmaals, er zijn verschillende mensen aangehouden vooraleer zij de zaal betreden hadden. Ik ben het niet eens met de interpretatie die zegt dat de zaal als een publieke ruimte werd gezien waarin de vrijheid van vergaderen niet meer gold, omdat de actie op een website werd aangekondigd. Ik vraag mij af hoe ik moet omgaan met uitnodigingen die ik thuis krijg om naar een bepaald adres te gaan, waar ik dan een vergadering kan bijwonen, een vergadering die open is voor iedereen. Ik denk toch dat daar een schending plaatsvond van het artikel dat bepaalt dat er een vrijheid van vergaderen bestaat.

Ik blijf bij mijn vraag of u die circulaire wil heroverwegen, zodanig dat het duidelijker is wat u hebt gezegd, namelijk dat er een evenwicht moet zijn tussen het respect voor de grondwettelijke rechten en de openbare orde. Wij hebben één concreet geval, de actie in Melsele, die aantoonde dat zoiets niet het geval is.

Dan had ik nog graag concreet van u geweten - in de circulaire wordt gezegd dat ook de minister van Justitie bijzonder gesensibiliseerd was - of ook daar een bepaalde circulaire is uitgevaardigd. Ik neem aan dat u daar nu misschien niet op kan antwoorden, maar dan zal ik de minister van Justitie zelf de vraag stellen.

Ik blijf ook met de vraag zitten - u heeft een beetje schertsend verwezen naar de website van Indimedia waar wij de circulaire op kunnen raadplegen - of het zo logisch is dat men mij als parlementslid, verantwoordelijk om toe te zien op het respect van de Grondwet, antwoordt dat de circulaire onder een strikte geheimhouding valt, een circulaire die de verschillende burgemeesters moeten toepassen op hun grondgebied.

Ik heb ook geen antwoord gekregen op de vraag of er een advies geweest is van de Adviesraad van burgemeesters. De hervorming van de politie had toch ook tot doel tot een grotere transparantie en democratisering te komen van de organisatie van de veiligheid in ons land? Ook op die vraag had ik graag een antwoord gehad.

Ik wil collega De Crem specifiek zeggen dat wij blijkbaar een periode beleven waarin het bijzonder moeilijk is om kritische opmerkingen te maken en kritische acties te laten doorklinken. Ik denk dat zoiets juist in deze periode absoluut noodzakelijk is.

La directive tend prétendument vers un équilibre entre les droits constitutionnels et le maintien de l'ordre public. Mais l'arrestation administrative de tous les manifestants est-elle bien conforme à cette directive? Comment le ministre pourrait-il prévoir le modus operandi des manifestants? Qui plus est, le porte-parole a été arrêté en premier et plusieurs personnes l'ont été avant d'entrer dans la salle. Leur droit de s'assembler a été violé. Je demande instamment au ministre de réexaminer sa circulaire et j'interrogerai aussi le ministre de la Justice à ce sujet. L'argument selon lequel cette circulaire serait strictement confidentielle ne me satisfait pas. Et le ministre ne m'a pas répondu quand je lui ai demandé s'il avait pris l'avis du conseil consultatif des bourgmestres.

13.18 Pieter De Crem (CD&V): (...)

De **voorzitter**: U bent al aan het woord, ga door, mijnheer De Crem.

13.19 Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de minister, ik heb één vraag die eigenlijk niet beantwoord is. U heeft gezegd dat uw rondzendbrief een tijdelijk dwingend karakter heeft. Hoe lang blijft uw rondzendbrief gelden, want er staat geen finaliteit in, wat toch bijzonder belangrijk is, zeker voor de positie van de burgemeesters. De burgemeesters moeten immers weten hoe en onder welke voorwaarden zij deze rondzendbrief moeten toepassen, waartoe zij trouwens gehouden zijn.

Ik kom tot een tweede belangrijk punt. Mijn vraag heeft de mogelijkheid geboden om de burgemeester van Beveren eerherstel aan te bieden. U hebt gezegd – in tegenstelling tot wat de eerste minister heeft gezegd – dat de burgemeester van Beveren correct heeft gehandeld. Dat is een belangrijk gegeven. Ik vraag u daarvan nogmaals de bevestiging. Heeft de burgemeester van Beveren correct gehandeld? Dat is dus eerherstel?

13.20 Antoine Duquesne, ministre: (...)

13.21 Pieter De Crem (CD&V): De eerste minister heeft dus aan machtsafwending gedaan door te zeggen dat de burgemeester van Beveren verkeerd heeft gehandeld? Inderdaad? Dat is een belangrijke vaststelling.

13.22 Antoine Duquesne, ministre: Je n'ai pas entendu les propos auxquels vous faites allusion. Si vous me demandez s'il a pris des décisions qui me paraissent raisonnables et qui s'inscrivent dans le cadre de la directive que j'avais prise, ma réponse est oui.

13.23 Pieter De Crem (CD&V): Dat is een bijzonder belangrijk politiek feit. Dat wil bijgevolg ook zeggen dat alle andere burgemeesters die de richtlijn niet toepassen zich naast en buiten de wet plaatsen, en dat u de maatregelen van tucht die daaromtrent van toepassing zijn, zal moeten toepassen.

13.24 Antoine Duquesne, Ce n'est pas ça que j'ai dit, monsieur De Crem.

13.25 Pieter De Crem (CD&V): Er kan toch niet in twee richtingen gevolg gegeven worden aan uw tijdelijk dwingende maatregel?

13.26 Antoine Duquesne, ministre: Vous n'allez pas demander à un bourgmestre d'appliquer la directive là où il n'y a pas de chemin de fer qui passe. Chez moi, à Manhay dans le Luxembourg, il y avait un

13.19 Pieter De Crem (CD&V): Le ministre a répondu que sa circulaire présente un caractère temporairement contraignant. Combien de temps cette circulaire restera-t-elle en vigueur? Les bourgmestres ont besoin aussi de savoir exactement comment, et dans quelles circonstances, ils doivent appliquer cette circulaire.

13.21 Pieter De Crem (CD&V): Contrairement à ce qu'a déclaré le premier ministre, le ministre de l'Intérieur estime que le bourgmestre de Beveren a adopté une attitude correcte. Faut-il en conclure qu'il est réhabilité?

13.22 Minister **Antoine Duquesne**: Ik heb dat niet gehoord, en kan dan ook niet repliceren. Als u mij vraagt of de burgemeester verstandige beslissingen genomen heeft, is mijn antwoord: ja.

13.23 Pieter De Crem (CD&V): Cela signifie donc que tous les bourgmestres qui ne se conforment pas à la directive se mettent hors-la-loi et qu'il convient dès lors de prendre des mesures disciplinaires.

13.26 Minister **Antoine Duquesne**: We gaan een burgemeester toch niet vragen de

train dans le passé et il n'y en a plus maintenant. Comment voulez-vous qu'il fasse? On ne peut pas les inventer! Dans ce cas, ce serait évidemment un abus.

13.27 Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de voorzitter, dat is het belangrijkste politieke gevolg van deze interpellatie.

Ten slotte wil ik nog zeggen dat de collega's van de meerderheid hier een ongelooflijk belachelijk nummer hebben opgevoerd. Inderdaad, zij maken deel uit van de regering, maar zij ontwikkelen interpellaties en nemen moties van vertrouwen aan volgens dewelke de Belgische regering deelneemt aan het conflict door niet deel te nemen en niet deelneemt door wel deel te nemen. Ik zal u één ding zeggen. De mensen en de burgers van dit land hebben reeds lang door dat u een belachelijk nummer uitvoert en opvoert. U zal de rekening zeker gepresenteerd krijgen.

13.28 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik heb hier merkwaardige verklaringen gehoord. Ik heb hier bijvoorbeeld een burgemeester van een Kempische gemeente in gewetensnood horen spreken, zich afvragend wie hij is, ofwel de burgemeester-volksvertegenwoordiger, ofwel de pacifistische militant. Welnu, indien die burgemeester een echte pacifist is, indien die volksvertegenwoordiger een echte pacifist, dan is het niet moeilijk. Dan steunt hij niet langer de regering die volgens hem fout zit wanneer zij de Amerikanen toestaat om troepen en materieel door dit land naar de haven van Antwerpen te brengen om daar ingescheept te worden voor de oorlog in Irak. Zo eenvoudig is dat. Blijkbaar is die waarheid echter nog niet doorgedrongen in bepaalde progressieve kringen.

Vandaag hoorden wij drie sprekers van de SP.A. Dat was werkelijk luxueus. Zowel mevrouw De Meyer, mijnheer Peeters als mevrouw Van Weert ontwikkelden een betoog. Dat was fenomenaal. Ik heb mevrouw De Meyer horen zeggen dat het allemaal niet belangrijk is welke partij wat doet. Dat wens ik echter tegen te spreken. Wanneer bijvoorbeeld de groenen hier tieren en huilen over het toepassen van een besluit van een burgemeester, terwijl diezelfde groenen dat besluit hebben goedgekeurd in Beveren, dan denk ik dat dit een belangrijk feit is.

Veel belangrijker nog is dat bepaalde politieke partijen zoals de SP.A en de groenen, die beweren dat zij voor de vrede zijn en tegen de oorlog in Irak, ondertussen blijkbaar zonder veel gewetensproblemen, deel uitmaken van een regering die weliswaar officieel neutraal blijft, maar inmiddels wapen- en troepentransport voor die oorlog toestaat. Dat mag toch eens gezegd worden.

Thans richt ik mij tot u, mijnheer de minister van Binnenlandse Zaken. U zit met een probleem; dat mag ook worden gezegd. U bent de minister van Binnenlandse Zaken van deze paars-groene regering. Uit de reactie van de leden van de rode en de groene politieke partijen - een deel van paars-groen - blijkt dat zij geen vertrouwen meer in u hebben. Dat is de conclusie. Ik hoorde sprekers zeggen dat de vrijheid van mening niet meer bestaat en dat er sprake is van een arbitrair politieoptreden. Zij beschouwen u als het ware als een protodictator en dat is een probleem. Ik heb de indruk dat zij bang zijn om zelf het woord te voeren.

richtlijn toe te passen als daar geen trein rijdt! Dan zouden we over de schreef gaan.

13.27 Pieter De Crem (CD&V): La majorité vient de se livrer à un numéro des plus ridicules, dont elle paiera plus tard le prix politique.

13.28 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Je constate que les écologistes protestent vivement contre l'application d'un arrêté qu'ils ont eux-mêmes adopté. Certains partis se disent en faveur de la paix et contre la guerre en Irak. Entre-temps, ils continuent de siéger sans réel problème de conscience au sein d'un gouvernement qui reste officiellement neutre, tout en autorisant des convois d'armes et de troupes en vue de cette guerre.

Manifestement, une partie de la majorité arc-en-ciel ne fait plus confiance au ministre de l'Intérieur, estimant que la liberté d'expression est violée et considérant le ministre comme un dictateur en puissance. C'est un problème. Les intéressés craignent de prendre eux-mêmes la parole, je dépose à leur place, avec M. Van Hoorebeke et sur la base de leur argumentation, une motion demandant la démission du ministre.

Welnu, samen met de heer Van Hoorebeke heb ik in hun plaats en op basis van hun argumentatie een motie ingediend, waarin wij verzoeken om uw ontslag, mijnheer de minister. Ik neem aan dat zij consequent zullen handelen en de regering desnoods in het gedrang zullen brengen. Een minister van Binnenlandse Zaken die als het ware een – ik herhaal – protodictator is en aan de rand staat van een ei zo na totalitair regime, moet ontslag nemen. Dat zeggen zij althans. En de heer Van Hoorebeke en ikzelf handelen samen consequent.

13.29 Jan Peeters (SP.A): Mijnheer de minister, ik heb niet zozeer schrik van u, dus ik vraag ook uw ontslag niet...

(...)

Maar ik ben nog niet begonnen!

Mijnheer de minister, ik heb niet zozeer schrik van u, maar wel van de gouverneur van Antwerpen.

(...)

Dat is inderdaad toevallig geen CD&V'er, maar die zou dat ook gedurfd hebben.

Mijnheer de minister, ik heb van u gehoord: "Het is niet de intentie van mijn rondzendbrief om de vrijheid van meningsuiting te beknotten". De manifestaties, ook die in de verboden perimeter, zoals in het station van Herentals en van Berchem waar wij verzamelen, die enkel de intentie hebben om de mening bekend te maken, moeten gedoogd worden. Daarover ben ik het volkomen met u eens. Het probleem is echter dat dit niet in de besluiten staat van de gouverneur van Antwerpen. Artikel 1, zoals ik het u daarnet heb voorgelezen, verbiedt dat letterlijk. Ik heb in mijn opleiding altijd iets geleerd over het onderscheid tussen "le pays légal" en "le pays réel", maar nu zitten we met het probleem van het onderscheid tussen "le pays légal" en "le pays intentionnel". Wat dat betreft ben ik eerder geneigd uw "pays intentionnel" te volgen, en niet "le pays légal", de teksten, zoals de gouverneur van Antwerpen ze letterlijk geschreven heeft.

U hebt ons, als burgemeesters in Antwerpen, eigenlijk gevraagd om die rondzendbrief niet toe te passen, maar intelligent toe te passen. Wij zullen die in Herentals intelligent toepassen: we zullen ze straal negeren.

13.30 Magda De Meyer (SP.A): Mijnheer de voorzitter, wij blijven van oordeel dat de rondzendbrief zoals hij geformuleerd is en zoals hij hier voor ons ligt, onevenwichtig is. De minister heeft daarnet gezegd dat er wel degelijk in wordt gesuggereerd dat het grondwettelijk recht van vrijheid van meningsuiting overeind blijft – dat zou er nog moeten bijkomen –, maar zoals dat geformuleerd staat, denken wij dat dat eerder een schaamlapje is, terwijl de rest van de circulaire zeer repressief geformuleerd is.

Wij blijven dus vragende partij voor een herformulering van die rondzendbrief, zodat die vreedzame acties die vol oprechtheid door

13.29 Jan Peeters (SP.A): Je n'ai pas peur, et je ne demande pas davantage la démission du ministre. Le gouverneur d'Anvers, par contre, me fait peur. Le ministre a déclaré qu'il n'entrait pas dans ses intentions de restreindre la liberté d'expression. Les manifestations dont le seul objectif consiste à exprimer une opinion doivent être autorisées. Le problème est que cela n'apparaît pas comme tel dans les arrêtés du gouverneur. Une distinction prend naissance entre le pays légal et le pays intentionnel. En réalité, le ministre a demandé aux bourgmestres d'Anvers d'appliquer intelligemment cette circulaire. Nous l'appliquerons intelligemment à Herentals, en d'autres termes: nous l'ignorerons totalement.

13.30 Magda De Meyer (SP.A): La circulaire est déséquilibrée. Elle est formulée de manière trop répressive et la référence au droit constitutionnel de liberté d'expression sert uniquement de prétexte. Nous demandons que la circulaire soit reformulée, de sorte que des actions pacifiques pour empêcher une guerre injuste puissent continuer à avoir lieu.

heel wat mensen worden gevoerd om een onrechtvaardige oorlog tegen te houden, kunnen blijven plaatsvinden.

13.31 Els Van Weert (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, na de vergadering wil ik aan de heer Van den Eynde wel eventjes uitleggen wat een kartel precies is, maar hij heeft het er blijkbaar moeilijk mee dat progressieve regionalisten samenwerken.

13.32 Pieter De Crem (CD&V): (...)

13.33 Els Van Weert (VU&ID): Mijnheer De Crem, aan u wil ik ook nog wel een uitleg verschaffen. De toon waarop u mijn replieken...

(...)

De **voorzitter**: Laat mevrouw Van Weert spreken.

(...)

Mevrouw Van Weert heeft het woord en niemand anders! Mevrouw Van Weert, ik geef u opnieuw het woord.

13.34 Els Van Weert (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik blijf erbij dat die circulaire duidelijk aanleiding heeft gegeven tot politionele acties die buiten proportie zijn in verhouding tot datgene wat de vredesactivisten hebben willen doen. Die acties staan zeker ook in contrast met de doelstellingen die de vredesactivisten nastreven, namelijk de doelstelling die ook deze regering, naar ik dacht, wenste na te streven: met alle mogelijke middelen trachten te vermijden dat er een oorlog ontstaat in Irak. Ik blijf daarbij.

Bovendien noteer ik ook – ik neem aan dat de minister het daarmee eigenlijk eens is – dat de manier waarop de gouverneur van Antwerpen die rondzendbrief in de praktijk heeft omgezet, eigenlijk helemaal niet de bedoeling en helemaal buiten proportie was. Dat moet op een of andere manier misschien wel herzien worden.

13.35 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Mijnheer de minister, vredesactivisten zijn mensen die op een vreedzame wijze hun mening te kennen geven. Als er in het kader van die vredesmanifestatie, zoals u gezegd hebt, bepaalde zaken zijn gevonden zoals kettingen en als men de bedoeling had om treinen tegen te houden enzovoort, dan vind ik dat zoiets niet past in het begrip 'vredesactiviteit'. Ik ben ook lid van het Forum voor Vrede en als ik ga betogen – wat ik al gedaan heb – zal ik dat altijd doen op vreedzame wijze en zal ik de openbare orde niet op die manier verstoren. Ik was ook in Kleine Brogel en ben toen ook niet over de draad geklommen, mijn aanwezigheid was voldoende om mijn mening te verkondigen. Ik denk dat de vredesbeweging zich ernstig moet bezinnen over de manier waarop zij haar vredesintenties wil laten blijken. Sta me toe me dat als commentaar te geven.

Ten tweede, mijnheer de minister, ik meen te weten dat – ik ken de precieze territoriale gegevens niet – de activisten zijn opgepakt buiten de perimeter rond de spoorlijn. Het verbod dat werd uitgevaardigd had enkel betrekking op de perimeter, maar niet op het gebied daarbuiten. Dat betekent dat de preventieve actie toch in een

13.34 Els Van Weert (VU&ID): La circulaire a clairement donné lieu à des actions policières disproportionnées, si l'on considère quelles étaient les intentions des activistes pour la paix. Le ministre lui-même admet que la manière dont le gouverneur d'Anvers a mis la circulaire en pratique n'était pas raisonnable. Il faut donc trouver une solution à ce problème.

13.35 Karel Van Hoorebeke (VU&ID): Les pacifistes veulent exprimer leur opinion de manière pacifique. Le fait qu'ils soient munis de chaînes et qu'ils tentent d'immobiliser des trains est inopportun. Le mouvement pacifiste doit réfléchir sérieusement à la manière dont il souhaite faire connaître ses positions.

Les activistes ont été arrêtés hors du périmètre de sécurité délimité aux abords de la voie ferrée et donc hors de la zone interdite. Voilà qui jette un éclairage nouveau sur l'action préventive de la police. Le gouverneur a abusé de la directive pour procéder à

ander daglicht komt te staan. Via uw richtlijn, die op een volgens mij totaal ondoordachte en onverantwoorde wijze geïnterpreteerd en toegepast werd door de provinciegouverneur, is er overgegaan tot een preventieve actie die mijns inziens niet verantwoord was. In die zin treed ik collega Peeters bij dat de provinciegouverneur de grote verantwoordelijke is voor wat zich heeft voorgedaan. Als men in Kleine Brogel bijeenkomt en men kondigt zelfs aan dat men de bedoeling heeft over de omheining te klimmen en te manifesteren op het terrein, dan kunt u binnenkort ook elke actie in Kleine Brogel preventief onmogelijk maken, want de meerderheid – behalve ik – gaat er naartoe om over de omheining te klimmen. U hanteert toch twee maten en twee gewichten.

Ten derde, mijnheer de minister. U weet dat ik u beschouw als een zeer beminnelijk man. Ik heb met u, als minister van Binnenlandse Zaken, goed samengewerkt. Ik heb slechts eenmaal – waarschijnlijk in een onvertogen moment – uw ontslag gevraagd, waar ik nadien zeer snel spijt van kreeg. Nu moet ik het evenwel opnieuw doen. Niet omdat mijnheer Van den Eynde en ik dat willen, maar wegens het feit dat de partijen van de meerderheid – we missen Ferdy Willems nog om het Agalev-boeket te vervolledigen – zo hypocriet zijn. De dames zijn – het is opvallend – na hun eerste repliek wat gemilderd. Mevrouw De Meyer, u gebruikte in uw eerste uiteenzetting het woord 'onaanvaardbaar' en als vredesactiviste was u erg kwaad. Maar nu zegt u in uw repliek dat het 'onevenwichtig' was. U hebt uw woorden dus sterk afgezwakt. Mevrouw Van Weert was ook eerst heel heftig, maar sprak nu van 'aanleiding gegeven tot verkeerde interpretaties...'. De dames worden blijkbaar wat zachter naargelang het antwoord van de minister. Het is echter hypocriet, mijnheer de minister, wat we vandaag horen. Het is hypocriet van Agalev en SP.A, met uitzondering van Jan Peeters. Mevrouw De Meyer en mevrouw Van Weert zijn hypocriet als ze tegen u tekeer gaan, omdat de grote verantwoordelijkheid bij de provinciegouverneur ligt en uiteindelijk ook bij de burgemeesters die toepassen wat ze moeten toepassen.

Als mijnheer Peeters zegt dat hij die omzendbrief naast zich neerlegt, is dat zijn bevoegdheid als burgemeester. Dat respecteer ik. Als de burgemeester van Beveren oordeelde zo te moeten optreden, was dat op zijn eigen verantwoordelijkheid en die van de gouverneur. Mijnheer de minister, ik herhaal dat u vandaag de verkeerde schietschijf bent. U wordt echter scherp aangepakt door de meerderheid; door Agalev en SP.A. Wij verwoorden vanuit de oppositie alleen maar datgene wat de meerderheid wenst, namelijk dat u ontslag neemt. Vandaar dat ik, zeer tegen mijn zin, deze motie van mijnheer Van den Eynde mee ondertekend heb. Ik deed dat niet omdat ik uw ontslag wil, maar omdat de meerderheid, bij monde van mevrouw Laenens, mevrouw Van Weert en mevrouw De Meyer, uw ontslag vraagt.

13.36 Antoine Duquesne, ministre: Monsieur le président, vous savez que j'ai l'habitude d'assumer mes responsabilités. Je trouve d'ailleurs que cela n'a rien d'héroïque pour un ministre de l'Intérieur. En effet, s'il ne le fait pas, lui qui doit se livrer à l'exercice difficile de concilier les exigences de respect des libertés fondamentales et celles de la sécurité, je me demande qui le fera. Si un ministre de l'Intérieur devait, en raison des fluctuations des vents, faire preuve de faiblesse en la matière, ce serait à désespérer du fonctionnement

une intervention préventive injustifiée.

L'attitude hypocrite des membres de la majorité m'incite à demander la démission du ministre, même si la responsabilité des événements est à chercher du côté du gouverneur et des bourgmestres qui appliquent la circulaire. Le ministre a subi aujourd'hui les foudres du SP.A et d'Agalev. L'opposition ne fait qu'exprimer la volonté de la majorité. C'est la raison pour laquelle j'ai cosigné, à contrecœur, la motion de M. Van den Eynde.

13.36 Minister **Antoine Duquesne**: Ik ben gewoon mij niet aan mijn verantwoordelijkheid te onttrekken. Dat is helemaal geen heldenfeit voor een minister van Binnenlandse Zaken die de eerbiediging van de fundamentele vrijheden moet zien te rijmen met

de l'État.

De la même manière, quand on me demande le jugement que je porte sur le comportement d'un bourgmestre responsable du maintien de l'ordre au niveau local, je dois vous dire, et c'est profondément sincère, que je ne me pose pas la question de savoir quelle est sa couleur politique. Je suis convaincu que les bourgmestres de ce pays savent le rôle important qu'ils ont à jouer et la responsabilité qu'ils portent. Comme les ministres de l'Intérieur, ils doivent mettre en balance des intérêts qui sont parfois contradictoires. C'est donc sans problème que j'ai répété aujourd'hui que les autorités locales de Melsele avaient ma totale confiance quant à la manière dont elles s'étaient comportées.

La directive que j'ai prise est équilibrée. Je crois qu'il ne peut y avoir aucun doute sur le sens à lui donner. Je suis convaincu que les gouverneurs et les bourgmestres qui pourraient encore être appelés à en faire application vont lire avec intérêt ce que j'ai dit aujourd'hui au parlement, qui constitue le cadre, l'explication, la justification de cette directive. Elle va mourir de sa belle mort, ce n'est pas une directive réglementaire. Elle ne devait pas, à ce titre, aller au Conseil consultatif des bourgmestres. C'était d'ailleurs une directive urgente. Quand un problème de sécurité se pose au Conseil consultatif des bourgmestres, il faut dix jours pour le traitement du dossier! Non seulement, ce n'est pas une directive réglementaire mais, en plus, c'est une directive provisoire qui va mourir de sa belle mort. Vous avez d'ailleurs observé que l'arrêt du gouverneur a une limite dans le temps qui est le 24 mars. Ma directive va aussi cesser de s'appliquer du fait que, très prochainement, il n'y aura plus de transports du type dont il a été question aujourd'hui. Elle n'aura donc plus de raison d'exister.

Voilà, monsieur le président, les quelques mots que je souhaitais ajouter. Je remercie les collègues d'avoir posé des questions pertinentes à ce sujet. Il y a parfois, à la lecture des réactions des uns et des autres, des interprétations réductrices de ce qu'est la loi et son application. Il y a parfois aussi des déformations de ce que veut la loi.

En tout cas, en ce qui me concerne, je persiste et signe, cette directive a été prise dans l'intérêt, à la fois de l'exercice des libertés, mais aussi de la sécurité, notamment de ceux qui revendiquent, à juste titre, le droit de manifester.

Moties Motions

Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.
En conclusion de cette discussion les motions suivantes ont été déposées.

Een motie van wantrouwen werd ingediend door de heren Karel Van Hoorebeke en Francis Van den Eynde en luidt als volgt:

"De Kamer,
gehoord de interpellaties van mevrouw Leen Laenens en van de heer Karel Van Hoorebeke
en het antwoord van de minister van Binnenlandse Zaken,
vraagt het ontslag van de minister van Binnenlandse Zaken."

Une motion de méfiance a été déposée par MM. Karel Van Hoorebeke et Francis Van den Eynde et est

de vrijwaring van de veiligheid, in alle omstandigheden. Als men mij mijn mening vraagt over een burgemeester, die instaat voor de ordehandhaving op lokaal niveau, heeft zijn politieke kleur geen belang, want ik ben ervan overtuigd dat de burgmeesters zich bewust zijn van hun verantwoordelijkheid. Ik heb vandaag dan ook nogmaals onderstreept dat ik het volste vertrouwen heb in de reactie van de lokale overheid van Melsele. De richtlijn die ik heb uitgevaardigd is evenwichtig en duidelijk. Wat ik het Parlement vandaag meedeel vormt het kader voor, de verantwoording van en de toelichting bij de richtlijn, ter attentie van diegenen die ze moeten toepassen. Het is geen reglementaire richtlijn, maar een dringende en voorlopige richtlijn, die vanzelf zal uitdoven zodra ze geen reden van bestaan meer zal hebben. Er komen in de nabije toekomst trouwens geen transporten meer van het type waarvan vandaag sprake. De richtlijn werd uitgevaardigd in het belang van de uitoefening van de vrijheden, maar ook met het oog op de veiligheid van diegenen die terecht het recht om te betogen claimen. Ik blijf op mijn stuk staan.

libellée comme suit:

“La Chambre,
ayant entendu les interpellations de Mme Leen Laenens et de M. Karel Van Hoorebeke
et la réponse du ministre de l'Intérieur,
demande la démission du ministre de l'Intérieur.”

Een motie van aanbeveling werd ingediend door de dames Magda De Meyer, Zoé Genot, Leen Laenens en Els Van Weert en door de heer Jan Peeters en luidt als volgt:

“De Kamer,
gehoord de interpellaties van mevrouw Leen Laenens en van de heer Karel Van Hoorebeke
en het antwoord van de minister van Binnenlandse Zaken,
vraagt de minister

- de circulaire van de minister van Binnenlandse Zaken en het besluit van de gouverneur van Antwerpen waarvan sprake te heroverwegen in functie van de grondrechten van het individu;
- nieuwe instructies op te stellen die een consequente vertolking zijn van het Irak-beleid van de Belgische regering en daarbij rekening te houden met de basisprincipes van het internationaal recht, zoals vervat in het Handvest van de Verenigde Naties en de Principes van Neurenberg.”

Une motion de recommandation a été déposée par Mmes Magda De Meyer, Zoé Genot, Leen Laenens et Els Van Weert et est libellée comme suit:

“La Chambre,
ayant entendu les interpellations de Mme Leen Laenens et de M. Karel Van Hoorebeke
et la réponse du ministre de l'Intérieur,
demande au ministre

- de reconsidérer la circulaire du ministre de l'Intérieur et la décision du gouverneur d'Anvers en fonction des droits fondamentaux de l'individu;
- de rédiger de nouvelles instructions qui constituent la traduction cohérente de la politique irakienne du gouvernement belge et de tenir compte, à cet égard, des principes de base du droit international, tels qu'énoncés par la Charte des Nations Unies et les Principes de Nuremberg.”

Een eenvoudige motie werd ingediend door de heer Denis D'hondt.

Une motion pure et simple a été déposée par M. Denis D'hondt.

Over de moties zal later worden gestemd.
Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement.

13.37 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mag ik er uw aandacht op vestigen dat de motie, die werd ingediend door de heer Van Hoorebeke en mijzelf in die mate gemotiveerd is dat ze uitsluitend verwijst naar de verklaringen van mevrouw De Meyer, mevrouw Laenens, mevrouw Genot en de heer Peeters. Met andere woorden, wij hebben onze motie van wantrouwen gemotiveerd op basis van wat leden van meerderheidspartijen hebben verklaard.

De **voorzitter**: Wij nemen akte van deze toevoeging, die normaal niet hoort bij een motie van wantrouwen.

(...)

Mevrouw, als iemand zijn motie wil toelichten, kan hij dat. Ik heb uw motie integraal voorgelezen en dat is alles wat ik kan doen.

De bespreking is gesloten.
La discussion est close.

14 Vraag van mevrouw Trees Pieters aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de techno-preventieadviseurs van de lokale politiezones" (nr. B162)

14 Question de Mme Trees Pieters au ministre de l'Intérieur sur "les conseillers en technique de prévention des zones de police locale" (n° B162)

14.01 **Trees Pieters** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik wil terugkomen op de vraag inzake de fiscale aftrekbaarheid van investeringen voor veiligheidsapparatuur in bedrijven en bij zelfstandige ondernemers die ik aan minister Daems heb gesteld en op de vraag die ik u heb gesteld inzake de mogelijkheid die de politiekorpsen daartoe kunnen bieden met techno-preventieadviseurs.

Uit het cijfermateriaal dat u mij ter beschikking hebt gesteld, kan ik opmaken dat ongeveer 400 preventieadviseurs ter beschikking zouden zijn, waarvan nog 200 een specifieke opleiding volgen. Als men dit aantal deelt door de 96 bestaande politiezones, komt men uit op ongeveer 2 techno-preventieadviseurs per zone. Ik heb mij de moeite getroost om zelf een kleine enquête te houden en in een aantal gebieden na te gaan hoeveel techno-preventieadviseurs er ter beschikking zijn. Ik heb ongeveer 50 zones gecontacteerd. Van die 50 zones beschikken 10 zones niet over een preventieadviseur. Meer nog, een aantal zones weten zelfs niet wat een techno-preventieadviseur is.

Mijnheer de minister, wat zal er gebeuren indien binnenkort zelfstandige ondernemers uit deze zones een investering plannen en daarbij een beroep doen op een techno-preventieadviseur die niet aanwezig is?! Op wie zal men een beroep moeten doen?

Een tweede vaststelling uit mijn enquête is dat de opleiding van preventieadviseurs verschillend is van zone tot zone. Er is een verschil tussen de opleidingen die in het verleden door de provinciale opleidingscentra werden aangeboden en deze die door de vroegere rijkswacht en het Vast Secretariaat voor Preventie werden aangeboden.

In sommige zones doet men ook een beroep op gemeentepersoneel om die taken uit te voeren. Kunnen deze mensen in de plaats treden van techno-preventieadviseurs? Is het gemeentepersoneel daartoe opgeleid? Ik vermoed van niet. De opleiding die de politie aanbiedt is van een andere aard.

Kan het KALOG-personeel de opleiding tot techno-preventieadviseur volgen?

Mijnheer de minister, uit mijn kleine enquête kan ik niet anders dan besluiten dat terzake een totale verwarring heerst. Ik heb de proef op de som genomen in mijn eigen politiekezone. Twee burgemeesters van een zone van 7 gemeenten wisten eenvoudigweg niet wat techno-preventieadviseurs waren, kenden zelfs het woord niet. Na enige uitleg antwoordden ze mij dat wellicht wel iemand in opleiding was. Ik herhaal en beklemtoon dat de totale verwarring heerst. Bepaalde zones doen een beroep op een preventieadviseur van de gemeentelijke diensten. Waar zij hun opleiding hebben genoten is mij niet bekend. Sommige zones maken de bedenking dat dit helemaal niet tot hun kerntaken behoort.

14.01 **Trees Pieters** (CD&V): Dans une réponse à une question précédente, le ministre a confirmé que quelques 400 conseillers en techno-prévention sont mis à la disposition des zones de police, dont deux cents environ suivent une formation spécifique.

Si l'on répartit le nombre entre les 96 zones, on obtient deux conseillers par zone. Un échantillon représentatif de 50 zones a démontré que 10 zones ne disposent pas d'un conseiller en prévention. Certaines zones ignoraient même jusqu'à leur existence. Si des entrepreneurs indépendants prévoient un investissement en matière de sécurité dans une zone donnée et souhaitent à cet effet faire appel à un conseiller en techno-prévention, il faut pourtant pouvoir accéder à sa demande!

Il est frappant également de constater que la formation des conseillers diffère d'une zone à l'autre. Certaines zones font même appel au personnel communal pour assurer cette tâche. Est-il vraiment qualifié pour le faire? Le personnel CALog peut-il par exemple suivre cette formation de conseiller en techno-prévention?

Sur le terrain, la confusion est totale. Dans certaines zones, on considère que la police a déjà suffisamment de tâches à effectuer et que conseiller les entreprises qui veulent investir dans la sécurité ne fait pas partie de ses tâches principales.

Le cours proposé par le Secrétariat permanent pour la prévention se compose d'un module de 48 heures. Est-ce vraiment suffisant? Ce cours

Hun politie is al zo overvraagd en nu moeten zij ook nog instaan voor de vele inbraken die in hun gemeente gebeuren; specifieke inbraken bij de bedrijven die wensen te investeren in veiligheidsmateriaal. Gezien de hoge kosten van de politiehervorming besparen zij op personeel en werven bepaalde politiezones niet meer aan dan de minimale normen.

De cursus bij het VSP bestaat uit een lespakket van 48 uur. Is dit voldoende? Enkele mensen hebben deze vraag gesteld en wijzen erop dat tijdens de cursus wel aandacht wordt besteed aan de beveiliging van private woningen, maar zeker niet aan de beveiliging van handelszaken. Wat hier in het wetsontwerp wordt ingeschreven, streeft zijn doel voorbij.

Ten slotte, mijnheer de minister, bij de meeste zones kwam het bericht dat een verplicht advies van een technopreventieadviseur nodig zou zijn, als nieuw over. Zij vallen gewoon uit de lucht bij dit bericht. Wij weten dat dit door de Kamer wordt geloodst, maar ter plekke weet men daarvan niets af. Ik durf u vragen of u deze zones via een of andere omzendbrief op de hoogte zal brengen van deze verplichting om de ondernemingen de mogelijkheid te bieden om een fiscale aftrek te bekomen.

14.02 Antoine Duquesne, ministre: Monsieur le président, tout d'abord, sur le plan de l'information, il existe maintenant 400 conseillers en prévention, qui ne sont pas liés à l'octroi d'un avantage fiscal. Donc, il est vrai que ce que vous dites est préoccupant. Je vais de toute façon informer les différentes zones de la nécessité de disposer de ces conseillers en techno-prévention, des formations qui existent, d'autant plus que ce sera important dès lors que les décisions seront prises en ce qui concerne l'octroi d'avantages fiscaux pour certaines mesures de sécurité dans les entreprises.

Vooraleer te antwoorden op uw concrete vragen wens ik te verwijzen naar mijn eerder antwoord waarin ik inga op het aantal door Binnenlandse Zaken gebrevetteerde technopreventieve adviseurs. Het is mijn bedoeling om in alle Belgische politiezones te komen tot het aantal technopreventieve adviseurs dat nodig is voor het vervullen van de opdrachten. Volgens mij moeten er in elke zones minstens twee aanwezig zijn. Mijn diensten zullen in de komende maanden prioriteit geven aan de organisatie van technopreventievormingen zodat in elke politiezone zo snel mogelijk minimaal twee techno-preventieve adviseurs actief zijn.

Wat betreft de vraag van mevrouw Pieters, of politiezones waar nog geen technopreventieve adviseurs actief zijn een beroep kunnen doen op de mensen van de naburige politiezone, meen ik dat dit een raadzame oplossing is. Een overleg en een akkoord tussen de desbetreffende politiezones is natuurlijk vereist. Er bestaat inderdaad een verschil tussen de vroegere opleidingen voor technopreventief adviseur en de huidige opleiding georganiseerd door het Vast Secretariaat voor het Preventiebeleid. Naast een uniform gestandaardiseerde basisopleiding voor alle kandidaat technopreventieve adviseurs, voorziet het VSP tevens in specialisatiecursussen die dieper ingaan op specifieke inbraakvormen en waarbij de meest recente en adequate preventietechnieken aangereikt worden. Dit is zeker het geval wat

consacrerait trop peu d'attention à la sécurité des entreprises et se concentrerait surtout sur la sécurité des habitations privées. La loi manque dès lors complètement son objectif.

La plupart des zones ne semblent pas être au courant du fait que les entreprises qui effectuent des investissements pour accroître la sécurité et qui souhaitent obtenir une déduction fiscale dans ce cadre, sont obligées de recueillir l'avis d'un conseiller en technique de prévention. Les zones de police semblent être particulièrement mal informées. Ne conviendrait-il pas de publier une circulaire en la matière?

14.02 Minister **Antoine Duquesne**: Wat u daar zegt is zorgwekkend, temeer daar die preventieadviseurs wel belangrijk zullen zijn wanneer er sprake zal zijn van het toekennen van belastingvoordelen. Ik zal de zones informeren.

Je souhaite parvenir, dans toutes les zones de police, au nombre de conseillers en prévention qui est nécessaire pour accomplir toutes les missions. Je pars du principe que deux conseillers sont nécessaires par zone. Au cours des prochains mois, la priorité sera accordée à la formation et à l'instruction pour atteindre le plus rapidement possible cet objectif. Pour le moment, il me semble être une bonne solution que les zones de police ne disposant pas d'un conseiller puissent faire appel aux zones voisines. Cela nécessite évidemment une concertation préalable entre les zones concernées. Les formations antérieure et actuelle diffèrent assez fondamentalement: le Secrétariat permanent pour la prévention propose un cours de base standardisé, mais il se

betreft de specialisatievorming inzake de beveiliging van ondernemingen.

De techno-preventievorming georganiseerd door het Vast Secretariaat voor het Preventiebeleid is in eerste instantie gericht tot politiemensen die deze opdracht vervullen in het kader van hun dagelijkse activiteiten. De opleiding staat ook open voor het burgerpersoneel van de gemeenten die als preventiewerker actief zijn binnen de gemeentelijke preventiedienst. Ook het KALOG-personeel werkzaam op de preventiedienst van de lokale politie kan deelnemen aan de vorming.

charge également de cours de spécialisation qui abordent plus en profondeur différents types de cambriolage et les techniques de prévention les plus adéquates, notamment en ce qui concerne les entreprises. La formation du Secrétariat permanent s'adresse en premier lieu aux policiers, mais la formation est également ouverte aux membres du personnel civil des communes faisant partie du service de prévention communal. Le personnel CALOG des services de prévention de la police locale peut également prendre part à la formation.

14.03 Trees Pieters (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor het antwoord, maar we blijven nog altijd met ons probleem zitten. Er zijn onvoldoende technopreventie adviseurs in de politiezones. Ik noteer uw bekommernis en de belofte om een inspanning te doen zodat er per politiezone op zijn minst twee preventieadviseurs zijn. Dit zal zeer snel moeten gebeuren want de wet is reeds goedgekeurd in de Kamer, maar wellicht nog niet in de Senaat. Wanneer dit vorm krijgt zal men heel snel in staat moeten zijn om daarop in te spelen. U zult dan ook heel snel, mijnheer de minister, de diverse zones daarvan moeten inlichten want op dit ogenblik weten zij gewoon niet waarover het gaat.

14.03 Trees Pieters (CD&V): Le problème essentiel demeure: à l'heure actuelle, le nombre de conseillers en techno-prévention actifs dans les zones de police est insuffisant. Le nombre de deux conseillers par zone devra être atteint le plus rapidement possible, car la loi sera bientôt approuvée au Sénat, de sorte qu'il sera immédiatement fait appel aux conseillers. Les zones doivent pouvoir réagir à la première demande d'avis. Les zones doivent absolument pouvoir disposer de davantage d'informations.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

15 Vraag van de heer Pieter De Crem aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de achterstand bij de asioldossiers" (nr. B165)

15 Question de M. Pieter De Crem au ministre de l'Intérieur sur "l'arriéré enregistré en ce qui concerne le traitement des dossiers d'asile" (n° B165)

15.01 Pieter De Crem (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik zal kort zijn in mijn vraagstelling. Het gaat over het aantal dossiers dat nog te wachten ligt bij de verschillende asielinstanties. Er was een mededeling van Caritas dat een aantal dossiers niet meer werden of worden behandeld. Ik had graag vernomen welke rechtszekerheid deze gevallen krijgen toebedeeld. Wat is hun statuut? Ik zou ook graag willen weten of mensen die langer dan vier jaar moeten wachten in aanmerking komen voor een permanente verblijfsvergunning onder het zogenaamde criterium van de onredelijke lange wachttermijn.

15.01 Pieter De Crem (CD&V): Je voudrais poser une question sur le nombre de dossiers encore en souffrance auprès des différentes instances compétentes en matière de demandes d'asile. Caritas prétend que certains dossiers n'ont plus été ou ne sont plus traités. Est-ce exact? Quel est le statut juridique de ces dossiers? Les personnes en attente depuis plus de quatre ans entrent-elles en

ligne de compte pour l'attribution d'un permis de séjour permanent, en fonction du critère du délai déraisonnable?

15.02 **Minister Antoine Duquesne:** Mijnheer de voorzitter, collega De Crem, de verschillende bevoegde instanties inzake asiel hebben mij de volgende informatie meegedeeld. Ik geef ze u door.

De dienst Vreemdelingenzaken kent geen achterstand meer in de behandeling van dossiers.

Het CGVS heeft op 1 januari 2003 wat de ontvankelijkheidsprocedure betreft een achterstand van 13.895 dossiers en wat de gegrondheidsprocedure betreft een achterstand van 17.973 dossiers.

De VBC had op 1 januari 2003 een achterstand van 2.054 dossiers.

Le CGRA m'informe que, contrairement à ce que Caritas prétend, d'anciens dossiers ont bel et bien été traités en 2001 et en 2002; 25.471 dont environ 8.500 antérieurs à 2000. En 2001 et 2002, un total de 60.758 décisions ont été prises, soit autant qu'en 1997, 1998, 1999 et 2000.

Il est vrai qu'aucune décision n'a encore été prise pour 9.358 demandes antérieures à 2000. C'est entièrement dû à l'importante crise de l'asile en l'an 2000. Actuellement, on vérifie combien de demandeurs se trouvent encore effectivement sur le territoire et combien parmi eux conservent un intérêt pour leur procédure d'asile. L'expérience nous a en effet démontré que bon nombre d'entre eux, soit sont retournés, soit ont obtenu un autre statut, soit ont émigré vers un autre pays. L'arriéré du Commissariat général doit donc être relativisé car il peut en partie être dégonflé.

Les étrangers dont la demande d'asile est en cours auprès du CGRA ou de la CPR au niveau de la phase de bien-fondé sont inscrits dans le registre des étrangers et possèdent un permis de séjour, un certificat d'immatriculation prolongé aussi longtemps que la procédure est en cours. Ces personnes ont la possibilité de subvenir à leurs besoins par l'exercice d'une activité salariée.

Vous me demandez si les personnes en attente d'une décision du CGRA devraient être régularisées. Je crois avoir déjà dit et répété à cet égard qu'il n'était pas question d'une nouvelle opération de régularisation. C'est au commissaire général à qui ces demandeurs d'asile se sont adressés qu'il incombe de traiter ces dossiers. Le commissaire général dispose de moyens et jouit d'une conjoncture qui lui permet de le faire. D'ailleurs, il le fait puisqu'il réussit à traiter rapidement les nouvelles demandes d'asile, tout en résorbant progressivement son ancien arriéré.

Tout cela est une question de management et de choix des priorités. Je fais confiance au commissaire général pour atteindre cet objectif.

15.02 **Antoine Duquesne,** ministre: L'Office des Etrangers a résorbé l'arriéré dans le traitement des dossiers. Le 1er janvier 2003, le retard auprès du CGRA était de 13.895 dossiers pour la procédure en matière de recevabilité, et de 17.973 dossiers pour les procédures relatives au traitement de fond. La CPRR quant à elle avait accumulé un retard de 2.054 dossiers le 1er janvier 2003.

Het CGVS deelt me mee dat, in tegenstelling tot wat Caritas beweert, 25.471 oude dossiers werden behandeld in 2001 en 2002. Tijdens dezelfde jaren werden in totaal 60.758 beslissingen genomen, hetzij evenveel als in 1997, 1998, 1999 en 2000. Het klopt dat er nog geen enkele beslissing is genomen voor 9.358 aanvragen van vóór 2000, hetgeen te wijten is aan de grote asielcrisis in 2000. Men gaat na hoeveel van deze asielvragers nog in ons land verblijven en hoeveel nog willen doorgaan met de asielprocedure. De achterstand van het Commissariaat-Generaal kan gedeeltelijk worden teruggebracht. De vreemdelingen wier asielaanvraag zich in de gegrondheidsfase bevindt, hebben een verblijfsvergunning en mogen een bezoldigde activiteit uitoefenen. Er is geen sprake van een nieuwe regularisatieoperatie. Het is de taak van de commissaris-generaal om de dossiers te behandelen van de personen die wachten op een beslissing van het CGRA. Hij beschikt daartoe over de middelen en bovendien slaagt hij erin de binnenkomende aanvragen snel te behandelen en tegelijk zijn achterstand geleidelijk in te lopen. Het is een kwestie van het stellen van prioriteiten. Ik heb alle

vertrouwen in hem.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

16 Question de M. Jean-Marc Delizée au ministre de l'Intérieur sur "le remboursement des salaires des ex-gendarmes lors de l'exemption de service due à un accident de travail antérieur à la constitution de la zone de police" (n°B168)

16 Vraag van de heer Jean-Marc Delizée aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de terugbetaling van de lonen van voormalige rijkswachters die vrijgesteld zijn van dienst ingevolge een arbeidsongeval van vóór de oprichting van de politiezone" (nr. B168)

16.01 Jean-Marc Delizée (PS): Monsieur le ministre, pour vous encourager vu qu'il reste théoriquement neuf questions à l'ordre du jour, je vous préciserai que ma question est brève, qu'elle est de nature technique, qu'elle n'est pas politique et qu'à l'issue de celle-ci, je ne demanderai pas votre démission. De la sorte, je ne serai pas éventuellement traité d'hypocrite!

Je voulais rappeler qu'au 1er juillet 2002, les zones de police locale ont dû contracter une assurance accidents de travail pour couvrir les membres de leur personnel. Cette assurance, souscrite auprès de la SMAP, permet aux zones de police d'être remboursées du salaire du personnel durant leur période d'exemption qui serait provoquée par un accident de travail. Mais avant le 1er janvier 2002, les ex-gendarmes étaient couverts par le fédéral. Cette couverture a donc pris fin à cette date, lors de la mise en place des zones de police. Les gendarmes qui se trouvaient en accident de travail avant le 1er janvier 2002 ont donc été intégrés dans la zone de police et se retrouvent à charge de cette dernière. Ce sont les zones de police qui prennent en charge le traitement de ces gendarmes sans aucune contrepartie de la part du fédéral. Ainsi, dans certaines zones, lorsqu'il y a plusieurs agents qui se trouvent dans cette situation, cela représente une charge financière non-négligeable, ce sont des hommes en moins et il faut évidemment couvrir les salaires.

Pourtant, ces zones n'ont aucune responsabilité par rapport à cette absence d'assurance pour la période antérieure à la création, mais elles en subissent évidemment les effets financiers. On sait que l'an dernier, la situation des zones de police a été difficile, le gouvernement a décidé en fin d'année, après beaucoup de controverses, de prendre en charge les surcoûts admissibles sur la base d'un examen au cas par cas. Dans un certain nombre de zones, et je vise ici quelques zones rurales, la situation reste difficile pour 2003 car les dépenses seront alors considérées sur douze mois entiers et seront prises à 100%, alors que l'année 2002 a seulement été une année de transition et de lancement. Voilà un élément qui, dans certains cas, pose des difficultés à certaines zones.

Je voudrais demander à M. le ministre comment il réagit par rapport à cela et s'il peut envisager une mesure ponctuelle pour résoudre ce problème.

16.02 Antoine Duquesne, ministre: Monsieur le président, je remercie monsieur Delizée. On se demande parfois pourquoi je suis aphone. Vous avez pu constater que c'est au fonctionnement actif de la démocratie que je le dois!

16.01 Jean-Marc Delizée (PS): Op 1 januari 2002 hebben de politiezones een verzekering tegen arbeidsongevallen voor hun personeel moeten aangaan. Daarvoor waren de vroegere rijkswachters gedekt door de federale overheid. De politiezones staan nu in voor de bezoldiging van die gewezen rijkswachters, zonder compensatie van de federale overheid, wat een niet geringe impact heeft op hun begroting. Zij zijn niet verantwoordelijk voor het feit dat er geen verzekering was vóór ze opgericht werden, maar dragen er wel de financiële gevolgen van. Wat is uw mening hierover?

16.02 Minister Antoine Duquesne: Ik heb mijn diensten opgedragen een uitvoerige omzendbrief voor te bereiden

La problématique que vous décrivez n'est pas sans avoir attiré mon attention pour lui trouver une solution équitable et satisfaisante pour les parties concernées. Il est clair que le fonctionnement du service de police intégrée exige la plus grande solidarité entre ses différentes composantes mais ne peut se réaliser au détriment d'un nécessaire équilibre. C'est dans cette optique de solidarité et d'équilibre que j'ai chargé mes services de préparer une circulaire circonstanciée et abordant de manière quasi exhaustive la problématique des accidents de travail, en ce compris la prise en charge financière des traitements, allocations et indemnités des membres du personnel victimes d'accidents du travail. Des contacts ont été pris avec les compagnies d'assurance et un consensus s'est d'ores et déjà dégagé quant à l'application du principe de réciprocité en matière de couverture financière.

Concrètement, cela signifie donc que les zones concernées se verront rembourser par le fédéral les traitements payés aux anciens membres de la police fédérale victimes d'un accident du travail avant le 1er janvier 2002, dont la convalescence s'est poursuivie après cette date et dont les traitements ont été pris en charge par la zone de police qu'ils ont intégrée. Il y a cependant lieu de ne pas perdre de vue que, pour procéder audit remboursement, une décision doit avoir été prise par l'Office médico-légal en vue de déterminer, conformément à l'article 10, 3/10, §1, PJPOL, les périodes d'incapacité temporaire liées à l'accident du travail. En pratique, et pour la suite de la procédure, la zone de police concernée est invitée à prendre contact avec la cellule accidents du travail de la direction de la gestion des carrières et de la mobilité de la police fédérale.

16.03 Jean-Marc Delizée (PS): Monsieur le président, je remercie M. le ministre pour sa réponse satisfaisante.

Monsieur le ministre, si j'ai bien compris, la circulaire dont vous avez parlé est en préparation.

16.04 Antoine Duquesne, ministre: Elle est quasiment terminée.

16.05 Jean-Marc Delizée (PS): Elle résoudra de manière favorable le problème que j'évoquais.

16.06 Antoine Duquesne, ministre: Ce point-là est tout à fait acquis. Si vous avez un problème, vous pouvez prendre contact avec le service.

16.07 Jean-Marc Delizée (PS): Monsieur le président, je remercie M. le ministre pour la réponse positive qu'il apporte aux zones concernées. Je transmettrai l'information.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

17 Vraag van de heer Hagen Goyvaerts aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de problematiek van radioactieve bliksemafleiders" (nr. B170)

17 Question de M. Hagen Goyvaerts au ministre de l'Intérieur sur "les problèmes liés aux paratonnerres à base de substances radioactives" (n° B170)

waarin de problematiek van de arbeidsongevallen nagenoeg uitputtend behandeld zal worden. Er werden contacten aangeknoopt met verzekeringsmaatschappijen, en er werd een consensus bereikt over de toepassing van het reciprociteitsprincipe inzake financiële dekking. De lonen van gewezen leden van de federale politie die vóór 1 januari 2002 het slachtoffer waren van een arbeidsongeval, zullen door de federale overheid aan de betrokken zones worden terugbetaald. Daartoe is evenwel een beslissing nodig van de Gerechtelijk-geneeskundige dienst met het oog op de bepaling van de duur van de tijdelijke ongeschiktheid. In de praktijk zal de politiezone verzocht worden contact op te nemen met de cel "arbeidsongevallen" van de federale politie.

16.03 Jean-Marc Delizée (PS): Is het niet zo dat men nog bezig is met het opstellen van die rondzendbrief?

16.06 Minister **Antoine Duquesne:** Dat klopt, maar dat punt staat al vast.

17.01 Hagen Goyvaerts (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, in de week voor het krokusverlof heb ik staatssecretaris Deleuze ondervraagd over de toestand van de vaten radioactief afval die opgestapeld staan op de site van Belgoprocess. Dat is een problematiek die u niet direct aanbelangt, maar in het kader van mijn vraagstelling kan het wel interessant zijn. Achteraf is namelijk gebleken dat dit verhaal nogal redelijk opgeklapt was, naar mijn aanvoelen, zowel door de media als door de groene politici, die hiermee nogmaals de nucleaire sector wilden stigmatiseren.

Mijnheer de minister, mijn vraag van vandaag gaat, als ik het sterk uitdruk, over een milieumisdrijf – ook in het nucleaire domein – dat al vele jaren door de overheid in stand wordt gehouden. Ik verklaar mij nader. Sinds 21 augustus 1985, dat is toch zowat 18 jaar geleden, zijn bliksemafleiders met radioactieve bronnen bij koninklijk besluit verboden en moesten de niet vergunde bliksemafleiders zo snel als mogelijk worden afgebroken.

In de praktijk wordt vastgesteld dat dit koninklijk besluit nagenoeg dode letter is gebleven. Er staan vandaag namelijk, geïnventariseerd over het hele land, nog duizenden – er circuleert blijkbaar een schattingscijfer van 3.000 – radioactieve bliksemafleiders, zowel op staatsdomeinen – ook op de gebouwen van deze Kamer van Volksvertegenwoordigers staat er zo één, de voorzitter van deze Kamer zou daarvan op de hoogte moeten zijn – als op particuliere gebouwen en monumenten. De meeste staan er zelfs zonder de wettelijk verplichte milieuvergunning.

Sterker nog, omdat het gros van die bliksemafleiders de laatste jaren nogal onbeheerd, maar ook zonder enige preventieve controle of jaarlijks nazicht en onderhoud, is achtergelaten, moeten wij daarbij natuurlijk een aantal vragen stellen. Het mag u dan ook niet verbazen dat van de vele bliksemafleiders de radioactieve onderdelen ondertussen ofwel zijn losgekomen, ofwel zijn verdwenen en zich bijgevolg op de daken van de gebouwen of in de vrije natuur bevinden, met alle risico's van dien voor de mogelijke verspreiding van radioactief materiaal, in casu de radio-isotopen americium-241 en radium-226. Voor specialisten terzake: dit zijn twee alfastralers, waarmee wij toch omzichtig moeten omspringen.

Die radioactieve onderdelen vallen dus op een niet gecontroleerde of onveilige plaats. Ik refereer even aan de vaten afval die in Belgoprocess staan. Die worden daar toch gecontroleerd. Dat is de enige link die ik daarmee wou maken. Niettegenstaande in het verleden – ik heb dat even nagekeken – daarover verschillende parlementaire vragen zijn gesteld, is er nooit werk gemaakt van de daadwerkelijke verwijdering van die radioactieve bliksemafleiders. Dat had deels te maken met het feit dat die bevoegdheden nogal versnipperd waren over verschillende ministeries.

Sinds 1 september 2001 – dat is dan wel geen 18 jaar geleden, maar welgeteld 18 maanden, mijnheer de minister – is het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle bevoegd voor deze materie en is het dus ook verantwoordelijk voor het beleid en de te nemen maatregelen. Bijgevolg had ik u daarover graag een aantal vragen gesteld. Het is een nogal uitgebreide reeks geworden. Ik had initieel de bedoeling om die vraag te stellen op schriftelijke wijze, maar vermits wij kort tegen de ontbinding van Kamer en Senaat zitten,

17.01 Hagen Goyvaerts (VLAAMS BLOK): En vertu d'un arrêté royal du 21 août 1985, tous les paratonnerres contenant des substances radioactives devaient être enlevés. Dans la pratique, cet arrêté royal est quasiment resté lettre morte. Sur l'ensemble du territoire, il semble que 3.000 paratonnerres radioactifs soient toujours installés, tant sur des propriétés publiques que sur des immeubles particuliers. Les paratonnerres y ont été placés sans permis d'environnement. Ils ne font l'objet d'aucun contrôle, avec tous les risques que cela comporte.

Depuis le 1er septembre 2001, l'agence fédérale de contrôle nucléaire est compétente en la matière. De quelle manière l'AFCN a-t-elle informé les propriétaires de paratonnerres contenant des substances radioactives que ces installations devaient être démontées depuis 1985? Les paratonnerres seront-ils éliminés de manière systématique et envoyés auprès d'une entreprise de traitement agréée? Combien de ces paratonnerres ont-ils été enlevés au cours des dernières années? Les autorisations des installateurs et des démonteurs de paratonnerres délivrées à l'époque sont-elles encore valables après 18 ans? Ont-ils introduit de nouvelles demandes? De quelle manière l'AFCN intervient-elle à l'encontre de firmes qui effectuent certains travaux sans disposer d'une autorisation valable?

L'AFCN a-t-elle une stratégie pour dresser l'inventaire des paratonnerres à base de substances radioactives? Le ministre estime-t-il que l'AFCN devrait intensifier ses efforts pour combattre ce problème? Ne serait-il pas opportun de mettre sur pied une campagne d'information? Des moyens financiers sont-ils prévus au budget pour permettre à l'AFCN

vond ik het toch nog opportuun om dit op een mondelinge manier te doen, te meer daar de problematiek belangrijk genoeg is om dat te doen.

de remplir sa mission ou l'agence doit-elle financer cette tâche par ses propres moyens?

Voor de volledigheid van het verslag, mijnheer de voorzitter, zal ik even die vragen kort overlopen. Ten eerste, op welke manier heeft het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle de afgelopen jaren de eigenaars van vergunde radioactieve bliksemafleiders geïnformeerd over het feit dat zij die sinds 1985 zouden moeten hebben afgebroken?

Ten tweede, welke stappen werden ondernomen om die bliksemafleiders op een systematische manier – niet geval per geval – te verwijderen en af te voeren naar een erkend verwerker?

Ten derde, hoeveel van die bliksemafleiders werden er zo de laatste jaren verwijderd?

Ten vierde, in welke mate zijn de toenmalige installateurs van die radioactieve bliksemafleiders momenteel nog in orde met hun vergunningen, zowel voor de verwijdering als voor het vervoer van die radioactieve bronnen? Achttien jaar geleden is toch een hele termijn. Hebben die mensen dat regelmatig opnieuw aangevraagd?

Ten vijfde, op welke manier treedt het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle op bij firma's die niet over de nodige vergunningen beschikken, maar blijkbaar in de praktijk toch nog een aantal werkzaamheden verrichten?

Ten zesde, is er een strategie vanuit het federaal agentschap om die niet-vergunde bliksemafleiders min of meer in kaart te brengen?

Ten zevende, bent u van oordeel dat het Federaal Agentschap hiervoor een verhoogde inspanning moet leveren om de problematiek op een degelijke manier aan te pakken?

Ten achtste, zou het niet aangewezen zijn om een campagne op te starten, zowel naar de beroepshalve betrokkenen als naar het grote publiek? Er staan immers nogal wat radioactieve bliksemafleiders op particuliere woningen. Zijn er voor de financiering bij de begrotingscontrole bijkomende financiële middelen uitgetrokken om het Federaal Agentschap zijn verantwoordelijkheid te laten nemen en in de praktijk uit te voeren of moet het Federaal Agentschap hiervoor zijn bestaande begrotingsmiddelen aanspreken? Mijnheer de minister, ik kijk uit naar uw antwoord.

17.02 Minister **Antoine Duquesne**: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik heb het FANC, parastatale C - ruimschoots autonoom dus -, operationeel sedert 1 september en bevoegd voor deze materie ondervraagd. Hierna volgen de antwoorden die mij door het Agentschap werden meegedeeld.

17.02 **Antoine Duquesne**, ministre: J'ai interrogé l'AFCN à ce sujet.

L'information des propriétaires de ces paratonnerres devrait circuler par le biais des installateurs. Par ailleurs, l'arrêté royal du 20 juillet 2001 a repris les dispositions qui avaient déjà été introduites en 1985 dans la réglementation, à savoir l'interdiction d'installer de nouveaux paratonnerres de ce type, l'obligation d'enlever les appareils existants installés de manière illicite et de les transporter en tant que déchets

De eigenaars van die bliksemafleiders zouden door de installateurs op de hoogte moeten worden gebracht. Het koninklijk besluit van 20 juli 2001 heeft de bepalingen van de reglementering

radioactifs. La responsabilité du respect de la réglementation repose en premier lieu sur les propriétaires de ces appareils et sur les installateurs. Aussi bien l'ancien arrêté royal que le nouveau ont placé la responsabilité de faire enlever les installations non réglementaires auprès des bourgmestres des communes concernées qui ont normalement reçu copie de l'autorisation fournie à l'époque.

L'agence fédérale elle-même ne dispose pas des moyens pour partir à la recherche de ces paratonnerres sur tout le territoire, identifier leurs propriétaires et ordonner l'enlèvement. Jusqu'il y a quelques années, il n'a pas semblé utile d'organiser des campagnes d'enlèvement. En effet, étant donné l'emplacement de ces appareils hors de portée du public, l'agence fédérale estime que leur présence ne provoque presque aucun problème de sécurité dans des circonstances normales. Toutefois, les phénomènes de vieillissement menacent d'affecter l'intégrité de ces appareils. Par ailleurs, certains propriétaires ne sont parfois pas ou plus conscients de l'existence de ces appareils. Bref, une intervention à court terme s'impose et j'y reviendrai.

L'agence fédérale me dit que le nombre de paratonnerres enlevés ces dernières années n'est pas connu mais que 1092 paratonnerres ont été acheminés en tant que déchets radioactifs par les services de l'ONDRAF de 1987 à 2002. Selon les informations de l'agence, trois entreprises de démolition disposent d'un dépôt autorisé et une entreprise a un contrat avec une autre entreprise disposant d'une telle installation. Parmi ces quatre firmes, trois disposent d'une autorisation de transport valable. L'autorisation de la quatrième entreprise est venue à échéance en 1999 et sa nouvelle demande est actuellement en traitement.

Dans un passé récent, il y a eu quelques difficultés avec certaines firmes qui posaient des actes soumis à autorisation, sans disposer d'autorisation valable. Chaque fois, l'agence fédérale a pris contact avec les responsables pour attirer leur attention sur les irrégularités constatées. À ma demande, l'agence fédérale prépare actuellement une campagne de recensement plus active qui sera lancée dans le courant de cette année. En vue de mettre à profit le plus judicieusement possible les moyens disponibles, l'agence fédérale souhaite conclure les accords de collaboration nécessaires avec les divers secteurs professionnels concernés. L'agence fédérale recherche pour l'heure actuelle les partenaires les plus à même de mener cette campagne.

La campagne s'adressera à des secteurs déterminés où l'on peut s'attendre à trouver de tels appareils. Par contre, il ne semble pas pertinent de s'adresser à l'ensemble de la population pour ne détecter que quelques milliers d'appareils, c'est à dire un nombre peu élevé à l'échelle du pays. L'agence fédérale financera la campagne par ses moyens propres et entretient des contacts avec l'ONDRAF pour comprimer autant que possible les coûts à tous les stades du processus.

van 1985 overgenomen. Die bepalingen verbieden dat nieuwe bliksemafleiders van dat type worden aangebracht en verplichten de eigenaars de toestellen die illegaal werden aangebracht, te verwijderen en te vervoeren als radioactief afval. De eerste verantwoordelijken zijn dus de eigenaars en de installateurs. De burgemeesters zijn bevoegd voor het verwijderen van niet-reglementaire installaties. Het FANC is niet bevoegd om in deze op te treden. Tot nu toe hielden die toestellen geen gevaar in, maar ze worden ouder en daarom moet snel worden opgetreden. Er is niet precies geweten hoeveel bliksemafleiders de laatste jaren werden verwijderd, maar de NIRAS heeft er tussen 1987 en 2002 1.092 vervoerd als radioactief afval. Drie afbraakondernemingen beschikken over een vergunde opslagplaats en een vierde onderneming heeft een overeenkomst afgesloten met een bedrijf dat over zo een opslagplaats beschikt. Drie van de ondernemingen hebben een geldige vervoersvergunning, de vierde onderneming is bezig met de verlenging van zijn vergunning. Niet zo lang geleden zijn sommige firma's opgetreden zonder over een geldige vergunning te beschikken. Het federaal agentschap heeft telkens gewezen op de vastgestelde onregelmatigheden. Het federaal agentschap werkt aan een actie om die bliksemafleiders te inventariseren, die in de loop van dit jaar van start zal gaan. Het zal samenwerkingsakkoorden afsluiten met de sector. De actie zal gericht zijn op de sectoren waar men dergelijke toestellen kan aantreffen. Ze zal worden gefinancierd door het federaal agentschap, die met de NIRAS zal nagaan hoe de kosten in elke fase van het proces kunnen worden beperkt.

17.03 Hagen Goyvaerts (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik

17.03 Hagen Goyvaerts

dank de minister voor zijn uitgebreid antwoord. In het korte tijdsbestek dat was toegemeten aan het Federaal Agentschap hebben zij er blijkbaar toch wat werk van gemaakt. Ik heb nog een aantal korte opmerkingen.

Wat de bevoegdheid van het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle betreft, krijg ik uit de contacten waarvan ik heb gehoord - die betrokkenen of beroepshalve betrokken personen hebben met het Federaal Agentschap - soms de indruk dat zij hun verantwoordelijkheid nogal licht opnemen. Hun bevestiging dat zij een campagne gaan herlanceren, getuigt van inzet. Laten we hopen dat zij ook de daad bij het woord voegen en dat daadwerkelijk gaan doen.

Op de gebouwen waarop die masten staan, voert men al eens dakwerken of renovatiewerken uit. Niet iedereen – zeker niet de aannemers – zijn zich bewust van het feit dat daar een mast staat met een radioactieve bron. Die mast wordt soms onwetend verwijderd waardoor de radioactieve bron bij het schroot terecht komt. Daarop zou het Federaal Agentschap toch zeer attent moeten zijn, want anders zou het duiden op een zekere nalatigheid met betrekking tot de volksgezondheid. Ik denk niet dat we dat kunnen dulden.

Hetzelfde geldt voor de vergunningen, maar u hebt daarop de toelichting gegeven dat er momenteel één firma is die haar vergunning moet vernieuwen. Dat meen ik toch zo te hebben begrepen uit een vraag die ik via het Vlaams Parlement aan de administratie voor Monumenten en Landschappen heb gesteld, die dus bevestigen dat één firma zich momenteel regulariseert.

Ik zou graag een kopie hebben van het antwoord dat u mij hebt gegeven, bij voorkeur in de Nederlandse taal.

De **voorzitter**: Collega, ik denk dat de minister kan ingaan op uw vraag. Het document zal u nu worden overhandigd.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

18 Vraag van mevrouw Els Haegeman aan de minister van Binnenlandse Zaken over "het ophalen van textiel voor het goede doel" (nr. B178)

18 Question de Mme Els Haegeman au ministre de l'Intérieur sur "la collecte à des fins caritatives de textiles" (n° B178)

18.01 Els Haegeman (SP.A): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mijn vraag gaat over de ophaling van oude kledij. Die ophaling wordt geregeld door een koninklijk besluit van 1823, waarin gesteld wordt dat "houdende bepalingen nopens het doen van collecten in de kerken of aan den huizen" – wat al duidelijk aangeeft dat het een oud koninklijk besluit is – de basis vormt voor de huidige ophaling van kledij door organisaties die de opbrengst toedelen aan ontwikkelingshulp of andere goede doelen.

Op basis van dat koninklijk besluit dient de organisatie in kwestie nog een nationale vergunning te bekomen wanneer zij kledij inzamelt in een deur-tot-deur-ophaling, tenzij zij dat doet met een commercieel oogpunt. Evenwel kan vastgesteld worden dat oude kledij en ander

(VLAAMS BLOK): L'AFCN fait de son mieux bien qu'à mes yeux, les personnes concernées prennent leur responsabilité plutôt à la légère. Leur intention d'organiser une campagne témoigne toutefois de leur dévouement. Un grand nombre de personnes, dont des entrepreneurs, s'occupent souvent à leur insu de pylônes radioactifs qu'ils démontent sans prendre des précautions. De telles situations devraient inquiéter l'AFCN.

Si j'ai bien compris, une firme doit faire renouveler sa licence.

18.01 Els Haegeman (SP.A): Un arrêté royal de 1823 règle la collecte de vieux vêtements à des fins caritatives. D'aucuns estiment néanmoins que les vieux vêtements doivent être considérés comme des déchets. La collecte ressortirait dès lors aux Régions. Quel est le point de vue du ministre?

Selon la réglementation actuelle, une organisation est considérée

textiel aanzien dient te worden als afval, waardoor die materie eigenlijk een regionale bevoegdheid dient te zijn.

In eerste instantie had ik dan ook graag van de minister vernomen of dat koninklijk besluit nog van toepassing is op dergelijke kledij-inzameling voor het goede doel, nu men er eigenlijk ook vanuit de sector graag vanuit zou gaan dat het opgehaalde textiel wordt aanzien als afval, waardoor dat een regionale materie zou kunnen zijn.

Ten tweede, ik heb een vraag betreffende de verdeling van de opbrengsten nadat de kledij opgehaald is. Volgens de nationale criteria beschouwen organisaties zichzelf als werkende voor het goede doel wanneer zij een maximum van 25% van de opbrengst aan kosten besteden en 75% toebedelen aan het goede doel. Vanuit de sector wordt gezegd dat het eigenlijk niet haalbaar is om slechts 25% aan kosten te hebben en dat geen enkele organisatie daaraan voldoet.

Ik had dan ook graag vernomen of er daarop controles gebeuren. Welke controles worden er uitgeoefend? Hoe vinden die heel concreet plaats? Ik had ook graag vernomen wat het resultaat is van die controles en waar die resultaten eventueel geconsulteerd kunnen worden.

Daarnaast had ik ook graag vernomen hoe de nationale vergunningen, die verleend worden aan bepaalde organisaties, worden toebedeeld. Welke voorwaarden kunnen er gesteld worden? Welke controle is er, eenmaal de vergunning verleend wordt? Daarbij had ik graag vernomen of er effectief controles gebeuren op straat om na te gaan of die organisaties effectief ook de voorwaarden naleven, dan wel of het een louter administratief dossier betreft. Er bereiken mij immers geluiden vanuit de sector dat bepaalde VZW's slechts één vergunning zouden aanvragen, om vervolgens met drie VZW's onder die éne vergunning te werken. Dat stemt uiteraard tot nadenken over de controles.

Tot slot had ik ook graag vernomen wat er met de ophaling van de kledij gebeurt wanneer er diefstallen gepleegd worden. Blijkbaar is het een vrij courante praktijk dat zakken van mekaar worden weggenomen wanneer die 's morgens op de stoep geplaatst worden. In de feiten is dat uiteraard diefstal. Ik had dan ook graag vernomen of er cijfers worden bijgehouden van die meldingen van diefstal. Zijn er ook cijfers van de klachten die gevolgd worden door een effectieve procedure, dan wel van klachten die geseponeerd worden?

18.02 Minister **Antoine Duquesne**: Mijnheer de voorzitter, mevrouw Haegeman, het koninklijk besluit van 22 september 1823 is nog steeds van toepassing aangezien de kledij-inzamelingen niet gezien moeten worden als de ophaling van afval, maar eerder als een gift door de bevolking voor een goed doel.

Ambtenaren van de algemene directie Wetgeving en Bevolking controleren de resultaten van vorige ophalingen op basis van artikel 5 van het koninklijk besluit dat toelating verleent tot de organisatie van een huis-aan-huis-collecte. Ten laatste drie maanden na de afsluiting van de collecte dient de balans, gebaseerd op een regelmatig gevoerde boekhouding, aan de federale overheidsdienst

comme caritative si elle consacre au maximum 25% de ses recettes à des frais de fonctionnement. Ce pourcentage est tellement bas qu'aucune organisation n'est en mesure de satisfaire à cette condition. Comment en organise-t-on le contrôle et à quels résultats a-t-on abouti?

Quelle instance est-elle chargée de l'octroi des agréments à de telles organisations? Contrôle-t-on le respect des conditions liées à l'agrément? Il me revient que certaines organisations ont des pratiques peu orthodoxes. Les organisations s'approprieraient parfois les sacs de vêtements des autres organisations. D'un point de vue formel, c'est du vol. Le ministre a-t-il connaissance de cas concrets?

18.02 **Antoine Duquesne**, ministre: Les collectes de vêtements ne sont pas assimilables à des collectes de déchets. Il s'agit plutôt d'une façon de faire un don au profit d'une organisation caritative. Les collectes, le fonctionnement des organisations concernées et leur comptabilité sont contrôlés par le ministère de l'Intérieur, et plus précisément par la direction

Binnenlandse Zaken te worden toegezonden, evenals de uitvoerige omschrijving van de bestemming van de winst. Die resultaten kunnen bij de federale overheidsdienst Binnenlandse Zaken worden geconsulteerd.

Volgens een ingeburgerde administratieve praktijk kunnen enkel de aanvragen van vergunningen zonder winstoogmerk, alsmede van instellingen van openbaar nut, waarvan de statuten ten minste vijf jaar voordien in de bijlagen van het Belgisch Staatsblad zijn gepubliceerd, ofwel sedert ten minste vijf jaar goedgekeurd bij koninklijk besluit ter toekenning van een dergelijke vergunning, in overweging worden genomen.

Cette durée d'existence minimale requise doit permettre à l'administration de contrôler la fiabilité de l'ASBL requérante, les objectifs, les réalisations, les bilans, etc.

En vue d'obtenir une autorisation, les documents et/ou renseignements suivants doivent être fournis:

- les statuts de l'association, tels que publiés aux annexes du Moniteur belge s'il s'agit d'une première demande;
- une déclaration signée de l'un des fondés de pouvoirs de l'association certifiant que le produit de la collecte sera exclusivement utilisé pour atteindre l'objectif poursuivi;
- les bilans comptables et les comptes des résultats de l'association des deux années précédentes, s'il s'agit d'une première demande;
- l'identité complète des organisateurs s'il s'agit d'une première demande;
- le but de la collecte, c'est-à-dire la mention de projets concrets;
- la période et le territoire sur lequel la collecte sera organisée;
- la nature de la collecte (collecte de fonds et/ou de biens);
- l'estimation des frais et des produits de la collecte;
- les résultats de la collecte précédente si une autorisation avait déjà été obtenue auparavant.

En outre, les normes suivantes doivent être respectées:

- il ne peut être payé aux collecteurs de commission ou de pourcentage sur les fonds récoltés ou sur le produit de la collecte;
- l'autorisation ne peut être cédée à des tiers;
- le bénéfice net de la collecte doit s'élever à 75% au moins contre 25% au plus de frais.

Het controleren op straat of de voorwaarden al dan niet worden nageleefd, dient door de politie te gebeuren.

Het is mij niet bekend dat bepaalde VZW's vergunningen zouden gebruiken voor andere VZW's.

De Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken beschikt niet over cijfers aangaande het aantal diefstallen noch over het resultaat van de klachten die worden ingediend bij de gerechtelijke overheden. Ik verwijs u terzake naar de minister van Justitie.

18.03 Els Haegeman (SP.A): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Kunt u mij daarvan een kopie bezorgen?

U somt een aantal voorwaarden op. Ik kan mij inbeelden dat het zo op papier staat. Ik stel echter vast dat men binnen de organisatie zelf

générale Législation et Population.

Conformément à une pratique administrative bien établie, seules sont prises en considération les demandes émanant d'asbl ou d'établissements d'utilité publique existant depuis cinq ans au moins.

Op grond van die minimale bestaansduur kan de administratie de betrouwbaarheid van de verzolkende VZW controleren.

Om een vergunning te krijgen moeten documenten, zoals de statuten van de VZW als het een eerste aanvraag betreft, evenals inlichtingen (doel van de inzameling, periode, grondgebied...) worden gegeven. Er moeten ook normen worden nageleefd (geen betaling van commissieloon aan de inzamelaars, geen overdracht van vergunning aan een derde, vast winstpercentage van de inzameling).

La police doit contrôler si, dans la pratique, les organisations en question respectent les conditions. Je n'ai pas connaissance de pratiques illicites. Concernant les informations relatives aux vols ou aux plaintes, je renvoie Mme Haegeman au ministre de la Justice.

18.03 Els Haegeman (SP.A): Le secteur me fait part de l'existence de pratiques condamnables. Souvent les bénéfices ne seraient pas affectés autant qu'on pourrait

ziet dat er heel wat wordt gevoeld en dat er heel weinig controle wordt uitgeoefend. Het zou toch moeten worden meegegeven dat die controles moeten worden opgedreven. Die organisaties geven zich immers toch uit als organisaties die werken voor het goede doel, die de mensen om kledij vragen en die de opbrengsten gebruiken voor het goede doel, terwijl in realiteit blijkt dat dit veel minder het geval is.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

19 Vraag van mevrouw Greta D'hondt aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de rijkswachtkazerne in Lokeren" (nr. B221)

19 Question de Mme Greta D'hondt au ministre de l'Intérieur sur "la caserne de la gendarmerie de Lokeren" (n° B221)

19.01 Greta D'hondt (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mijn vraag kan heel kort zijn en heeft punctueel betrekking op de kazerne van Lokeren. In het kader van de politiehervorming rijst deze vraag natuurlijk voor meer rijkswachtkazernes die niet meer of niet meer volledig worden benut. Hier gaat het over de oude rijkswachtkazerne op het grondgebied van Lokeren, die niet meer in gebruik is. Wij stellen vast dat van de talrijke woongelegenheden die bij de kazerne hoorden, nog slechts een beperkt aantal is bewoond. De rest staat leeg.

Het hoeft geen betoog dat een dergelijke leegstand in een stad vlug kan leiden tot een zekere verkrotting en verval van de leegstaande gebouwen, en dat is reeds merkbaar. Natuurlijk is dat negatief voor de stad in kwestie en voor de buurt in het bijzonder. Daarnaast wordt dat door de bevolking vreemd geïnterpreteerd en lijdzaam bekeken, zeker in een stad waar een gebrek aan degelijke huisvesting bestaat en als problematisch wordt beschouwd. Daarom heb ik twee concrete vragen, natuurlijk buiten de algemene zaken die wij kennen vanuit de politiehervorming. Wij weten wat er kon gebeuren en hoe de verkoop kon gebeuren.

Mijnheer de minister, welke concrete bestemming of plannen hebt u voor de rijkswachtkazerne van Lokeren?

Wordt er op dit ogenblik onderhandeld met het stadsbestuur van Lokeren over een verwerving van de oude rijkswachtkazerne door de stad?

19.02 Minister Antoine Duquesne: Mijnheer de voorzitter, mevrouw D'hondt, overeenkomstig artikel 248quater van de wet van 7 december 1998 zullen de administratieve en logistieke gebouwen van de vroegere rijkswachtbrigades geheel of gedeeltelijk worden overgedragen aan de gemeenten of de meergemeentepolitiezones die de lokale politie beheren. Deze overdracht en de modaliteiten ervan maken het voorwerp uit van koninklijke besluiten waarover in de Ministerraad werd overlegd en die behoren tot de bevoegdheid van mijn collega, de minister van Telecommunicatie, Overheidsbedrijven en Participaties, belast met de Middenstand.

Op basis van dat artikel beschikken de gemeenten of de meergemeentepolitiezones gedurende een periode van tien jaar over

le souhaiter à une bonne cause. Un contrôle renforcé devrait dès lors être mis en place.

19.01 Greta D'hondt (CD&V): Depuis la réforme des polices, la caserne de gendarmerie de Lokeren est vide, tout comme la plupart des habitations faisant partie du complexe. Ces bâtiments inoccupés risquent rapidement de se délabrer. La population a du mal à comprendre cette situation.

Quelle affectation le ministre envisage-t-il pour la caserne de gendarmerie de Lokeren ou quels sont ses projets en la matière? Des négociations sont-elles menées actuellement avec l'administration communale de Lokeren à propos de l'achat par la ville de la caserne de gendarmerie?

19.02 Antoine Duquesne, ministre: Les bâtiments logistiques et administratifs des anciennes brigades de gendarmerie seront transférés aux autorités locales, à savoir aux communes ou aux zones de police pluricommunales. Les arrêtés royaux qui doivent régler ce transfert ressortissent à la compétence du ministre Daems. Les pouvoirs publics locaux auront un droit de préemption pendant dix ans. Ils

een voorkooprecht op de staatslogementen en/of op de delen van de administratieve en logistieke gebouwen waarin federale diensten waren gehuisvest en die niet aan hen werden overgedragen.

Overeenkomstig de voormelde koninklijke besluiten zullen de lokale overheden zich in de eerste plaats kunnen uitspreken over de aanvaarding of de weigering van de overdraagbare gebouwen. Eens zij de gebouwen in eigendom hebben verworven, behoren deze ten volle tot het patrimonium van de gemeente of meergemeentezone en is het aan de lokaal verantwoordelijke overheden om zich uit te spreken over de mogelijke bestemming en het gebruik.

pourront accepter ou refuser d'acquérir les bâtiments concernés. Dès qu'ils en seront propriétaires, les bâtiments appartiendront au patrimoine communal.

19.03 Greta D'hondt (CD&V): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Wij kenden de wetgeving en de mogelijkheden van overdracht die in het kader van de politiehervorming waren afgesproken. Het was goed van u te vernemen dat er op dit ogenblik nog niets anders is. Ik zal ook aan minister Daems vragen of er op dit ogenblik wordt onderhandeld door de Regie der Gebouwen en de stad Lokeren over een eventueel hergebruik van die rijkswachtkazerne.

19.03 Greta D'hondt (CD&V): La législation reste donc inchangée. Je demanderai au ministre Daems si des négociations sont en cours entre la Régie des Bâtiments et la ville de Lokeren à propos d'une réaffectation de la caserne. L'objectif du ministre dans le cadre de la réforme des polices était également d'éviter que les bâtiments désaffectés se transforment en chancres urbains.

Mijnheer de minister, ik denk dat het bij de politiehervorming ook uw bedoeling is geweest om de kazernes die niet meer kunnen worden gebruikt geen kankerplaatsen in het stadsbeeld te laten worden. Dat zou de politiehervorming niet ten goede komen.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

20 Question de M. Olivier Maingain au ministre de l'Intérieur sur "la problématique de l'enregistrement comme électeurs pour les élections législatives du 18 mai 2003 de Belges résidant à l'étranger ayant choisi une commune périphérique pour y être inscrit comme électeur" (n° B236)

20 Vraag van de heer Olivier Maingain aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de problematiek van de inschrijving op de kiezerslijsten voor de parlementsverkiezingen van 18 mei 2003 van in het buitenland verblijvende Belgen die zich in een randgemeente willen laten inschrijven" (nr. B236)

20.01 Olivier Maingain (MR): Monsieur le président, monsieur le ministre, en application des articles 180 et 180bis nouveau du Code électoral, tous les Belges inscrits aux registres de la population tenus dans les postes diplomatiques ou consulaires de carrière de l'Etat belge à l'étranger et qui remplissent les conditions de l'électorat s'inscrivent comme électeurs dans la commune belge de leur choix.

20.01 Olivier Maingain (MR): Overeenkomstig het nieuwe Kieswetboek geven de Belgen die in de bevolkingsregisters van diplomatieke of consulaire posten in het buitenland zijn ingeschreven, zich op als kiezers in de Belgische gemeente van hun keuze.

Chaque poste diplomatique ou consulaire de carrière transmet à cette fin aux Belges inscrits un formulaire de demande d'inscription et cette procédure sera d'ailleurs terminée à la mi-mars, si je ne me trompe pas.

Les instructions annexées à l'arrêté royal du 4 septembre 2002 établissant le modèle du formulaire de demande d'inscription comme électeur à l'élection des Chambres législatives fédérales pour les Belges résidant à l'étranger prévoient que le formulaire doit être complété dans la langue de la commune choisie.

Volgens de onderrichtingen bij het koninklijk besluit van 4 september 2002 moet het aanvraagformulier in de taal van de gekozen gemeente worden ingevuld. Krachtens uw omzendbrief van 5 maart 1999 betreffende meer bepaald het gebruik van de talen bij kiesverrichtingen, kunnen de

Ceci doit être interprété à mon avis au regard de votre circulaire du 5

mars 1999, publiée au Moniteur du 20 mars, relative notamment à l'emploi des langues dans les opérations électorales. A cet égard, il est précisé que les formulaires qui procèdent des rapports avec des particuliers sont rédigés dans la langue de l'intéressé dans les communes faisant l'objet d'un statut à régime linguistique spécial, ce qui est le cas pour les six communes dites périphériques.

Par ailleurs, les formulaires utilisés par les citoyens peuvent être rédigés dans la langue de l'intéressé dans toutes les communes autres que les communes périphériques à régime linguistique spécial.

Dès lors, en application de cette circulaire, les formulaires de demande d'inscription comme électeur pour les Belges résidant à l'étranger et ayant choisi un régime linguistique spécial peuvent être complétés soit en français ou en néerlandais, selon la langue de l'intéressé, en vue de l'inscription sur la liste des électeurs. Or, il me revient que par la volonté de la tutelle de la Région flamande, certaines instructions seraient données à des fonctionnaires dans les communes concernées pour n'admettre comme seul usage de la langue que le néerlandais, au motif que c'est la langue de la commune.

En conséquence, M. le ministre peut-il me confirmer la bonne interprétation telle que je l'ai donnée, en vue du bon déroulement des élections prochaines dans ces communes et donc la possibilité, pour les Belges résidant à l'étranger qui s'inscrivent dans ces communes, de faire usage de la langue de leur choix, en tout cas d'une des deux langues nationales dans les communes concernées?

20.02 Antoine Duquesne, ministre: Monsieur le député, je confirme tout d'abord qu'aux termes de l'article 180 du Code électoral tel qu'il a été rétabli par la loi du 7 mars 2002 organisant le droit de vote des Belges résidant à l'étranger pour l'élection des Chambres fédérales, les Belges inscrits au registre de la population du poste diplomatique ou consulaire de carrière belge dans le ressort duquel ils résident, s'inscrivent comme électeurs dans la commune belge de leur choix, pour autant bien entendu qu'ils remplissent les conditions de l'électorat.

Les instructions annexées à l'arrêté royal du 4 septembre 2002 établissant le modèle du formulaire de demande d'inscription comme électeur à l'intention des Belges résidant à l'étranger – Moniteur belge du 8 octobre 2002 – mentionnent effectivement que ledit formulaire doit être complété dans la langue de la commune choisie.

Je partage votre interprétation selon laquelle, lorsque l'électeur belge à l'étranger remplit ce formulaire, les rapports qui se nouent entre la commune choisie et l'intéressé s'analysent comme des rapports avec des particuliers, au sens des lois linguistiques coordonnées.

Il en résulte que, conformément à l'article 25 de ces lois, les Belges de l'étranger ayant choisi une commune périphérique pour y être inscrits comme électeurs peuvent compléter ledit formulaire en français ou en néerlandais en fonction de la langue qu'ils souhaitent utiliser dans leurs rapports avec l'autorité locale.

L'incident est clos.

formulieren voor Belgen die in het buitenland verblijven en die een gemeente met een bijzondere taalregeling hebben gekozen, afhankelijk van de taal van de betrokkene, in het Frans of het Nederlands worden ingevuld.

Bevestigt u deze interpretatie?

20.02 Minister **Antoine Duquesne**: Zo interpreteer ik het ook: als de Belgische kiezer in het buitenland dit formulier invult, worden de betrekkingen van de betrokkene met de gekozen gemeente beschouwd als betrekkingen van particulieren in de zin van de gecoördineerde taalwetten.

Hieruit volgt dat de Belgen in het buitenland die zich als kiezer in een randgemeente hebben ingeschreven het formulier in het Frans of in het Nederlands mogen invullen, afhankelijk van de taal die zij willen gebruiken in hun betrekkingen met de plaatselijke overheid.

Het incident is gesloten.

21 Question de M. Jean-Jacques Viseur au ministre de l'Intérieur sur "les conséquences de l'arrêt de la Cour d'arbitrage suspendant certaines dispositions de la loi électorale pour les circonscriptions de Leuven et Bruxelles-Hal-Vilvorde" (n° B237)

21 Vraag van de heer Jean-Jacques Viseur aan de minister van Binnenlandse Zaken over "de gevolgen van het arrest van het Arbitragehof dat een aantal bepalingen van de kieswet voor de kieskringen Leuven en Brussel-Halle-Vilvoorde schorst" (nr. B237)

21.01 Jean-Jacques Viseur (cdH): Monsieur le président, monsieur le ministre, un adage dit que l'on a 24 heures pour maudire son juge. En réalité, je pense que le gouvernement va modifier l'adage en disant qu'en ce qui concerne les arrêts de la Cour d'arbitrage, notamment l'arrêt suspendant certaines dispositions de la loi électorale, il faudra plus de 24 heures pour avaler la pilule!

La lecture de cet arrêt qui, hélas, comme beaucoup d'arrêts de la Cour d'arbitrage, est relativement indigeste par rapport aux arrêts de la Cour de cassation ou même du Conseil d'État, amène à examiner un certain nombre de conséquences attachées à la suspension de l'article 25 de la loi du 13 décembre 2002, portant modification de la législation électorale. L'arrêt est clair sur ce point. Je cite: "l'article 25 de la même loi, en tant qu'il concerne le modèle particulier de bulletin de vote pour l'élection de la Chambre des Représentants dans la circonscription électorale de Bruxelles-Hal-Vilvorde". Cet article 25 dit "Les modèles de bulletin de vote figurant en annexe au même Code sont remplacés par les modèles figurant en annexe 3 de la présente loi".

Je pense que la Cour d'arbitrage dit, dans le point B 24, une chose qui semble assez évidente en expliquant les effets de l'arrêt de suspension puisqu'elle indique: "Les effets d'une suspension sont les suivants: dans les provinces du Brabant flamand et du Brabant wallon et dans l'arrondissement administratif de Bruxelles-Capitale, les prochaines élections pour la Chambre ne pourront avoir lieu que sur la base de dispositions qui étaient applicables avant d'être modifiées par les lois entreprises, exception faite (...)".

Donc, quelle est la loi antérieure qui, en raison de l'arrêt de suspension, trouve à s'appliquer? C'est très clairement la loi du 27 décembre 2000 qui prévoit expressément que le modèle de bulletin de vote pour les élections au Parlement pour la circonscription de Bruxelles-Hal-Vilvorde ne permet pas de mentionner les suppléants.

On se retrouve donc avec une apparence: il n'y aurait plus de suppléants pour l'arrondissement de Bruxelles-Hal-Vilvorde. Ce n'est pas exact parce que l'article 4 de la loi de 2002, qui lui n'a pas été annulé, a réinstauré les suppléants et qui impose donc des suppléants dans toutes les circonscriptions.

Je pense que nous sommes devant un extraordinaire casus à la Belge: ce n'est pas "cacher ce sein que je ne saurais voir", mais "cacher ce suppléant que je ne saurais voir", puisque nous avons un modèle qui régit l'élection, dont la liste sera arrêtée par le président du bureau principal, et qu'en vertu de la loi du 27 décembre 2000 qui modifiait l'article 127 de la loi électorale, nous nous trouvons avec un modèle sans suppléants.

21.01 Jean-Jacques Viseur (cdH): Het arrest van het Arbitragehof schort artikel 25 op van de wet van 13 december 2002 houdende verschillende wijzigingen van de kieswetgeving, wat betreft het bijzonder model van stembrief voor de verkiezing van de Kamer van volksvertegenwoordigers in de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde.

Het Arbitragehof schorst het model dat werd ingevoerd bij wet van 13 december 2002 en zodoende wordt het model ingesteld bij wet van 27 december 2000 weer van toepassing.

Artikel 4 van de wet van 13 december 2000 werd echter niet opgeschort en dus moeten er in alle kieskringen opvolgers zijn.

Is er geen tegenspraak tussen artikel 4 van de wet van 13 december 2002, dat de voordracht van opvolgers oplegt, en het model waarin de wet van 27 december 2000 voorziet, waarbij de opvolgers niet kunnen worden vermeld op de stembrief?

Welke van die twee bepalingen primeert?

Nous sommes ainsi dans une novation juridique assez extraordinaire consistant à dire qu'il faut des suppléants, mais qu'il ne faut pas les faire figurer sur les bulletins de vote!

L'électeur se trouve ainsi devant une situation un peu particulière, en ce sens qu'il devrait, conformément à la loi applicable, c'est-à-dire la loi du 27 décembre 2002 en ce qui concerne le modèle des bulletins de vote, se trouver devant une contradiction qui laisse entendre que normalement, il faudrait une nouvelle disposition législative pour arriver à réconcilier, non pas le droit et le fait, mais le modèle et le choix de l'électeur.

Considérez-vous qu'il y a une contradiction? Quelle est selon vous la disposition qui doit primer? Est-ce l'article 4 de la loi du 13 décembre 2002 qui impose la présence de suppléants ou le modèle prévu par la loi du 27 décembre 2000?

Je crois que c'est un beau casus et j'attends avec intérêt de voir comment vous allez le résoudre.

21.02 Antoine Duquesne, ministre: Monsieur le président, monsieur le député, je crois comprendre que vous reprenez l'argumentation qui a été publiée dans Le Soir du 5 mars dernier par notre collègue André Dubus, selon laquelle, l'arrêt de suspension prononcé par la Cour d'arbitrage le 26 février aurait pour effet de ressusciter pour l'élection à la Chambre, dans la circonscription de Bruxelles-Hal-Vilvorde, le modèle du bulletin de vote tel qu'il a été publié en annexe à la loi du 27 décembre 2000, c'est-à-dire sans candidat spécialement présenté à la suppléance.

Je ne partage pas du tout cette interprétation. Le dispositif de l'arrêt de la Cour me paraît très clair à cet égard. Il ne suspend pas les articles de la loi qui rétablissent la distinction entre candidats titulaires et candidats suppléants, dont notamment l'article 4.

L'article 25 qui a trait au nouveau modèle de bulletin de vote est certes suspendu, mais uniquement dans la mesure, et je cite, "où il concerne le modèle particulier de bulletin de vote pour l'élection de la Chambre des Représentants dans la circonscription électorale de Bruxelles-Hal-Vilvorde".

Il est une règle d'interprétation des décisions selon laquelle le dispositif doit se comprendre par rapport aux motifs qui en constituent le soutien nécessaire. La suspension de l'article 25, qui n'est qu'une conséquence de la suspension des articles 10, 2° et 12, 2°, se comprend et voit ses limites tracées par le motif de la suspension de ces dernières dispositions, à savoir la violation des articles 10 et 11 combinée avec l'article 63 de la Constitution qui garantit que chaque circonscription électorale reçoit le nombre de sièges qui lui revient en vertu du chiffre de sa population.

Ce sont les Considérants B10.2 et B10.15, circonstances que la Cour a constatées ne pas être réunies dans deux des circonscriptions électorales du royaume, celles de Bruxelles-Hal-Vilvorde et de Louvain, Considérant B10.4.

Je vois clairement que les conséquences que vous déduisez de

21.02 Minister **Antoine Duquesne**: Ik kan uw zienswijze niet delen.

In het beschikkend gedeelte van het arrest wordt niet gesteld dat de artikelen die het onderscheid tussen titularis en opvolger opnieuw invoeren, geschorst worden.

Artikel 25 van de wet wordt slechts geschorst voor zover het het model van stembiljet specifiek voor de kamerverkiezing in het arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde betreft. Dat is een gevolg enerzijds van de schorsing van artikel 12, 2, van de wet dat de verplichting oplegde dat de stembiljetten voor deze kieskring zouden worden opgedeeld in stembiljetten voor een Franstalige lijst en stembiljetten voor een Nederlandstalige lijst, en anderzijds van de schorsing van artikel 10, 2°, van de wet dat de verplichting oplegde in dit arrondissement lijsten per taal in te dienen. Deze artikelen schenden de artikelen 10 en 11, gelezen in samenhang met artikel 63, van de Grondwet dat bepaalt dat elke kieskring het aantal zetels krijgt dat hem toekomt in functie van zijn bevolkingscijfer. Dit was echter niet het geval voor de

l'arrêt débordent largement de sa motivation qui trace en pointillés le contour de son dispositif.

L'article 10, 2° est la disposition qui prévoyait l'obligation de présenter les listes linguistiquement séparées dans la circonscription de Bruxelles-Hal-Vilvorde, et qui stipulait que les listes de candidats d'expression française devaient figurer sur les bulletins de vote, inversement par rapport aux listes de candidats d'expression néerlandaise.

L'article 12, 2° de la loi qui est également suspendue concernait l'obligation imposée aux bureaux de dépouillement de la circonscription électorale de Bruxelles-Hal-Vilvorde pour l'élection à la Chambre, de classer les bulletins en deux catégories, à savoir, d'une part, les bulletins exprimant un suffrage pour une liste de candidats d'expression française et, d'autre part, les bulletins exprimant un bulletin exprimant un suffrage pour une liste de candidats d'expression néerlandophone. La suspension de cette disposition est liée à la suspension de celle qui prévoyait l'obligation de présenter les listes linguistiquement séparées dans la circonscription de Bruxelles-Hal-Vilvorde, pour l'élection à la Chambre.

Seul le modèle de bulletin 2D se trouve donc suspendu et il y a lieu d'organiser l'élection à la Chambre dans la circonscription de Bruxelles-Hal-Vilvorde sur la base du modèle de bulletin 2A ou 2B figurant en annexe 3 à la loi.

La note figurant au bas de ces deux modèles prescrit que les mentions du bulletin sont établies:

- en français et en néerlandais dans les communes de la Région bilingue de Bruxelles-Capitale – les 19 communes;
- en néerlandais dans les communes de la région de langue néerlandaise non dotées d'un régime linguistique spécial, en l'occurrence les communes unilingues flamandes de l'arrondissement administratif de Hal-Vilvorde;
- en néerlandais et en français avec priorité à la langue néerlandaise dans les 6 communes de la périphérie bruxelloise.

Il n'y a donc pas lieu de légiférer puisque l'arrêt de la Cour d'arbitrage du 26 février n'a nullement pour effet de rétablir le modèle du bulletin de vote annexé à la loi du 27 décembre 2000, qui avait supprimé les candidats spécialement présentés à la suppléance.

21.03 Jean-Jacques Viseur (cdH): Monsieur le président, je vais répondre au ministre sur un certain nombre de considérations. La première, c'est qu'un dispositif s'interprète en fonction des motifs qui en sont le soutien nécessaire mais il n'en reste pas moins qu'un dispositif clair n'est pas susceptible d'interprétation, surtout lorsque cette interprétation s'inscrit en contradiction avec le texte même du dispositif, c'est la jurisprudence constante en la matière.

Deuxième élément, je n'ai pas visé les modèles applicables dans les arrondissements de Wallonie et de Flandre mais, appliquant d'ailleurs expressément le texte du dispositif, le modèle particulier du bulletin de vote pour l'élection de la Chambre des représentants dans la circonscription électorale de Bruxelles-Hal-Vilvorde.

kieskringen van Brussel-Halle-Vilvorde en Leuven.

Alleen het model van stembiljet II(d) is dus geschorst en de verkiezing moet worden georganiseerd op grond van het model II(a) of II(b).

Er moet dan ook niets bij wet worden geregeld vermits het stembiljet, gevoegd bij de wet van 27 december 2000 en dat een einde stelde aan de speciaal voor de opvolging voorgedragen kandidaten, door het arrest van het Arbitragehof niet opnieuw wordt ingevoerd.

21.03 Jean-Jacques Viseur (cdH): Een beschikkend gedeelte dat klaar en duidelijk is opgesteld hoeft niet geïnterpreteerd te worden, zeker niet aan de hand van de memorie van toelichting wanneer deze laatste in tegenspraak is met het beschikkend gedeelte.

Het model van het stembiljet maakt deel uit van de wet en zijn toepassing volgt rechtstreeks uit de beslissing van de wetgever: als

On peut en tirer deux conséquences. Tout d'abord, le modèle, même s'il s'agit d'une annexe, est un modèle qui fait partie intégrante de la loi et qui doit donc recevoir son application directement de la décision du législateur. Le modèle 2B ou 2C, je ne sais plus exactement quel modèle concernait la circonscription de Bruxelles-Hal-Vilvorde, est un modèle qui a disparu très clairement en vertu de l'arrêt de la Cour d'arbitrage.

Qu'est-ce qui subsiste alors? Il subsiste le modèle qui existait antérieurement. Et ce modèle antérieur, c'est un modèle – et nous sommes au niveau du modèle, nous ne sommes pas au niveau de l'existence ou non de suppléants –, qui a force de loi et sur la base duquel le président du bureau principal va ordonner l'impression des bulletins. Il ne va pas ordonner l'impression des bulletins sur la base d'interprétations diverses de ce qui est applicable ou pas, c'est le modèle qui résulte de la loi du 27 décembre 2000.

Je crois qu'il y a une contradiction entre le dispositif clair et une série de motifs de l'arrêt de la Cour d'arbitrage, mais il y a des moyens d'en sortir. J'en vois deux, dont un qui paraît simple mais demande une rapidité particulière. C'est que le législateur, en modifiant la loi du 13 décembre 2002, en son article 25, énonce un nouveau modèle qui tient compte de l'arrêt de suspension.

Il y a une autre technique que toutes les parties à la cause peuvent utiliser, à savoir la demande adressée à la Cour d'arbitrage de prononcer un arrêt interprétatif de sa décision pour régler cette contradiction entre son dispositif clair et ses motifs qui induisent que l'on maintient l'existence de suppléants.

Nous ne sommes pas ici en train de gloser sur la régularité des élections; la question qui se pose réellement à travers le risque pris se pose en termes de formalités préalables à l'organisation des élections. Bien que ce soit la responsabilité du gouvernement et non celle du Parlement, je pense que l'on pourrait se trouver dans la situation tout à fait kafkaïenne ou ubuesque – mais encore une fois qui n'est pas impossible en Belgique – de voir un président du bureau principal à Bruxelles dire "Je n'ai qu'un modèle, celui qui résulte de la loi de 2000, et c'est donc celui-là que j'impose au niveau de l'impression des textes".

J'estime dès lors que vous prenez un certain nombre de risques et je ne suis pas du tout convaincu par le mode d'interprétation que vous donnez à cette contradiction réelle mais qui, hélas, n'obère pas la portée exacte de l'arrêt en ce qu'il suspend l'article 25.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

De **voorzitter**: De vragen B192, B245 en B246 van de heer Servais Verherstraeten en van mevrouw Kristien Grauwels worden naar een latere datum verschoven.

La réunion publique de commission est levée à 18.37 heures.

De openbare commissievergadering wordt gesloten om 18.37 uur.

het model voor Brussel-Halle-Vilvoorde opgeheven is, dan blijft het model van de wet van 27 december 2000 over.

Volgens mij kan de tegenspraak tussen de toelichting en het beschikkend gedeelte op twee manieren worden opgelost: ofwel voert de wetgever een nieuw model van stembiljet in door de wet van 13 december 2002 aan te passen, ofwel neemt het Arbitragehof een arrest ter interpretatie van zijn beslissing.

Het gevaar bestaat dat een voorzitter van een hoofdbureau in Brussel het model gevoegd bij de wet van 27 december 2000 oplegt.

De interpretatie van de minister overtuigt me niet.